

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-108-03

Druk nr 1849
Warszawa, 30 lipca 2003 r.

Pan
Marck Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz o zmianie innych ustaw,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Projekt podstawowego aktu wykonawczego do ustawy zostanie przekazany niezwłocznie po zakończeniu prac nad jego przygotowaniem.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz o zmianie innych ustaw¹⁾

Art. 1. Ustawa określa zadania oraz właściwość jednostek organizacyjnych i organów, dotyczące wspierania rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, w zakresie:

- 1) uzyskiwania rent strukturalnych (wczesnych emerytur);
 - 2) wspierania działalności rolniczej na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania;
 - 3) wspierania przedsięwzięć rolnośrodowiskowych;
 - 4) zalesiania gruntów rolnych;
 - 5) wspierania gospodarstw niskotowarowych;
 - 6) dostosowania gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej;
 - 7) wspierania grup producentów rolnych;
 - 8) pomocy technicznej dla jednostek organizacyjnych i organów realizujących zadania związane z rozwojem obszarów wiejskich;
 - 9) uzupełnienia płatności bezpośrednich
- określonym przepisami Unii Europejskiej²⁾ oraz postanowieniami Traktatu Akcesyjnego w sprawie przystąpienia Cypru, Czech, Estonii, Litwy, Łotwy, Malty,

Polski, Słowacji, Słowenii i Węgier do Unii Europejskiej, podpisanego w dniu 16 kwietnia 2003 r. w Atenach.

Art. 2. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw finansów publicznych, rozwoju regionalnego, pracy i środowiska opracowuje projekt planu rozwoju obszarów wiejskich, określony w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 1, zwanego dalej „planem”, po zasięgnięciu opinii sejmików województw i izb rolniczych, a także związków zawodowych rolników indywidualnych i społeczno-zawodowych organizacji rolników o ogólnokrajowym zakresie działania oraz Krajowej Izby Gospodarczej.

2. Projekt planu zatwierdza Rada Ministrów.

Art. 3. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi:

- 1) pełni rolę organu zarządzającego w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej;
 - 2) przekazuje Komisji Europejskiej zatwierdzony przez Radę Ministrów projekt planu;
 - 3) w trybie przepisów o zamówieniach publicznych wyłania jednostkę organizacyjną uprawnioną do dokonywania ocen planu i przekazuje Komisji Europejskiej raporty z tych ocen.
2. Po przyjęciu planu przez Komisję Europejską:
- 1) Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania pomocy finansowej na działania objęte planem, mając na względzie zapewnienie prawidłowej realizacji planu i ustalenia dokonane z Komisją Europejską;
 - 2) minister właściwy do spraw rozwoju wsi ogłasza plan, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

Art. 4. Przepisy art. 2 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany planu.

Art. 5. Zadania związane z udzielaniem pomocy finansowej w zakresie wspierania rozwoju obszarów wiejskich, zwanej dalej „pomocą”, realizuje agencja płatnicza akredytowana na podstawie przepisów o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, wskazana w planie, zwana dalej „Agencją”.

Art. 6. 1. Agencja przeprowadza kontrole udzielenia i wykorzystania pomocy, w zakresie zgodności z prawem i ustaleniami planu, zgodnie z przyjętym planem kontroli.

2. Przed rozpoczęciem kontroli osoba upoważniona do jej przeprowadzenia jest obowiązana okazać imienne upoważnienie, do przeprowadzenia kontroli.

3. Imienne upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wydaje organ Agencji.

4. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli mają prawo do:

- 1) wstępu na grunty i do obiektów związanych działalnością, której dotyczy pomoc;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
- 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;
- 4) sporządzania dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej kontroli;
- 5) pobierania próbek do badań.

5. W przypadku gdy podmiot kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole kontroli, może, w terminie

14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić do Agencji umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w tym protokole.

Art. 7. 1. Agencja pozyskuje, gromadzi i opracowuje dane niezbędne do sporządzenia rocznego sprawozdania z realizacji planu i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, na podstawie danych przekazanych przez Agencję, sporządza i przedstawia Komisji Europejskiej roczne sprawozdania z realizacji planu z poprzedniego roku kalendarzowego.

Art. 8. Ośrodki doradztwa rolniczego i Krajowe Centrum Doradztwa Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich informują o warunkach i trybie udzielania pomocy, prowadzą szkolenia dla podmiotów, których dotyczą działania objęte planem i doradzają w zakresie sporządzania dokumentacji niezbędnej do uzyskania pomocy.

Art. 9. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, z późn. zm.³⁾) w art. 16 w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) osoba pobierająca rentę strukturalną współfinansowaną ze środków Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Starosta właściwy ze względu na położenie gruntu objętego zalesieniem przekwalifikuje z urzędu grunt rolny na grunt leśny, jeżeli zalesienia gruntu dokonano na podstawie przepisów o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze

środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.”;

2) w art. 35:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) doradztwo w zakresie zalesiania i gospodarki leśnej,”

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Nadleśniczy, na wniosek właściciela gruntu przeznaczonego do zalesienia, sporządza plan zalesienia i potwierdza jego wykonanie, w przypadku zalesienia objętego przepisami o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.”;

3) w art. 54 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) na sporządzanie planów zalesienia, o których mowa w art. 35 ust. 5.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.⁵⁾) w art. 80 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Przepis ust. 2 nie dotyczy programów wsparcia, o których mowa w ustawie z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550, z późn.zm.⁶⁾) oraz w ustawie z dniao wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U.).”.

Art. 12. W ustawie z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 88, poz. 983) uchyla się art. 18–22.

Art. 13. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o rentach strukturalnych w rolnictwie (Dz. U. Nr 52, poz. 539) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Ostateczny termin składania wniosków o przyznanie renty strukturalnej upływa z dniem 31 grudnia 2003 r.”.

Art. 14. 1. Do miesięcznego ekwiwalentu za wyłączenie gruntów z upraw rolnych i prowadzenie uprawy leśnej, przyznanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 11, stosuje się zasady dotychczasowe.

2. Do pomocy finansowej przyznanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 12, stosuje się zasady dotychczasowe.

3. Do spraw w zakresie wyrażenia zgody na przeznaczanie gruntu rolnego do zalesienia objętych przepisami ustawy, o której mowa w art. 15, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że w zakresie zgłoszonych wniosków o wyrażenie takiej zgody, przekraczających roczny limit zalesienia na 2003 r. i lata następne, postępowanie umarza się.

Art. 15. Traci moc ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia (Dz. U. Nr 73, poz. 764 oraz z 2003 r. Nr 46, poz. 392).

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 13, art. 14 ust. 2 i 3 oraz art. 15, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa zmienia ustaw_ z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu spo_ecznym rolników, ustaw_ z dnia 28 wrze_nia 1991 r. o lasach, ustaw_ z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych, ustaw_ z dnia 15 wrze_nia 2000 r. o grupach producentów rolnych oraz o zmianie innych ustaw i ustaw_ z dnia 26 kwietnia 2001 r. o rentach strukturalnych w rolnictwie.

²⁾ Rozporz_dzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju wsi przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR) oraz rozporz_dzenie Komisji (WE) nr 445/2002 z dnia 26 lutego 2002 r. ustanawiaj_ce szczegó_owe zasady stosowania rozporz_dzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju wsi przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR)

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 45, poz. 531, z 2001 r. Nr 73, poz. 764, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 120 poz. 1268, z 2001 r. Nr 110 poz. 1189 i Nr 145 poz. 1623, z 2002 r. Nr 25 poz. 253, Nr 113 poz. 984 i Nr 200 poz. 1682 oraz z 2003 r. Nr 80 poz. 717 i 721.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz.U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 65, poz. 594.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zosta_y og_oszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 95, poz. 1041 i Nr 109, poz. 1158, z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 100, poz. 1085, Nr 111, poz. 1187 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 66, poz. 596 i Nr 230, poz. 1921 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774.

UZASADNIENIE

Jest to ustawa o charakterze kompetencyjnym, ustalająca zadania i właściwości jednostek organizacyjnych, odpowiedzialnych za wdrożenie działań Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich (PROW). Rozporządzenie wykonawcze zostanie przedstawione zgodnie z Harmonogramem przygotowań do wdrażania PROW, przyjętym przez ZP KIE w dniu 4 kwietnia br., w miarę dokonania uzgodnień instrumentów z Komisją Europejską, a następnie przekazane do zatwierdzenia przez Radę Ministrów. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 44 ust. 2 rozporządzenia 1257/99WE, na podstawie zaproponowanego planu rozwoju obszarów wiejskich, dopiero po sprawdzeniu jego zgodności z prawem UE Komisja Europejska przyjmuje dokumenty programujące rozwój wsi, który stanowi materiał wyjściowy dla rozporządzenia wydanego z upoważnienia zawartego w niniejszej ustawie.

Zakres poszczególnych działań PROW będzie sukcesywnie przedstawiany odpowiednim Komisjom Sejmowym, podobnie jak w dniu 11 czerwca br. przedstawiono działanie dotyczące wsparcia dla obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania (ONW).

Problematykę wspierania rozwoju wsi w Unii Europejskiej regulują dwa akty prawne, to jest:

- 1) rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju wsi przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR),
- 2) rozporządzenie Komisji (WE) nr 445/2002 z dnia 26 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju wsi przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR)⁶⁾.

Pierwsze z wymienionych rozporządzeń wprowadziło jednolite ramy prawne wspierania rozwoju obszarów wiejskich ze środków EFOiGR, w szczególności w jego

Dziale II wymieniono środki działania kwalifikujące się do wsparcia ze strony Wspólnoty, ich cele oraz kryteria kwalifikacji. W szczególności przepisy tego rozporządzenia kwalifikują do wsparcia następujące działania:

- 1) renty strukturalne,
- 2) przedsięwzięcia rolnośrodowiskowe,
- 3) zalesianie gruntów rolnych,
- 4) wsparcie dla obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania (ONW).

Wymienione działania, ich cele oraz kryteria kwalifikacji uszczegóławiają przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 445/2002. Jednak instrumentarium Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich (PROW) obejmuje dwie grupy działań. Do pierwszej należą ww. działania zaliczone do grupy środków towarzyszących Wspólnej Polityki Rolnej, a do drugiej grupy należą instrumenty, zaproponowane przez Wspólnotę Europejską i zapisane w Traktacie Akcesyjnym, do których przygotowane zostaną przez Unię Europejską rozporządzenia wykonawcze. W momencie ich opublikowania zostaną one przetransponowane na grunt krajowy. Są to:

- 1) wsparcie dla gospodarstw niskotowarowych,
- 2) wsparcie dla grup producentów rolnych,
- 3) wsparcie dla dostosowania do standardów,
- 4) pomoc techniczna,
- 5) uzupełnienie płatności bezpośrednich.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 określa szerszy niż podany w ustawie katalog działań, wskazując ponadto ogólne zasady wdrażania tych działań (uszczegółowione następnie wymienionym rozporządzeniem Komisji) oraz ogólne zasady administracyjne i finansowe, wśród których najistotniejszą kwestią i jednocześnie obowiązkiem państw członkowskich jest przygotowanie i przedstawienie Komisji Europejskiej planów rozwoju obszarów wiejskich.

Na podstawie Traktatu Akcesyjnego strona polska dokonała wyboru działań, które będą realizowane w ramach PROW (jedynie działanie dotyczące przedsięwzięć rolnośrodowiskowych jest obligatoryjne), ujętych w art. 1 projektu ustawy.

Rozporządzenie Rady w art. 43 określa zawartość takich planów. Zgodnie z tym przepisem plany te powinny zawierać w szczególności:

- 1) opis ilościowy obecnej sytuacji pokazujący różnice, luki i potencjał rozwoju, zorganizowane zasoby finansowe oraz główne wyniki działań realizowanych w poprzednim okresie programowania z uwzględnieniem dostępnych wyników ewaluacji,
- 2) opis proponowanej strategii, cele ilościowe tej strategii, wybrane priorytety rozwoju wsi oraz obszar geograficzny objęty strategią,
- 3) ocenę pokazującą oczekiwane skutki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, a także wpływ na zatrudnienie,
- 4) całościową, indykatywną tabelę finansową, przedstawiającą przewidywane krajowe i wspólnotowe zasoby finansowe odpowiadające każdemu priorytetowi rozwoju wsi, przekazaną w kontekście planu oraz tam, gdzie plan obejmuje tereny rolnicze objęte Celem 2, określającą kwoty dla przedsięwzięć na rzecz rozwoju wsi na tych obszarach,
- 5) opis przedsięwzięć rozważanych w celu wdrożenia planów, w szczególności systemu pomocy, w tym punkty niezbędne do oceny zasad konkurencji,
- 6) desygnowanie kompetentnych władz i odpowiedzialnych organów,
- 7) zapisy pozwalające zapewnić skuteczne i właściwe wdrażanie planów, postanowienia dotyczące kontroli, sankcje i odpowiednie upowszechnianie,
- 8) wyniki konsultacji i desygnacja właściwych władz i organów, jak również partnerów społecznych i ekonomicznych na odpowiednich szczeblach.

Przepisy wymienionego rozporządzenia dotyczące planów rozwoju obszarów wiejskich uszczegóławia rozporządzenie Komisji (WE) nr 445/2002, które w załączniku nr II określa nie tylko szczegółową zawartość tych planów, ale nawet układ poszczególnych postanowień takich planów.

Wobec takiego sposobu regulacji zagadnień dotyczących wspierania rozwoju obszarów wiejskich w Unii Europejskiej oraz faktu, że została ona dokonana w drodze rozporządzeń Rady i Komisji, które po przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej będą obowiązywały w polskim systemie prawnym w sposób bezpośredni,

w celu stworzenia możliwości skorzystania z tego wsparcia przez Rzeczpospolitą Polską, a przede wszystkim wdrożenia planu rozwoju obszarów wiejskich, należałoby uchwalić ustawę o charakterze „kompetencyjnym”, określającą zadania oraz właściwość jednostek organizacyjnych i organów w zakresie wspierania rozwoju obszarów wiejskich ze środków Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

W odniesieniu do art. 2 należy wyjaśnić, że wymóg uzgadniania projektu planu będzie dokonywany na etapie jego programowania z wymienionymi w projekcie ustawy ministrami i podległymi urzędami odpowiednio do zakresu planu, między innymi z wojewodami odpowiedzialnymi za nadzór nad wdrażaniem sieci NATURA 2000, a także z izbami rolniczymi, związkami zawodowymi rolników indywidualnych i społeczno-zawodowymi organizacjami rolników o ogólnokrajowym zakresie działania.

W odniesieniu do art. 3 ust. 1 pkt 3 należy podkreślić, że wybór jednostki organizacyjnej uprawnionej do dokonywania ocen planu zostanie dokonany zgodnie z zasadami udzielania zamówień publicznych z zachowaniem prawa do równego dostępu, uczciwej konkurencji, przejrzystości postępowania i wyboru najkorzystniejszej oferty. Biorąc pod uwagę powyższe nie wydaje się zasadne umieszczenie w projekcie zapisów ujmujących w ogólny sposób specyfikację istotnych warunków zamówienia.

W art. 7 powierza się funkcje związane ze sprawozdawczością ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi pełniącemu zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 rolę organu zarządzającego. Wprowadzone ww. przepisem rozwiązanie jest zgodne z postanowieniami art. 53 Rozporządzenia Komisji 445/01/WE wskazującymi właśnie na organ zarządzający jako na podmiot odpowiedzialny za składanie rocznych raportów z dokonanych postępów.

Ocena skutków regulacji

Problem negatywnego oddziaływania człowieka na środowisko dotyka także obszarów wiejskich. Można powiedzieć, że obszary te decydują o podstawach przyrodniczych (środowiskowych) życia i działalności całego społeczeństwa. Na obszarach wiejskich koncentruje się wiele dóbr publicznych takich jak: czysta woda, nieskażone powietrze atmosferyczne, przyroda ożywiona i nieożywiona, krajobraz, cisza itd. Mają one decydujące znaczenie w kreowaniu ładu ekologicznego, przestrzennego, społecznego i ekonomicznego.

Długofalowym celem dla obszarów wiejskich jest ich zrównoważony rozwój polegający na równoczesnych działaniach w kilku kierunkach: wielofunkcyjności rolnictwa i wsi, ochrony środowiska obszarów wiejskich, ograniczenia bezrobocia oraz poprawy zarówno warunków życia ludności wiejskiej, jak i funkcji gospodarczych i społecznych wsi. Potrzebne są wszechstronne działania, m.in. rozwój kapitału ludzkiego (przez edukację, badania, oświatę, upowszechnianie informacji), ochrona gleb, poprawa gospodarki wodnej, ochrona różnorodności biologicznej, zaopatrzenie wsi w energię (paliwa kopalne i źródła odnawialne), zwiększenie udziału ludności w podejmowaniu decyzji dotyczących wykorzystania zasobów naturalnych wsi. Kluczową sprawą jest wdrożenie bardziej wydajnych i przyjaznych środowisku technologii, jak systemy nawożenia roślin minimalizujące straty i nie zanieczyszczające wód, zintegrowane systemy ochrony roślin i zwierząt minimalizujące zużycie potencjalnie niebezpiecznych substancji chemicznych, zintegrowane systemy wypasu uwzględniające cele ochrony walorów przyrodniczych itd.

W ramach wdrażania PROW Polska zostanie objęta instrumentami należącymi do II filaru Wspólnej Polityki Rolnej, tzw. środkami towarzyszącymi (wcześniejsze emerytury, programy rolnośrodowiskowe, zalesianie gruntów rolnych oraz wsparcie gospodarstw położonych w regionach o niekorzystnych warunkach naturalnych lub objętych specyficznymi restrykcjami związanymi z ochroną środowiska – ONW), co będzie miało duże znaczenie w rozwiązywaniu regionalnych problemów, związanych z rozdrobnioną strukturą agrarną, przeludnieniem na wsi, niekorzystną strukturą wiekową oraz brakiem kapitału.

W przypadku Polski właściwe zagospodarowanie obszarów wiejskich napotyka znaczne trudności wynikające nie tylko z zapóźnień rozwojowych. Rozwiązywać trzeba równocześnie kilka kluczowych, wzajemnie uwarunkowanych problemów, a mianowicie: (1) restrukturyzacja i modernizacja rolnictwa w celu podołania konkurencji na rynku w warunkach niskiego popytu, nadmiaru zasobów pracy, braku środków na inwestycje oraz istniejących ograniczeń budżetowych; (2) zmiana struktury zawodowej ludności wiejskiej w warunkach blokady migracji do miast, nasilonej konkurencji zagranicznej (blokada popytu na dobra i usługi), niższej efektywności kapitału na terenach wiejskich, niedorozwoju infrastruktury, braku kapitału; (3) podniesienie poziomu oświaty rolniczej i znajomości standardów środowiskowych, dobrostanu

zwierząt i higieny w warunkach wieloletnich zaniedbań w tym zakresie i orientacji na model rolnictwa konwencjonalnego.

Istnieje obawa, że poprawa efektów ekonomicznych gospodarstw rolnych, bez wdrażania zasad dobrej praktyki rolniczej, będzie pociągała za sobą pogorszenie stanu środowiska przyrodniczego, utratę walorów krajobrazu i obiektów dziedzictwa kulturowego wsi. Pojęcie trwałego i wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich zawiera w sobie warunek harmonizacji potrzeb bieżących z potrzebami przyszłych pokoleń oraz wyznacza kierunek rozwoju obszarów wiejskich, nie tylko powiązany z produkcją rolniczą. W Planie Rozwoju Obszarów Wiejskich wysoką rangę nadano zadaniom związanym z ochroną wartości przyrodniczych, zachowaniem stabilnych społeczności wiejskich przez wyrównywanie szans ich rozwoju.

Restrukturyzacji rolnictwa nie da się sprowadzić tylko do zmiany struktury obszarowej gospodarstw. Obejmuje także inne pola, w tym przede wszystkim: (1) postęp technologiczny, który obejmuje dostosowywanie technik do zasobów i programów produkcyjnych poszczególnych gospodarstw, (2) rolnicze „know-how” i doskonalenie zarządzania, (3) rozwój otoczenia rolnictwa, a w szczególności infrastruktury technicznej i społecznej. Dopiero zespolenie przemian struktury agrarnej z wymienionymi czynnikami daje kompleksowy program polityki restrukturyzacyjnej. Owocować powinna ona przede wszystkim wyższą efektywnością i redukcją kosztów jednostkowych, przy jednoczesnej poprawie jakości wytwarzanych produktów (powiązanie z innymi programami). Polska jest obecnie w takim punkcie swojego rozwoju, kiedy może to uczynić łatwiej (i przy relatywnie niższych kosztach) niż kraje wysoko rozwinięte, ponieważ dysponuje swoistą „rentą zacofania”, stanowiącą dużą szansę dla polskiego rolnictwa.

Ze względu na niewielkie (w porównaniu do wielkości problemów) możliwości finansowe, instrumenty te mogą mieć ograniczone znaczenie w osiągnięciu nadrzędnych celów rozwoju wsi i rolnictwa. Dlatego też ważne jest powiązanie środków towarzyszących z innymi instrumentami polityki rolnej, realizowanymi w ramach WPR czy SOP tak, aby wykorzystać efekt mnożnikowy w celu zwiększenia krańcowych korzyści realizowanej polityki.

Wzrost konkurencyjności gospodarstw rolnych, w rozumieniu założeń zrównoważonego rozwoju polskiego rolnictwa i obszarów wiejskich, wymaga

zastosowania instrumentów I i II filaru Wspólnej Polityki Rolnej oraz instrumentów polityki strukturalnej Unii Europejskiej w taki sposób, żeby objąć nimi gospodarstwa o różnym statusie ekonomicznym, tj. zarówno gospodarstwa produkujące na rynek, jak również gospodarstwa niskotowarowe, dla których instrumenty strukturalne - inwestycyjne mogą być niedostępne.

Podnoszenie konkurencyjności gospodarstw będzie odbywało się między innymi przez wdrażanie instrumentów zachęcających do przebudowy struktury agrarnej i przyspieszenie procesów wymiany pokoleń oraz podejmowanie działań prowadzących do stabilizacji ich źródeł dochodów. Takimi instrumentami są renty strukturalne i wsparcie dla gospodarstw niskotowarowych.

Głównym celem systemu rent strukturalnych jest: przyspieszenie procesu wymiany pokoleniowej wśród kierowników gospodarstw rolnych oraz poprawa rentowności gospodarstw. Wstępny szacunek liczby potencjalnych beneficjentów tego systemu oparto na danych statystycznych GUS z 2000 r., biorąc pod uwagę liczbę rolników prowadzących gospodarstwa rolne o powierzchni przekraczającej 3 ha, którzy w latach 2004-2006 osiągną wiek 54-59 lat. Populacja ta będzie liczyła około 157 tys. osób. Zakładając 30% udział tych osób w systemie rent strukturalnych, szacuje się, że potencjalnie będzie mogło w nim uczestniczyć ok. 47 tys. rolników – tzw. kierowników gospodarstw rolnych. Na lata 2004-2006 przewidziano udział 24 tys. beneficjentów. Wsparcie gospodarstw niskotowarowych to pomoc finansowa mająca na celu złagodzenie trudności pojawiających się w gospodarstwach o małej skali produkcji/dochodu i wkraczających na drogę przekształceń, prowadzących do podniesienia ich rentowności. Brane są pod uwagę gospodarstwa, które z tytułu aktywności inwestycyjnej, nawet o małej skali, będą narażone na utratę płynności finansowej i obniżenie dochodów. Instrument ten jest kierowany do grupy rolników posiadających w Polsce blisko 950 tys. gospodarstw. Liczba potencjalnych beneficjentów jest oceniana na ok. 140 tys.

Wsparcie dla obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania (ONW, skrót angielski LFA) jest instrumentem, który będzie miał bardzo duże znaczenie dla poprawy spójności społeczno-ekonomicznej rozwoju regionalnego w Polsce. Uruchomienie tego instrumentu jest niezbędnym warunkiem, w dłuższej perspektywie czasowej, zahamowania procesów depopulacji dużej części obszarów wiejskich w

Polsce, podtrzymania ich żywotności oraz przeciwdziałania degradacji ekologicznej terenów rolniczych, zwłaszcza na obszarach górskich, podgórskich oraz wschodniej i północno-zachodniej części kraju.

Głównym celem programu zalesiania gruntów rolnych jest: powiększenie obszarów zalesionych, poprawa struktury przestrzennej obszarów wiejskich, wycofanie z produkcji gruntów rolnych niskiej jakości oraz przeciwdziałanie degradacji gleb. Podstawą planowania zakresu realizacji działania jest Krajowy Program Zwiększania Lesistości (przyjęty przez Radę Ministrów w 1995 roku). Według tego Programu skala zalesień jest oszacowana na około 14–24 tys. ha gruntów rolnych rocznie, przy założeniu, że nie obejmuje to gruntów odłogowanych. W latach 2004-2006 przewidziano zalesienie 45 tys. ha gruntów rolnych.

Realizacja instrumentów zawartych w ramach Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich będzie miała minimalny wpływ na rynek pracy. Dodatkowy finansowy strumień wsparcia rolnictwa, w postaci płatności bezpośrednich i środków towarzyszących WPR w ramach PROW, będzie oddziaływać na poprawę warunków życia ludności rolniczej (wzrost dochodów), a także pozarolniczej na terenach wiejskich (wzrost popytu na usługi na terenach wiejskich – efekt mnożnikowy). Najprawdopodobniej jednak potencjał ten ujawni się z opóźnieniem. W pierwszych latach członkostwa większość zasobów finansowych gospodarstw rolnych, również tych ze źródeł pozarolniczych, będzie musiało być zaangażowanych w inwestycje dostosowawcze, co ograniczy możliwości wzrostu konsumpcji gospodarstw rolnych w warunkach zredukowanych płatności bezpośrednich – w przypadku wprowadzenia okresu przejściowego. Odchodzenie z rolnictwa, w skali większej niż to będzie możliwe w pierwszych latach członkostwa w UE, ze względu na duże zasoby siły roboczej, może ujawnić się w Polsce wtedy, gdy poza rolnictwem pojawią się korzystne formy zdobywania dochodów, a wzrost cen ziemi zwiększy opłacalność jej sprzedaży.

Ocena wyników konsultacji społecznych

Projekt ustawy był konsultowany z następującymi organizacjami i instytucjami:

- 1) Krajowa Rada Izb Rolniczych,
- 2) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,

- 3) Rada Gospodarki Żywnościowej,
- 4) Federacja Związków Producentów Rolnych.

Uwzględniając wniosek Rady Gospodarki Żywnościowej zgłoszony w trakcie konferencji uzgadniającej w dniu 26.05.2003 r. zmieniono zapis art. 2 uzupełniając listę o Krajową Izbę Gospodarczą jako instytucję opiniującą Plan. Pozostałe wymienione organizacje nie zgłosiły żadnych uwag do przedstawionego projektu.

Skutki finansowe regulacji

Komisja Europejska, uwzględniając trudną sytuację ekonomiczną sektora rolnego w większości krajów kandydujących, zaproponowała, wyższy o 5 punktów procentowych, poziom współfinansowania tych działań dla nowych państw członkowskich, w porównaniu do poziomu 75% obowiązującego w krajach „15” (na obszarach Celu 1). Wobec tego, finansowanie Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich będzie odbywało się w następującej proporcji: 80% – UE, 20% – PL. Fundusze UE pochodzą z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji w Rolnictwie (EFOiGR⁷⁾) – Sekcja Gwarancji. Jest to tzw. II filar Wspólnej Polityki Rolnej, na który wydzielona jest część środków Sekcji Gwarancji.

Wynikiem zakończonych w Kopenhadze negocjacji, jest zgoda krajów członkowskich UE na podniesienie poziomu płatności bezpośrednich, w 3 pierwszych latach naszego członkostwa w UE (średnio 20% rocznie), kosztem budżetu PROW.

W pierwszych trzech latach członkostwa Polska będzie miała możliwość wykorzystania na PROW ponad 3,178 mld EUR (około 12,7 mld PLN) łącznie z dofinansowaniem krajowym (20% tej sumy), z czego ok. 627 mln EUR zostanie przeznaczony na uzupełnienie płatności bezpośrednich.

Biorąc pod uwagę koszty realizacji podobnych planów w państwach członkowskich, należy przyjąć, że sumy przewidziane w budżecie krajowym na sfinansowanie prac wdrożeniowych oraz współfinansowanie mogą wynosić około 30% środków przeznaczonych przez UE na realizację działań PROW.

W latach 2004–2006 system doradztwa rolniczego i leśnego będzie zaangażowany w pomoc rolnikom podczas opracowania około 1 400 tys. wniosków. Obecnie dysponujemy kadrą doradczą w rolnictwie liczącą około 3500 osób (400 wniosków na 1

doradce), która nie będzie w stanie obsłużyć wszystkich potencjalnych beneficjentów planu. Koszty związane ze świadczeniem nowych usług doradczych są szacowane na około 20 mln PLN (współfinansowanie działania 6 Sektorowego Programu Operacyjnego „Wspieranie doradztwa rolniczego”), natomiast koszty związane ze wzrostem zatrudnienia o około 15 do 25% doradców w różnych województwach, ich szkoleniem, wyposażeniem ośrodków doradczych w odpowiedni sprzęt terenowy (samochody) i komputery, są szacowane na około 5 mln PLN.

Art. 51 rozporządzenia 1257/99/WE wprowadza obowiązek wygaszenia krajowych programów wsparcia rozwoju wsi bądź ich skorelowania z wprowadzanymi formami wsparcia z UE. W związku z powyższym, w celu zapewnienia sprawnego przejścia do finansowania procesu restrukturyzacji wsi ze środków wypłacanych w ramach krajowych systemów wsparcia na środki pomocowe w ramach Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EAGGF), zdecydowano się na wprowadzenie w niniejszym projekcie następujących zmian:

- 1) w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników – rozszerzając zakres podmiotowy ustawy o osoby pobierające rentę strukturalną – zapis ma na celu umożliwienie osobie pobierającej rentę strukturalną odprowadzania składki na ubezpieczenie społeczne,
- 2) w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach – określając obowiązki nadleśniczego i starosty w stosunku do osób planujących przystąpienie do programu zalesień objętych niniejszą ustawą;

proponowane przepisy nakładają na:

- a) starostę – obowiązek dokonania przekwalifikowania z urzędu gruntu rolnego na leśny, zalesionego zgodnie z przepisami niniejszej ustawy (art. 10 pkt 1);
- b) nadleśniczego – obowiązek świadczenia usług doradczych w zakresie zalesień wykonywanych w oparciu o niniejszą ustawę, przygotowywania planu zalesienia oraz potwierdzenia wykonania zalesienia zgodnie z planem. Wszystkie wspomniane czynności są podejmowane na wniosek właściciela gruntu przeznaczonego do zalesienia (art. 10 pkt 2);

ponadto ustalono sposób finansowania ww. czynności wykonywanych przez nadleśniczego (art. 10 pkt 3);

zmiany wprowadzane w ustawie o lasach zmierzają do stworzenia spójnego systemu wdrożenia zalesień realizowanych w ramach PROW;

- 3) w ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych – proponowany przepis wyłącza programy wsparcia objęte niniejszą ustawą z rygorów, jakie nakłada art. 80, a które spowodowałyby komplikacje natury wdrożeniowej (przewidziany w ustawie o finansach publicznych tryb uchwalania programów wieloletnich),
- 4) w ustawie z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw – zmieniając stawki pomocy udzielanej grupom producenckim i ich związkom – dostosowanie wynika z konieczności przejścia z krajowego systemu wsparcia na wsparcie w ramach PROW,
- 5) w ustawie z dnia z dnia 26 kwietnia 2001 r. o rentach strukturalnych w rolnictwie – wyznaczając ostateczny termin składania wniosków o przyznanie renty strukturalnej na 31 grudnia 2003 r. – dostosowanie wynika z konieczności przejścia z krajowego systemu wsparcia na wsparcie w ramach PROW;
- 6) wyznaczono ponadto termin (dzień akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej), z którym traci moc ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o przeznaczeniu gruntów rolnych do zalesienia – dostosowanie wynika z konieczności przejścia z krajowego systemu wsparcia na wsparcie w ramach PROW; zostanie przy tym zapewniona realizacja praw nabytych przez podmioty, których wnioski o zalesienie zostały zakończone decyzją o zalesieniu gruntu rolnego; w stosunku do wniosków wszczętych i niezakończonych decyzją do dnia wejścia w życie ustawy postępowanie umarza się.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Wdrożenie Planu przyczyni się rozwoju usług doradczych w zakresie niesienia pomocy rolnikom podczas przygotowania wniosków uczestnictwa do różnych działań PROW i potem w trakcie ich realizacji oraz w zakresie prowadzenia szkoleń. Takie wsparcie jest niezbędne w zakresie programu rolnośrodowiskowego, zalesiania gruntów rolnych, dostosowaniu do standardów. Ze względu na liczbę przyszłych beneficjentów, potrzeby

kadrowe ocenia się na około 3500–4000 doradców terenowych, co oznacza potrzebę zatrudnienia nowych specjalistów w ramach doradztwa państwowego i uruchomienia systemu szkolenia kadr. Wzrośnie zapotrzebowanie na usługi geodezyjne w związku z koniecznością aktualizacji ewidencji gruntów przy płatnościach powierzchniowych (program rolnośrodowiskowy, zalesienia, ONW).

Wdrożenie systemu wsparcia finansowego zachęcającego rolników do działań inwestycyjnych (wsparcie zalesiania, dostosowanie do standardów, wsparcie dla gospodarstw niskotowarowych) wpłynie na ożywienie rynku drobnych usług inwestycyjnych (zalesianie gruntów rolnych, budowa płyt gnojowych, zbiorników na gnojowicę, dostosowanie pomieszczeń inwentarskich do nowych standardów itd.).

⁶⁾ Zweryfikowane teksty cytowanych rozporz_dze_s_dost_pne na stronie internetowej UKIE ([WWW.ukie.gov.pl/dt/](http://www.ukie.gov.pl/dt/))

⁷⁾ EFOiGR - Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji w Rolnictwie (*ang. EAGGF - European Agriculture Guidance and Guarantee Fund*)

7/55/es

**UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU
PROJEKTU USTAWY
O WSPIERANIU ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH
ZE ŚRODKÓW POCHODZĄCYCH Z SEKCJI GWARANCJI
EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU ORIENTACJI I GWARANCJI ROLNEJ
ORAZ O ZMIANIE INNYCH USTAW**

Projektowana ustawa o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz o zmianie innych ustaw jest instrumentem prawnym, który będzie umożliwiał korzystanie przez Polskę ze środków Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, przeznaczonych na finansowanie szeregu działań o charakterze strukturalnym w rolnictwie. Podstawowe zasady i warunki przyznawanej pomocy określają przepisy Unii Europejskiej, zawarte w Rozporządzeniu Rady Nr 1257/1999 z 17 maja 1999 r. o popieraniu rozwoju wsi przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz Rozporządzeniu Komisji Nr 445/2002 z 26 lutego 2002 r.

Wykonawczy charakter przedłożonego projektu ustawy wpływa na jego zakres i treść normatywną. Projektowana ustawa nie zawiera przepisów o charakterze materialnym, określających warunki uzyskania pomocy, ponieważ w tym zakresie z dniem uzyskania członkostwa w Unii Europejskiej będą obowiązywać bezpośrednio regulacje zawarte we wskazanych rozporządzeniach wspólnotowych. Natomiast ustawa upoważnia Radę Ministrów do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy (art. 3 ust. 2).

Projektowana ustawa zawiera przepisy o charakterze kompetencyjnym i proceduralnym. W szczególności ustawa określa procedurę opracowywania planu rozwoju obszarów wiejskich. Organem odpowiedzialnym za przygotowanie planu jest minister właściwy do spraw rozwoju wsi, natomiast projekt planu podlega zatwierdzeniu przez Radę Ministrów. W toku przygotowywania planu przewidziane zostały konsultacje z organami samorządu terytorialnego i zawodowego. Określenie szczegółowych zasad opracowywania i uchwalania planu stanowi wykonanie zobowiązania wynikającego z przepisu art. 41 ust. 1 Rozporządzenia 1257/1999.

Projektowana ustawa wskazuje ministra właściwego do spraw rozwoju wsi jako organ powołany do realizacji obowiązków nałożonych na państwa członkowskie w przepisach wspólnotowych. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi zapewnia również współpracę z Komisją Europejską, m.in. poprzez przekazywanie zatwierdzonego projektu planu oraz rocznego sprawozdania z realizacji planu (art. 3 ust. 1 pkt 2, art. 7 ust. 2 ustawy), zgodnie z wymaganiami art. 41 ust. 1 i art. 48 ust. 2 Rozporządzenia 1257/1999.

Ustawa zawiera również przepisy mające zapewnić skuteczną kontrolę udzielenia i wykorzystania przyznanej pomocy, w zakresie zgodności z prawem i ustaleniami planu. Zadania związane z udzielaniem pomocy finansowej realizować będzie akredytowana agencja płatnicza (art. 5 projektowanej ustawy). Przedłożony projekt określa również szczegółowe uprawnienia kontrolne osób upoważnionych do przeprowadzenia kontroli (art. 6). Obowiązek zapewnienia prawidłowości wykorzystania przyznanych środków został nałożony na państwa członkowskie Unii Europejskiej w szczególności w przepisie art. 8 Rozporządzenia Rady Nr 1258/1999 z 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej.

W projektowanej ustawie zawarte zostały również przepisy zmieniające inne ustawy. Celem tych przepisów jest modyfikacja lub stopniowe wygaszanie dotychczasowych form pomocy, które z dniem akcesji zastąpione zostaną wsparciem udzielanym w ramach planu rozwoju obszarów wiejskich. Projektowana ustawa powinna wejść w życie z dniem uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej (art. 16).

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sekr. Min. DH/2094 /2003/DPE/bm

Warszawa, 3 lipca 2003 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz o zmianie innych ustaw z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz o zmianie innych ustaw (RM-10-108-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

1. Projektowana ustawa jest, w zakresie opracowywania planu rozwoju obszarów wiejskich i kontroli objętych tym planem środków, aktem o charakterze wykonawczym w stosunku do postanowień:
 - Rozporządzenia Rady Nr 1257/1999 z 17 maja 1999 r. o popieraniu rozwoju wsi przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz. Urz. WE Nr L 160 z 26 czerwca 1999 r., str. 72, ze zm.),
 - Rozporządzenia Komisji Nr 445/2002 z 26 lutego 2002 r. określającego szczegółowe zasady stosowania Rozporządzenia Rady Nr 1257/1999 (Dz. Urz. WE Nr L 74 z 15 marca 2002 r., str. 1).

- II. Przepisy Rozporządzeń 1257/1999 i 445/2002 stanowią podstawę prawną dla szeregu środków służących wspieraniu zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich. Wśród środków finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji wymienić należy: wcześniejsze emerytury (art. 10 – 12 Rozporządzenia 1257/1999), pomoc dla obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania (art. 13 – 21), przedsięwzięcia rolno-środowiskowe (art. 22 – 24) oraz zalesianie gruntów rolnych (art. 31). Dodatkowe formy pomocy, skierowane do nowych państw członkowskich, ustanowione zostały na mocy Traktatu Akcesyjnego. Wskazane akty prawa wspólnotowego określają wysokość przysługującego wsparcia oraz podstawowe warunki jego uzyskania.
- III. Projektowana ustawa określa procedurę opracowywania i zatwierdzania planu rozwoju obszarów wiejskich (art. 2). Ustawa wskazuje ministra właściwego do spraw rozwoju wsi jako organ zarządzający w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej (art. 3) oraz określa kompetencje kontrolne w zakresie udzielania i wykorzystywania pomocy, przysługujące akredytowanej agencji płatniczej (art. 6). Projektowana ustawa zawiera również upoważnienie do określenia szczegółowych warunków udzielania pomocy na działania objęte planem rozwoju obszarów wiejskich (art. 3 ust. 2). Przepisy projektowanej ustawy mają więc charakter wykonawczy, wyznaczają kompetencje organów państwa oraz określają szczegółowe procedury, w celu umożliwienia korzystania ze środków, kierowanych przez Wspólnotę Europejską na rozwój obszarów wiejskich.
- IV. W konkluzji należy stwierdzić, iż projekt ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz o zmianie innych ustaw, jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Do uprzejmej wiadomości:
Pani Zofia Krzyżanowska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Z poważaniem,

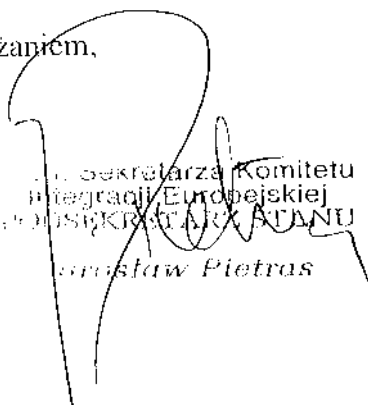

Podsekretarz Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU
Stanisław Pietras

Tabela korelacji

projektu ustawy o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich ze środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz o zmianie innych ustaw z aktami prawa Unii Europejskiej

Lp.	Art.	Rozporządzenie UE	Przepis Rozporządzenia UE	Uwagi
1.	Art. 1	Rozporządzenie Rady Nr 1257/1999/WE	Tytuł II, rozdziały IV - VII; Art. 35 ust. 1; Art. 40 ust. 3; Art. 47a (w brzmieniu wynikającym z postanowień Traktatu Akcesyjnego).	Przepis wymienia formy pomocy udzielanej ze środków Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, objętych procedurą planowania w ramach planu rozwoju obszarów wiejskich.
2.	Art. 2	Rozporządzenie Rady 1257/1999/WE	Art. 41 ust. 1	Przepis określa szczegółową procedurę przygotowania planu rozwoju obszarów wiejskich, z uwzględnieniem konsultacji społecznych.

3.	Art. 3 ust. 1	Rozporządzenie Rady 1257/1999 Rozporządzenie Komisji 445/2002	Art. 41 ust. 1; Art. 48 ust. 1. Art. 40; Art. 54 - 57.	Przepis wskazuje ministra właściwego do spraw rozwoju wsi jako organ powołany do realizacji podstawowych zadań, nałożonych na państwa członkowskie na mocy Rozporządzenia 1257/1999.
4.	Art. 3 ust. 2	Rozporządzenie Rady 1257/1999 Rozporządzenie Komisji 445/2002	Art. 37 ust. 4 Art. 42	Przepis zawiera upoważnienie do określenia szczegółowych warunków udzielenia pomocy na działania objęte planem rozwoju obszarów wiejskich oraz określa sposób publikacji planu.
5.	Art. 4	Rozporządzenie Komisji 445/2002	Art. 44	Przepis zobowiązuje do stosowania procedury obowiązującej przy uchwalaniu planu rozwoju obszarów wiejskich w przypadku potrzeby zmiany tegoż planu.
6.	Art. 5	Rozporządzenie Rady 1257/1999	Art. 36 ust. 2	Przepis odsyła, w zakresie działalności agencji płatniczej, do postanowień ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji

				Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, której projekt został przedstawiony Sejmowi.
7.	Art. 6	Rozporządzenie Rady 1258/1999	Art. 8	Przepis określa szczegółowe uprawnienia agencji płatniczej w zakresie kontroli zgodnego z prawem udzielenia i wykorzystania pomocy.
8.	Art. 7	Rozporządzenie Rady 1257/1999 Rozporządzenie Komisji 445/2002	Art. 48 Art. 53	Przepis wskazuje organy państwa, zobowiązane do przygotowania i przekazania Komisji Europejskiej rocznych sprawozdań z realizacji planu rozwoju obszarów wiejskich.
9.	Art. 8			Przepis określa zadania informacyjne i szkoleniowe, których celem jest ułatwienie korzystania ze środków objętych planem rozwoju obszarów wiejskich.
10.	Art. 9-15	Rozporządzenie Rady 1257/1999	Tytuł IV	Celem przepisów jest wygaszenie lub modyfikacja krajowych form pomocy, dublujących wsparcie przysługujące w ramach planu rozwoju obszarów wiejskich.

11.	Art.1 6			Przepis końcowy, wprowadzający ustawę w życie z dniem uzyskania członkostwa w Unii Europejskiej.
-----	--------------------	--	--	--

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1257/1999

z dnia 17 maja 1999 r.

w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁵,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) wspólna polityka rozwoju obszarów wiejskich powinna towarzyszyć innym instrumentom wspólnej polityki rolnej oraz je uzupełniać, a zatem uczestniczyć w osiągnięciu celów polityki, ustanowionych w art. 33 ust. 1 Traktatu;
- 2) zgodnie z art. 33 ust. 2 lit. a) Traktatu, podczas wypracowywania wspólnej polityki rolnej oraz specjalnych metod służących jej realizacji, należy brać pod uwagę szczególny charakter gospodarki rolnej, który wynika ze struktury społecznej rolnictwa oraz ze strukturalnej i naturalnej nierówności między różnymi regionami rolniczymi;
- 3) zgodnie z art. 159 Traktatu, przy wdrażaniu wspólnej polityki należy brać pod uwagę cele wymienione w art. 158 i 160, dotyczące wspólnej polityki w dziedzinie spójności gospodarczej i społecznej oraz uczestniczyć w ich osiągnięciu. Działania na rzecz rozwoju rolnictwa powinny zatem mieć wkład do tej polityki w regionach opóźnionych w rozwoju (Cel 1) oraz w regionach stojących w obliczu trudności strukturalnych (Cel 2), jak zostały określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1260/1999, z dnia 21 czerwca 1999 r., ustanawiającym przepisy ogólne w sprawie Funduszy Strukturalnych⁶;

¹ Dz.U. C 170 z 4.06.1998, str. 7.

² Opinia wydana dnia 6 maja 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 407 z 28.12.1998, str. 210.

⁴ Dz.U. C 93 z 6.04.1999, str. 1.

⁵ Dz.U. C 401 z 22.12.1998, str. 3.

⁶ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 1.

- 4) działania zmierzające do wspierania rozwoju struktur rolnych zostały wprowadzone do wspólnej polityki rolnej już w 1972 r. Przez prawie dwie dekady podejmowano próby zintegrowania rolniczej polityki strukturalnej w szerszym kontekście społecznym i gospodarczym obszarów wiejskich. Reforma polityki z 1992 r. położyła nacisk na wymiar środowiskowy rolnictwa jako największego użytkownika ziemi;
- 5) polityka rolna jest aktualnie realizowana za pomocą wielu kompleksowych instrumentów;
- 6) w najbliższych latach, rolnictwo będzie musiało dostosować się do nowych realiów i dalszych zmian w zakresie ewolucji rynku, polityki rynkowej i zasad handlu, wymagań i preferencji konsumentów oraz kolejnego rozszerzenia Wspólnoty; zmiany te wpłyną nie tylko na rynki rolne, ale także ogólnie na lokalne gospodarki obszarów wiejskich; polityka rozwoju obszarów wiejskich powinna mieć na celu przywrócenie oraz podniesienie konkurencyjności obszarów wiejskich, a zatem powinna mieć też udział w utrzymaniu i tworzeniu nowych miejsc pracy na tych terenach;
- 7) powinno się zachęcać i wspierać ten rozwój poprzez reorganizację i uproszczenie istniejących instrumentów rozwoju rolnictwa;
- 8) taka reorganizacja powinna brać pod uwagę doświadczenie zdobyte podczas stosowania istniejących instrumentów, a zatem powinna być oparta o te instrumenty, którymi są instrumenty wdrażane w ramach obecnych celów priorytetowych promujących rozwój obszarów wiejskich poprzez przyspieszenie dostosowania struktur rolnych w ramach reformy wspólnej polityki rolnej oraz ułatwiających rozwój i dostosowanie struktur rolnych (Cele 5a i 5b), ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2052/88 z dnia 24 czerwca 1988 r., w sprawie zadań Funduszy Strukturalnych i ich skuteczności, oraz w sprawie koordynacji działań funduszy między sobą i z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi⁷ oraz z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 4256/88, z dnia 19 grudnia 1988 r., ustanawiającym przepisy wykonawcze dla rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) Sekcja Orientacji⁸, a także instrumenty wdrażane jako działania dodatkowe dla reformy wspólnej polityki rolnej z 1992 r., wprowadzone rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2078/92, z dnia 30 czerwca 1992 r., w sprawie metod produkcji rolnej zgodnych z wymaganiami ochrony środowiska i utrzymania obszarów wiejskich⁹, rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2079/92, z dnia 30 czerwca 1992 r., ustanawiającym wspólnotowy program pomocy dla wcześniejszych emerytur w sektorze rolnym¹⁰ oraz z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2080/92, z dnia 30 czerwca 1992 r., ustanawiającym wspólnotowy program pomocy

⁷ Dz.U L 185 z 15.07.1988, str. 9. Rozporz_dzenie zmienione rozporz_dzeniem nr 3193/94/(Dz.U L 337 z 24.12.1994, str. 11).

⁸ Dz.U L 374 z 31.12.1988, str. 25. Rozporz_dzenie zmienione rozporz_dzeniem nr 2085/93/EWG (Dz.U L 193 z 31.07.1993, str. 44).

⁹ Dz.U L 215 z 30.07.1992, str. 85. Rozporz_dzenie zmienione rozporz_dzeniem Komisji nr 2272/95/(Dz.U L 288 z 1.12.1995, str. 35). Rozporz_dzenie skorygowane rozporz_dzeniem Komisji nr 1962/96/(Dz.U L 259 z 12.10.1996, str. 7).

¹⁰ Dz.U L 215 z 30.07.1992, str. 91. Rozporz_dzenie zmienione przez rozporz_dzenie Komisji 2773/95/(Dz.U L 288 z 1.12.1995, str. 37).

dla działań w zakresie leśnictwa w rolnictwie¹¹;

- 9) ramy zreformowanej polityki rozwoju wsi powinny objąć wszystkie obszary wiejskie Wspólnoty;
- 10) trzy istniejące działania towarzyszące wprowadzone w 1992 r. przez reformę wspólnej polityki rolnej (agro - środowiskowe, wcześniejsze emerytury i zalesianie) powinny zostać uzupełnione systemem dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszarów podlegających ograniczeniom środowiskowym;
- 11) inne działania na rzecz rozwoju rolnictwa powinny tworzyć część programów zintegrowanego rozwoju dla regionów objętych Celem 1, oraz mogą stanowić część programów na rzecz regionów objętych Celem 2;
- 12) na obszarach wiejskich działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich powinny towarzyszyć polityce rynkowej i ją uzupełniać;
- 13) wspieranie rozwoju rolnictwa z EFOGR powinno opierać się o jednolite ramy prawne ustanawiające działania nadające się do wsparcia, ich cele oraz kryteria uznania iż spełniają warunki;
- 14) biorąc pod uwagę zróżnicowanie wspólnotowych obszarów wiejskich, polityka rozwoju powinna być zgodna z zasadą pomocniczości. Powinna ona zatem być tak dalece zdecentralizowana jak to możliwe, a nacisk musi być położony na udział i podejście „oddolne”; kryteria kwalifikujące do wspierania rozwoju rolnictwa nie powinny wykraczać poza zakres konieczny dla osiągnięcia celów polityki rozwoju rolnictwa;
- 15) spójność z innymi instrumentami wspólnej polityki rolnej i innymi wspólnymi politykami wymaga jednakże, aby pewne podstawowe kryteria wsparcia zostały ustanowione na poziomie wspólnotowym; w szczególności powinno się unikać nieuzasadnionego zakłócania konkurencji, wynikającego z działań na rzecz rozwoju rolnictwa;
- 16) w celu zapewnienia elastyczności i uproszczenia procedury prawnej, Rada powinna przyznać Komisji wszystkie niezbędne uprawnienia wykonawcze zgodnie z art. 202 tiret trzecie Traktatu;
- 17) strukturę rolnictwa we Wspólnocie cechuje istnienie dużej ilości gospodarstw, którym brakuje warunków strukturalnych, aby zapewnić odpowiednie dochody i warunki życia rolnikom i ich rodzinom.
- 18) Celem wspólnotowej pomocy inwestycyjnej jest zmodernizowanie gospodarstw rolnych i poprawa ich rentowności;

¹¹ Dz.U L 215 z 30.07.1992, str. 96. Rozporz_dzenie zmienione rozporz_dzeniem Komisji nr 231/96/(Dz.U L 30 z 8.02.1996, str. 33).

- 19) warunki wspólnotowe dotyczące uprawnienia do pomocy inwestycyjnej powinny być uproszczone zgodnie z istniejącymi warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 950/97 z dnia 20 maja 1997 r., w sprawie poprawy efektywności struktur rolniczych¹²;
- 20) przyznawanie szczególnych korzyści młodym rolnikom może ułatwić nie tylko założenie przez nich gospodarstw, ale także dostosowanie strukturalne ich gospodarstw po ich założeniu;
- 21) ewolucja i specjalizacja rolnictwa wymaga właściwego poziomu szkolenia ogólnego, technicznego i ekonomicznego dla osób zaangażowanych w działalność związaną z rolnictwem czy leśnictwem, szczególnie w zakresie nowego podejścia do zarządzania, produkcji i wprowadzania do obrotu;
- 22) szczególny wysiłek jest potrzebny dla kształcenia rolników i informowania ich o metodach prowadzenia gospodarki rolnej przyjaznych dla środowiska;
- 23) uwzględniając doświadczenie nabyte przy wykonywaniu rozporządzenia (EWG) nr 2079/92, powinno się zachęcać do wcześniejszego przechodzenia na emeryturę w rolnictwie w celu poprawy wydajności gospodarstw rolnych;
- 24) wsparcie dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania powinno przyczyniać się do ciągłości korzystania z użytków rolnych, zachowania terenów wiejskich, utrzymania i promowania trwałych systemów gospodarki rolnej;
- 25) klasyfikacja obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania powinna być dokonana na podstawie wspólnych kryteriów;
- 26) nie ma potrzeby nowego klasyfikowania obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania na poziomie wspólnotowym;
- 27) w celu zapewnienia skuteczności systemu wsparcia i zapewnienia osiągnięcia celów tego systemu powinny zostać ustanowione warunki dotyczące uprawnienia do uzyskania dodatków wyrównawczych;
- 28) w przypadkach ograniczeń w rolniczym użytkowaniu na obszarach ograniczonych środowiskowo, może być niezbędne udzielenie wsparcia rolnikom w celu rozwiązania szczególnych problemów wynikających z tych ograniczeń;
- 29) w nadchodzących latach powinno się położyć nacisk na instrumenty agro - środowiskowe dla wsparcia trwałego rozwoju obszarów wiejskich i w celu reakcji na rosnące społeczne zapotrzebowanie na usługi środowiskowe;
- 30) powinno się kontynuować, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2078/92 istniejące wspieranie agro - środowiskowe dla ukierunkowanych działań środowiskowych,

¹² Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 1. Rozporz_dzenie zmienione rozporz_dzeniem nr 2331/98/(Dz.U. L 291 z 30.10.1998, str. 10).

uwzględniając doświadczenie zdobyte przy wdrażaniu tego systemu, tak jak zostało to szczegółowo opisane w sprawozdaniu Komisji przygotowanym zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2078/92.

- 31) program pomocy agro - środowiskowej powinien być kontynuowany w celu zachęcania rolników by służyli społeczeństwu jako całości poprzez wprowadzanie lub kontynuowanie stosowania praktyk gospodarki rolnej zgodnych z rosnącą potrzebą ochrony i poprawy środowiska, zasobów naturalnych, gleby, różnorodności genetycznej i utrzymania stanu krajobrazu i obszarów wiejskich;
- 32) powinno się zachęcać do poprawy przetwarzania i obrotu produktami rolnymi poprzez wspieranie inwestycji w tym zakresie;
- 33) wsparcie takie może być w znacznym stopniu oparte na istniejących warunkach ustanowionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 951/97, z dnia 20 maja 1997 r., w sprawie poprawy warunków przetwarzania i obrotu produktami rolnymi¹³;
- 34) należy zapewnić, aby takie inwestycje były rentowne i aby rolnicy mieli udział w korzyściach ekonomicznych z podjętego działania;
- 35) leśnictwo jest integralną częścią działań w zakresie rozwoju obszarów wiejskich i leśnictwa, dlatego powinno być zawarte w ramach systemu wspierania rozwoju rolnictwa; wsparcie dla leśnictwa nie powinno zakłócać konkurencji i powinno być neutralne względem rynku;
- 36) Działania związane z leśnictwem powinny być przyjęte w świetle przedsięwzięć Wspólnoty i Państw Członkowskich na poziomie międzynarodowym, oraz powinny opierać się na planach zalesiania Państw Członkowskich; działania takie powinny uwzględniać także szczególne problemy związane ze zmianą klimatu;
- 37) działania dotyczące leśnictwa powinny być oparte na działaniach podejmowanych zgodnie z istniejącym systemem ustanowionym w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1610/89, z dnia 29 maja 1989 r., ustanawiającym przepisy wykonawcze dla rozporządzenia (EWG) nr 4256/88 w odniesieniu do systemu rozwoju i optymalnego wykorzystania terenów leśnych na obszarach rolnych we Wspólnocie¹⁴, oraz rozporządzeniem Rady (EWG) nr 867/90, z dnia 29 maja 1990 r., dotyczącym poprawy warunków przetwarzania i obrotu produktami leśnymi¹⁵;
- 38) zalesienie użytków rolnych jest szczególnie istotne z punktu widzenia użytkowania gleby i środowiska, a także jako wkład do rosnących dostaw niektórych produktów leśnych; wspieranie zalesiania na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2080/92 powinno być zatem kontynuowane, uwzględniając doświadczenie zdobyte podczas wdrażania tego systemu, tak jak opisane jest to szczegółowo w sprawozdaniu Komisji przedstawionym zgodnie z art. 8 ust. 3 tego rozporządzenia;

¹³ Dz.U L 142 z 2.06.1997, str. 22.

¹⁴ Dz.U. L 165 z 15.06.1989, str. 3.

¹⁵ Dz.U. L 91 z 6.04.1990, str. 7.

- 39) dopłaty powinny być przyznawane na działania służące utrzymaniu i poprawie stabilności ekologicznej lasów na niektórych obszarach;
- 40) wsparcie powinno być przyznawane innym działaniom związanym z gospodarką rolną oraz ich konwersją; wykaz działań powinien zostać zdefiniowany na podstawie doświadczenia oraz z uwzględnieniem potrzeby rozwoju rolnictwa częściowo w oparciu o działalność nie związaną z rolnictwem i usługami, tak aby odwrócić trend pogarszania się warunków ekonomicznych i społecznych oraz wyludnienia się terenów wiejskich; powinny być wspierane działania w celu usunięcia nierówności i promowania równych szans dla kobiet i mężczyzn;
- 41) rośnie popyt konsumentów na produkty rolne i środki spożywcze produkowane metodami ekologicznymi; tworzy się zatem nowy rynek na produkty rolne; rolnictwo ekologiczne poprawia trwałość działań gospodarki rolnej i ma dlatego udział w ogólnych celach niniejszego rozporządzenia; szczególne działania wspierające rozwój rolnictwa mogą dotyczyć produkcji, przetwarzania i obrotu produktami rolnymi produkowanymi metodami ekologicznymi;
- 42) działania na rzecz rozwoju obszarów wiejskich uprawnione do wsparcia wspólnotowego powinny być dostosowane do prawa wspólnotowego, a także powinny być zgodne z innymi wspólnotowymi politykami oraz z innymi instrumentami wspólnej polityki rolnej;
- 43) ze wsparcia na mocy niniejszego rozporządzenia powinny zostać wyłączone niektóre działania uprawnione do wsparcia w ramach innych instrumentów wspólnej polityki rolnej, w szczególności te mieszczące się w zakresie systemu wsparcia wspólnej organizacji rynku, poza wyjątkami uzasadnionymi obiektywnymi kryteriami;
- 44) w obliczu istniejącej pomocy grupom i zrzeszeniom producentów w kilku wspólnych organizacjach rynku nie ma już potrzeby udzielania szczególnego wsparcia grupom producentów w ramach rozwoju rolnictwa; dlatego system pomocy istniejący na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 952/97, z dnia 20 maja 1997 r., w sprawie grup i stowarzyszeń producentów¹⁶, nie powinien być kontynuowany;
- 45) finansowanie wsparcia wspólnotowego dla działań towarzyszących, a także innych działań na rzecz rozwoju rolnictwa, na obszarach innych niż Cel 1 powinno pochodzić z Sekcji Gwarancji EFOGR; podstawowe zasady finansowe ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 1260/1999 zostały odpowiednio dostosowane.
- 46) finansowanie wsparcia wspólnotowego dla działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich na obszarach objętych Celem 1 powinno nadal pochodzić z Sekcji Orientacji EFOGR, za wyjątkiem trzech istniejących działań towarzyszących oraz wsparcia dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszarów ograniczonych środowiskowo;

¹⁶ Dz.U. L 142 z 2.06.1997, str. 30.

- 47) w odniesieniu do wspierania działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich objętych programowaniem Celu 1 i Celu 2, rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 powinno stosować się, w szczególności do zintegrowanego programowania tych działań; jednakże zasady dotyczące finansowania powinny uwzględniać gwarancje finansowe w działaniach objętych Celem 2;
- 48) działania na rzecz rozwoju rolnictwa nie objęte programowaniem w ramach Celu 1 lub Celu 2 powinny zostać objęte programowaniem rozwoju rolnictwa podlegającym szczególnym zasadom; poziom pomocy dla takich działań powinien być zróżnicowany zgodnie z ogólnymi zasadami ustalonymi w art. 29 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, uwzględniając w odpowiednim stopniu wymaganie społecznej i ekonomicznej spójności; odtąd poziom wsparcia powinien być zróżnicowany podobnie jak między obszarami Celu 1 i Celu 2 oraz innymi obszarami; poziomy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są najwyższymi poziomami pomocy wspólnotowej;
- 49) oprócz programów rozwoju rolnictwa Komisja powinna mieć możliwość zlecenia przeprowadzania badań na temat rozwoju rolnictwa ze swojej własnej inicjatywy, bez względu na inicjatywę rozwoju rolnictwa przewidzianą w art. 19 i 20 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999;
- 50) powinny zostać ustalone właściwe zasady kontrolowania i oceny wsparcia rozwoju rolnictwa, przy użyciu jasno zdefiniowanych wskaźników uzgodnionych i przyjętych przed rozpoczęciem wdrażania programu;
- 51) działania na rzecz rozwoju rolnictwa powinny być uprawnione do wsparcia ze strony Państwa Członkowskiego bez żadnego współfinansowania wspólnotowego; w obliczu znacznego wpływu gospodarczego takiej pomocy oraz w celu zapewnienia spójności ze środkami uprawnionymi do wsparcia wspólnotowego, a także dla uproszczenia procedur, powinny zostać ustalone szczegółowe zasady pomocy państwowej;
- 52) powinna istnieć możliwość przyjęcia zasad przejściowych w celu ułatwienia przejścia od istniejących systemów wsparcia do nowych systemów wsparcia rozwoju rolnictwa;
- 53) nowy system wsparcia przewidziany w niniejszym rozporządzeniu zastępuje istniejące systemy wsparcia, które zatem powinny zostać uchylone; w konsekwencji trzeba też będzie uchylić odstępstwa dotyczące obecnych systemów wsparcia dla regionów peryferyjnych oraz wysp Morza Egejskiego; nowe przepisy wprowadzające odpowiednią elastyczność, dostosowanie i odstępstwa, w celu uwzględnienia szczególnych potrzeb tych regionów, zostaną ustalone, gdy działania na rzecz rozwoju rolnictwa zostaną objęte programem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I CELE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie określa ramy wsparcia wspólnotowego dla trwałego rozwoju rolnictwa.

2. Działania na rzecz rozwoju rolnictwa będą towarzyszyć innym instrumentom wspólnej polityki rolnej oraz je uzupełniać i mieć przez to udział w osiągnięciu celów zapisanych w art. 33 Traktatu.

3. Działania na rzecz rozwoju rolnictwa:

- są zintegrowane z działaniami promującymi rozwój i dostosowanie strukturalne regionów opóźnionych w rozwoju (Cel 1), oraz
- towarzyszą działaniom wspierającym gospodarcze i społeczne przekształcenie obszarów stojących w obliczu trudności strukturalnych (Cel 2)

we wspomnianych regionach, uwzględniając szczególne cele wsparcia wspólnotowego zgodnie z celami ustanowionymi w art. 158 i 160 Traktatu oraz w rozporządzeniu (WE) nr 1260/1999 i zgodnie z warunkami ustanowionymi w tym rozporządzeniu.

Artykuł 2

Wspieranie rozwoju obszarów wiejskich, związane z działalnością gospodarki rolnej i jej przekształceniem może dotyczyć:

- poprawy struktur gospodarstw rolnych i struktur służących przetwarzaniu i wprowadzaniu do obrotu produktów rolnych,
- przekształcenia i reorientacji potencjału produkcji rolniczej, wprowadzenia nowych technologii i poprawy jakości produktów,
- zachęcania do prowadzenia produkcji innej niż produkcja żywności,
- trwałego rozwoju lasów,
- zróżnicowania działalności w celu wprowadzenia uzupełniających bądź alternatywnych form działalności,
- utrzymania i wzmocnienia żywych struktur społecznych na obszarach wiejskich,
- rozwoju działalności gospodarczej, utrzymania i tworzenia miejsc pracy w celu zapewnienia lepszego wykorzystania istniejącego potencjału,
- poprawy warunków pracy i życia,

- utrzymania i promocji niskonakładowych systemów gospodarki rolnej,
- zachowania i promocji wysokiej wartości przyrody oraz zrównoważonego rolnictwa respektującego wymagania w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego,
- zlikwidowania nierówności i promocji równych szans dla kobiet i mężczyzn, w szczególności poprzez wspieranie projektów zainicjowanych i wdrażanych przez kobiety.

Artykuł 3

Wsparcie jest udzielane działaniom na rzecz rozwoju rolnictwa, które zostały zdefiniowane w tytule II na warunkach w nim określonych.

TYTUŁ II

DZIAŁANIA NA RZECZ ROZWOJU ROLNICTWA

ROZDZIAŁ I

INWESTOWANIE W GOSPODARSTWA ROLNE

Artykuł 4

Wspieranie inwestycji w gospodarstwach rolnych służy wzrostowi dochodów z rolnictwa oraz poprawie warunków życia, pracy i produkcji.

Takie inwestycje służą realizacji co najmniej jednego z następujących celów:

- zmniejszenie kosztów produkcji,
- poprawa i przebazowanie produkcji,
- poprawa jakości,
- zachowanie i poprawa środowiska naturalnego, warunków higienicznych oraz warunków utrzymania zwierząt,
- wspieranie zróżnicowania działalności gospodarstwach rolnych.

Artykuł 5

Wsparcie inwestycji jest udzielane gospodarstwom rolnym:

- których rentowność można wykazać,
- które spełniają minimalne normy dotyczące środowiska, higieny i warunków utrzymania

zwierząt, oraz

- kiedy rolnik posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności zawodowe.

Artykuł 6

Wspieranie nie jest udzielane inwestycjom, które mają za cel wzrost produkcji, dla której nie można znaleźć żadnego normalnego rynku zbytu.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie ustalają całkowitą sumę inwestycji kwalifikujących się do wsparcia.

Całkowita kwota wsparcia, wyrażona w procentach wielkości kwalifikującej się inwestycji jest ograniczona do maksymalnie 40% lub 50% na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania. Jeśli inwestycje podejmowane są przez młodych rolników określonych w rozdziale II, to wówczas wielkość wsparcia może osiągnąć najwyżej 45% lub 55% na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania.

ROZDZIAŁ II

PODEJMOWANIE DZIAŁALNOŚCI PRZEZ MŁODYCH ROLNIKÓW

Artykuł 8

1. Pomoc młodym rolnikom w celu ułatwienia im podejmowania działalności w rolnictwie będzie przyznawana pod następującymi warunkami:

- rolnik ma mniej niż 40 lat,
 - rolnik posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności zawodowe,
 - rolnik rozpoczyna prowadzenie gospodarstwa rolnego po raz pierwszy,
 - w zakresie gospodarstwa:
 - (i) można wykazać jego rentowność, oraz
 - (ii) spełnione są minimalne normy dotyczące środowiska, higieny i warunków utrzymania zwierząt,
- oraz
- rolnik ten jest kierownikiem gospodarstwa.

Szczególne warunki mogą zostać zastosowane w sytuacji, gdy młody rolnik nie jest wyłącznym kierownikiem gospodarstwa. Warunki te muszą być jednak równoważne z tymi, które musi spełnić młody rolnik, który zaczyna prowadzić gospodarstwo i jest jego

wyłącznym kierownikiem.

2. Ustanowienie pomocy może obejmować:

- jednorazową premię do wysokości nie wyższej niż określona w Załączniku,
- dotację na spłatę pożyczki zaciągniętej w celu pokrycia kosztów, które pojawiły się w związku z rozpoczęciem prowadzenia gospodarstwa; skapitalizowana wartość dotacji na spłatę oprocentowania nie może przekraczać wartości premii.

ROZDZIAŁ III

SZKOLENIE

Artykuł 9

Wspieranie kształcenia zawodowego przyczynia się do zwiększenia wiedzy i umiejętności zawodowych rolników i innych osób zaangażowanych w działalność rolną lub leśną, oraz ich przekształcanie.

Szkolenia będą w szczególności zaprojektowane, aby:

- przygotować rolników do jakościowej reorientacji produkcji, stosowania praktyk produkcji zgodnych z zasadami utrzymania i poprawy stanu krajobrazu, ochrony środowiska naturalnego, normami higieny i warunkami utrzymania zwierząt, a także do nabycia umiejętności potrzebnych im do zarządzania rentownym gospodarstwem, oraz
- przygotować właścicieli lasów i inne osoby zaangażowane w działalność leśną do stosowania praktyk zarządzania lasem, służących poprawie funkcji gospodarczych, ekologicznych i społecznych lasów.

ROZDZIAŁ IV

WCZEŚNIEJSZE EMERYTURY

Artykuł 10

1. Wspieranie przechodzenia na wcześniejszą emeryturę w gospodarce rolnej przyczynia się do realizacji następujących celów:

- zapewnienie dochodu starszym rolnikom, którzy decydują się na zaprzestanie gospodarowania,
- zachęcenie do zastępowania takich starszych rolników przez rolników, którzy mogą poprawić, w miarę potrzeb, rentowność pozostawionych im gospodarstw rolnych,
- wydzielenie użytków rolnych dla produkcji nierolniczej, tam gdzie gospodarka rolna

przy zachowaniu rentowności nie jest możliwa.

2. Wspieranie przechodzenia na wcześniejszą emeryturę może obejmować również działania służące zapewnieniu dochodu pracownikom rolnym.

Artykuł 11

1. Osoba przekazująca gospodarstwo:

- zaprzestaje całkowicie prowadzenia komercyjnej gospodarki rolnej; może ona jednak kontynuować niekomercyjną gospodarkę rolną i utrzymać użytkowanie budynków,
- ma nie mniej niż 55 lat, ale nie osiągnęła jeszcze normalnego wieku emerytalnego w momencie przekazywania gospodarstwa, oraz
- prowadziła gospodarstwo rolne przez 10 lat poprzedzających przekazanie gospodarstwa.

2. Przejmujący gospodarstwo:

- zastępuje przekazującego gospodarstwo i staje się kierownikiem tego gospodarstwa, lub przejmuje całość lub część przekazywanego gruntu. Rentowność przekazywanego gospodarstwa musi ulec poprawie w czasie i zgodnie z warunkami, które zostaną określone, uwzględniając w szczególności wiedzę i umiejętności zawodowe przejmującego gospodarstwo, rozmiary areałów, ilość pracy lub dochód, zależnie od regionu i rodzaju produkcji,
- posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności zawodowe, oraz
- podejmuje się prowadzić działalność rolniczą na gospodarstwie przez co najmniej 5 lat.

3. Robotnik rolny:

- zaprzestaje całkowicie pracy na roli,
- ma nie mniej niż 55 lat, ale nie jest jeszcze w normalnym wieku emerytalnym,
- poświęcił co najmniej połowę swego czasu pracy w ciągu poprzednich pięciu lat na pomoc rodzinie w prowadzeniu gospodarstwa lub pracę jako robotnik rolny,
- pracował w gospodarstwie rolnym osoby przekazującej gospodarstwo przez okres równoważny co najmniej dwóch lat pracy w pełnym wymiarze czasu, w ciągu ostatnich czterech lat poprzedzających przejście na wcześniejszą emeryturę osoby przekazującej gospodarstwo, oraz
- objęty jest systemem zabezpieczenia społecznego.

4. Przejmujący gospodarstwo, który nie jest rolnikiem, może być dowolną osobą lub organem, który przejmie całość lub część ziemi i będzie ją użytkował do celów nierolniczych, takich jak leśnictwo, tworzenie rezerwatów ekologicznych w sposób zgodny z zasadami ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego terenów wiejskich.

5. Warunki określone w niniejszym artykule mają zastosowanie przez okres, w którym osoba przekazująca gospodarstwo otrzymuje wsparcie w postaci wcześniejszej emerytury.

Artykuł 12

1. Najwyższe kwoty wsparcia ze strony Wspólnoty zostały ustanowione w Załączniku.

2. Okres udzielania wsparcia w przejściu na wcześniejszą emeryturę nie przekracza 15 lat dla osoby przekazującej gospodarstwo i 10 lat dla robotnika rolnego. Wsparcie takie jest udzielane osobom, które przekazały gospodarstwo rolne nie dłużej niż do ukończenia przez nie 75 lat i robotnikom rolnym nie dłużej niż do osiągnięcia przez nich normalnego wieku emerytalnego.

W przypadku gdy osoba, która przekazała gospodarstwo rolne otrzymuje od Państwa Członkowskiego normalną emeryturę, wsparcie w postaci wcześniejszej emerytury zostaje przyznane jako dodatek, uwzględniający wysokość krajowej emerytury w tym państwie.

ROZDZIAŁ V

OBSZARY O MNIEJ KORZYSTNYCH WARUNKACH GOSPODAROWANIA I OBSZARY OGRANICZONE ŚRODOWISKOWO

Artykuł 13

Wspieranie dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszarów ograniczonym środowiskowo będzie przyczyniać się do realizacji następujących celów.

a) *Rekompensata dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania z przyczyn naturalnych:*

- w celu zapewnienia korzystania z użytków rolnych i przyczynienia się przez to do utrzymania aktywnej gminy wiejskiej,
- w celu utrzymania terenów wiejskich,
- w celu utrzymania i wspierania systemów gospodarki rolnej, która w szczególności uwzględnia wymagania związane z ochroną środowiska.

b) *Rekompensata dla obszarów podlegających ograniczeniom środowiskowym*

- w celu zapewnienia prowadzenia gospodarstwa rolnego w sposób uwzględniający wymagania w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego na obszarach

ograniczonych środowiskowo.

Artykuł 14

1. Rolnicy na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania mogą uzyskać wsparcie w postaci dodatków wyrównawczych.

2. Dodatki wyrównawcze są przyznawane na każdy hektar gruntów użytkowanych rolniczo przez rolników, którzy:

- prowadzą działalność rolniczą na minimalnym areale, który zostanie określony,
- prowadzą działalność rolniczą na obszarze o mniej korzystnych warunkach gospodarowania, przez przynajmniej pięć lat od pierwszej wypłaty dodatku wyrównawczego, oraz
- stosuje dobrą praktykę gospodarki rolnej, zgodną z potrzebą ochrony środowiska naturalnego i utrzymania terenów wiejskich, w szczególności poprzez zrównoważoną gospodarkę rolną.

3. Tam, gdzie w zastosowaniu odpowiednich przepisów dyrektywy Rady 96/23/WE¹⁷, zostaną wykryte w zwierzętach ze stada bydła należącego do producenta, pozostałości substancji zakazanych przez dyrektywę 96/22/WE¹⁸ lub pozostałości substancji, które ta dyrektywa dopuszcza, ale zastosowanych w sposób nieuprawniony, lub tam gdzie substancja lub produkt niedozwolone przez dyrektywę 96/22/WE, lub też dozwolone przez tą dyrektywą, ale przechowywane w sposób nieuprawniony, zostaną znalezione w dowolnej formie w gospodarstwie producenta, to wówczas producent nie otrzymuje dodatków wyrównawczych przez jeden rok kalendarzowy od momentu wykrycia substancji określonych powyżej.

W przypadku powtarzającego się naruszenia tych zasad rolnik może nie otrzymywać dodatków przez okres do pięciu lat od momentu, w którym zostało wykryte powtórne wykroczenie. Długość tego okresu jest uzależniona od tego jak poważne jest wykroczenie.

W przypadku utrudnień ze strony właściciela zwierząt lub ich zarządcy podczas dokonywania inspekcji i pobierania próbek niezbędnych dla realizacji krajowych planów monitorowania pozostałości różnych substancji, a także podczas wykonywania kontroli zgodnie z dyrektywą 96/23/WE, stosuje się kary przewidziane w pierwszym akapicie.

Artykuł 15

1. Dodatki wyrównawcze ustala się na poziomie, który:

- jest wystarczający w celu skutecznego kompensowania istniejących utrudnień, oraz

¹⁷ Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 10.

¹⁸ Dz.U. L 125 z 23.05.1996, str. 3.

- nie prowadzi do nadmiernej kompensacji.
2. Dodatki wyrównawcze są należycie zróżnicowane, uwzględniając:
- sytuację i cele rozwoju poszczególnych regionów,
 - dotkliwość każdej trwałej naturalnej przeszkody utrudniającej prowadzenie gospodarstwa rolnego,
 - poszczególne problemy środowiskowe, które należy rozwiązać,
 - rodzaj produkcji oraz, w miarę potrzeb, strukturę ekonomiczną gospodarstwa.
3. Dodatki wyrównawcze zostają ustalone na poziomie między najwyższymi i najniższymi kwotami, które są przedstawione w Załączniku.

Dodatki wyrównawcze wyższe niż najwyższa kwota mogą być przyznane pod warunkiem, że średnia kwota wszystkich dodatków wyrównawczych przyznanych na poziomie programowania nie przekracza kwoty najwyższej. Państwo Członkowskie może przedstawić łącznie kilka programów regionalnych, w celu wyliczenia średniej kwoty.

Artykuł 16

1. Płatności w celu zrekompensowania poniesionych kosztów lub utraconych dochodów mogą zostać przyznane rolnikom, którzy podlegają ograniczeniom przy prowadzeniu działalności rolnej na obszarach, na których istnieją ograniczenia środowiskowe w wyniku wprowadzenia ograniczeń na użytki rolne na podstawie wspólnotowych przepisów ochrony środowiska naturalnego, jeśli, i w takim zakresie w jakim płatności są niezbędne dla rozwiązania specyficznych problemów wynikających z powodu stosowania tych przepisów.
2. Płatności ustala się na poziomie, który zapobiegnie nadmiernej kompensacji; jest to szczególnie istotne w przypadku płatności na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania.
3. Maksymalne kwoty wsparcia wspólnotowego są ustanowione w Załączniku.

Artykuł 17

Obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania to:

- tereny górskie (art. 18),
- inne obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania (art. 19), oraz
- obszary podlegające jakimś specyficznym utrudnieniom (art. 20).

Artykuł 18

1. Tereny górskie to takie, które charakteryzują się znacznymi ograniczeniami możliwości użytkowania ziemi i znacznym wzrostem kosztów pracy w związku z:

- istnieniem, z powodu wysokości, trudnych warunków klimatycznych, co skutkuje skróceniem okresu wegetacji,
- występowaniem, na niższych wysokościach, stromych pochyłości obejmujących większą część terenów uprawnych, uniemożliwiających użytkowanie normalnych maszyn lub wymagających bardzo drogiego specjalistycznego sprzętu, lub
- kombinacją dwóch powyższych czynników, gdzie każdy z tych czynników osobno jest mniej uciążliwy, ale istnienie obu równocześnie powoduje zwiększenie utrudnień.

2. Obszary na północ od 62 równoleżnika i niektóre obszary sąsiadujące będą traktowane w taki sam sposób jak obszary górskie.

Artykuł 19

Obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania, którym grozi zaprzestanie użytkowania ziemi i gdzie konieczna jest ochrona terenów wiejskich, obejmą obszary rolnicze, które są jednorodne z punktu widzenia naturalnych warunków uprawy, i których dotyczą wszystkie poniższe charakterystyki:

- obecność terenów o małej produktywności, trudnych w uprawie i z ograniczonym potencjałem produkcyjnym, który nie może być zwiększony, chyba że przy poniesieniu nadmiernych kosztów i które są odpowiednie przede wszystkim dla ekstensywnej hodowli zwierząt gospodarskich,
- produkcja, która wynika z małej produktywności środowiska naturalnego jest znacznie niższa od przeciętnej w odniesieniu do głównych dokonań gospodarczych w rolnictwie,
- niska lub zmniejszająca się populacja zależna od działalności rolniczej; przyspieszenie wyludnienia zagroziłoby zaś stabilności funkcjonowania tego terenu i ciągłości zaludnienia.

Artykuł 20

Obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania mogą obejmować też inne obszary, na których istnieją pewne specyficzne utrudnienia, a na których działalność rolnicza powinna być kontynuowana; w miarę potrzeb i z zastrzeżeniem niektórych warunków, w celu zachowania lub poprawy stanu środowiska, utrzymania terenów wiejskich, zachowania potencjału turystycznego tych obszarów lub w celu ochrony linii brzegowej.

Artykuł 21

Całkowita wielkość obszarów określonych w art. 16 i 20 nie może przekraczać 10% obszaru danego Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ VI

AGRO - ŚRODOWISKO

Artykuł 22

Wspieranie metod produkcji rolniczej zaprojektowanych w celu ochrony środowiska i utrzymania terenów wiejskich (agro - środowisko) będzie przyczyniać się do osiągnięcia celów polityki Wspólnoty w odniesieniu do rolnictwa i środowiska.

Wspieranie takie promuje:

- sposoby użytkowania użytków rolnych zgodnych z zasadami ochrony i poprawy jakości środowiska, krajobrazu i jego elementów, zasobów naturalnych, gleby i różnorodności genetycznej,
- przyjazną dla środowiska ekstensyfikację rolnictwa i nisko intensywne systemy wypasania,
- zachowanie środowisk rolnych o wysokiej wartości przyrodniczej, które są zagrożone,
- utrzymanie krajobrazu i cech historycznych użytków rolnych,
- stosowanie planowania środowiskowego w praktyce rolniczej.

Artykuł 23

1. Wsparcie zostanie przyznane rolnikom, którzy zobowiążą się do stosowania praktyk agro - środowiskowych przez okres, co najmniej pięciu lat. W miarę potrzeby, dla szczególnych rodzajów zobowiązań zostanie określony dłuższy okres, uwzględniający ich skutki środowiskowe.

2. Zobowiązania agro - środowiskowe będą obejmowały więcej niż tylko stosowanie zwyczajnej dobrej praktyki rolniczej.

Zobowiązania agro - środowiskowe będą dostarczać usługi, których nie przewidują inne sposoby wspierania, takie jak wsparcie rynkowe lub dodatki wyrównawcze.

Artykuł 24

1. Wsparcie w zakresie zobowiązań agro - środowiskowych przydziela się corocznie i obliczane jest na podstawie:

- utraconych dochodów,

- dodatkowych kosztów wynikających z tego zobowiązania, oraz
- potrzeby zapewnienia zachęty finansowej.

Koszt znacznych niedochodowych prac niezbędnych dla wypełnienia zobowiązań może być także uwzględniony przy obliczaniu poziomu corocznego wsparcia.

2. Maksymalne kwoty wsparcia Wspólnoty na rok zawarte są w Załączniku. Kwoty te wyliczane są w oparciu o powierzchnię gospodarstwa, do której stosuje się zobowiązanie agro - środowiskowe.

ROZDZIAŁ VII

POPRAWA PRZETWARZANIA I WPROWADZENIA DO OBROTU PRODUKTÓW ROLNYCH

Artykuł 25

1. Wsparcie dla inwestycji ułatwia poprawę i racjonalizację przetwarzania i wprowadzenia do obrotu produktów rolnych i przez to przyczynia się do wzrostu konkurencyjności i wartości dodanej tych produktów.
2. Wsparcie to przyczyni się do realizacji co najmniej jednego z poniższych celów:
 - zorientowanie produkcji zgodnie z przewidywalnymi trendami rynkowymi lub zachęcenie rozwinięcia nowych rynków zbytu na produkty rolne,
 - poprawa lub racjonalizacja kanałów wprowadzających do obrotu lub procedur przetwórczych,
 - poprawa przedstawienia i przygotowania produktów lub zachęcenie do lepszego wykorzystania lub zniesienia produktów ubocznych lub odpadów,
 - zastosowanie nowych technologii,
 - uprzywilejowanie innowacyjnych inwestycji,
 - poprawa i monitorowanie jakości,
 - poprawa i monitorowanie warunków zdrowotnych,
 - ochrona środowiska.

Artykuł 26

1. Wsparcie zostanie udzielone osobom ostatecznie odpowiedzialnym za finansowanie

inwestycji w przedsiębiorstwach:

- których rentowność można wykazać, oraz
- które spełniają minimalne normy dotyczące środowiska, higieny i warunków utrzymania zwierząt.

2. Inwestycja musi służyć poprawie sytuacji w sektorze podstawowej produkcji rolnej, którego to dotyczy. Musi też gwarantować producentom takich podstawowych produktów odpowiedni udział w wynikających z niej korzyściach gospodarczych.

3. Muszą zostać wykazane wystarczające dowody potwierdzające, że można znaleźć normalny rynek zbytu dla tych produktów.

Artykuł 27

1. Inwestycja dotyczy przetwarzania i obrotu produktami objętymi załącznikiem I do Traktatu, z wyłączeniem produktów rybnych.

2. Inwestycje odpowiadają kryteriom selekcji ustalającym priorytety i wskazującym jakie rodzaje inwestycji nie są uprawnione do wsparcia.

Artykuł 28

1. Następujące rodzaje inwestycji są wyłączone ze wsparcia:

- inwestycje na poziomie handlu detalicznego,
- inwestycje w zakresie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów pochodzących z państw trzecich.

2. Całkowita kwota wsparcia, wyrażona jako procent wartości uprawnionej inwestycji, jest ograniczona maksymalnie do:

- a) 50% w regionach objętych Celem 1;
- b) 40% w innych regionach.

ROZDZIAŁ VIII

LEŚNICTWO

Artykuł 29

1. Wsparcie dla leśnictwa przyczynia się do utrzymania i rozwoju gospodarczych, ekologicznych i społecznych funkcji lasów na terenach wiejskich.

2. Wsparcie takie promuje w szczególności jeden lub więcej z poniższych celów:
 - zrównoważona gospodarka leśna oraz rozwój leśnictwa,
 - utrzymanie i poprawa stanu zasobów leśnych,
 - powiększenie powierzchni obszarów leśnych.
3. Wsparcie takie udzielane jest tylko lasom i obszarom znajdującym się w posiadaniu właścicieli prywatnych, ich stowarzyszeń, gmin lub stowarzyszeń gmin. Ograniczenie to nie ma zastosowania w odniesieniu do działań przewidzianych w art. 30 ust. 1, tiret szóste.
4. Wsparcie takie przyczynia się do realizacji przedsięwzięć podejmowanych przez Wspólnotę i Państwa Członkowskie na poziomie międzynarodowym. Opiera się ono o programy leśne na poziomie krajowym lub niższym, lub o inne równoważne narzędzia, które powinny uwzględniać zobowiązania podjęte na Konferencjach Ministerialnych w sprawie ochrony lasów w Europie.
5. Działania proponowane na podstawie niniejszego rozporządzenia na obszarach zaklasyfikowanych jako obszary o wysokim lub średnim ryzyku pożarów leśnych na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2158/92, z dnia 23 lipca 1992 r., w sprawie ochrony lasów wspólnotowych przed pożarami¹⁹, muszą stosować się do planów ochrony lasów przedstawionych przez Państwa Członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2158/92

Artykuł 30

1. Wsparcie dla leśnictwa dotyczy jednego lub więcej z poniższych działań:
 - zalesienie terenu nie kwalifikującego się na mocy art. 31, pod warunkiem, że takie zalesienie jest dostosowane do lokalnych warunków, także środowiskowych,
 - inwestycje w lasach mające na celu znaczne zwiększenie ich wartości gospodarczej, ekologicznej i społecznej,
 - inwestycje w celu poprawienia i racjonalizacji zbiorów, przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów leśnych; inwestycje związane z użyciem drewna jako surowca będą ograniczone do prac poprzedzających przetwórstwo przemysłowe,
 - promocja nowych rynków zbytu dla zastosowania i wprowadzenia do obrotu produktów leśnych,
 - zakładanie stowarzyszeń właścicieli lasów w celu pomocy ich członkom w prowadzeniu zrównoważonej i efektywnej gospodarki leśnej,

¹⁹ Dz.U. L 217 z 31.07.1992, str. 3. Rozporz_dzenie zmienione rozporz_dzeniem nr 308/97 (Dz.U. L 51 z 21.02.1997, str. 2).

- przywracanie potencjału produkcji leśnej, zniszczonej przez klęski żywiołowe i pożary oraz wprowadzanie właściwych instrumentów zapobiegawczych.
2. Przepisy ustanowione w rozdziałach I i VII, z wyjątkiem art. 7 akapit drugi stosuje się odpowiednio do inwestycji.

Artykuł 31

1. Udziela się wsparcia na zalesianie użytków rolnych, pod warunkiem, że takie zalesienie będzie dostosowane do lokalnych warunków, w tym także środowiskowych.

Wsparcie takie, oprócz kosztów sadzenia, może obejmować:

- roczną dopłatę do hektara zalesionej ziemi dla pokrycia kosztów utrzymania, przez okres do pięciu lat,
- roczną dopłatę do hektara w celu pokrycia utraty dochodu wynikającego z zalesienia, przez okres do 20 lat dla rolników lub ich zrzeszeń, którzy uprawiali tę ziemię przed jej zalesieniem lub każda inna osoba prawa prywatnego.

2. Wsparcie dla zalesiania terenów rolniczych, podejmowanego przez władze publiczne, pokrywa jedynie koszty założenia.

3. Wsparcie dla zalesiania terenów rolniczych nie jest przyznawane:

- rolnikom korzystającym ze wsparcia w postaci wcześniejszej emerytury,
- w odniesieniu do sadzenia choinek świątecznych.

W przypadku szybko rosnących gatunków hodowanych w krótkim okresie, wsparcie w celu zalesiania jest udzielane jedynie w odniesieniu do kosztów sadzenia drzewek.

4. Najwyższa kwota wsparcia wspólnotowego na rok w postaci rocznej premii przyznawanej dla pokrycia utraty przychodu zawarta jest w Załączniku.

Artykuł 32

1. W celu:

- utrzymania i poprawy stabilności ekologicznej lasów, tam gdzie rola ochronna i ekologiczna tych lasów stanowi interes publiczny i gdzie koszty działań na rzecz utrzymania i odnowy lasów przekraczają dochód z leśnictwa;
- utrzymania pasów przeciwpożarowych poprzez działania rolnicze,

płatności dla poszczególnych środków będą przyznawane beneficjentom pod warunkiem, że w sposób trwały zostaną zapewnione wartości ochronne i ekologiczne lasów, a działania,

które mają zostać zrealizowane zostaną przewidziane w umowie zawierającej także specyfikację kosztów.

2. Płatności są ustalane między maksymalnymi i minimalnymi kwotami wyszczególnionymi w Załączniku, przy uwzględnieniu rzeczywistych kosztów działań, jak wcześniej zastrzeżono to w umowie.

ROZDZIAŁ IX

WSPIERANIE DOSTOSOWANIA I ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

Artykuł 33

Wsparcie zostaje udzielone działaniom, które odnoszą się do działalności rolniczej i jej przekształcaniu oraz do działalności wiejskiej, która nie wchodzi w zakres żadnych innych przedsięwzięć, określonych w niniejszym tytule.

Przedsięwzięcia te dotyczą:

- melioracji gruntów,
- reparcelacji,
- określania systemu usług związanych z przekazywaniem i prowadzeniem gospodarstwa rolnego,
- wprowadzania do obrotu produktów rolnych dobrej jakości,
- podstawowych usług na rzecz gospodarki i ludności wiejskiej,
- odbudowy i rozwoju obszarów wiejskich oraz ochrony i zachowania dziedzictwa wsi,
- zróżnicowania działalności rolniczych i działalności zbliżonych do rolniczych w celu zapewnienia wielozawodowości lub dochodów alternatywnych,
- gospodarki zasobami wodnymi wsi,
- rozwoju i poprawy infrastruktury związanej z rozwojem rolnictwa,
- zachęcania do prowadzenia działalności związanej z turystyką i rzemiosłem,
- ochrony środowiska w powiązaniu z rolnictwem, leśnictwem i zachowaniem krajobrazu, a także z poprawy warunków utrzymania zwierząt,
- przywrócenia rolniczego potencjału produkcyjnego zniszczonego klęskami żywiołowymi oraz wprowadzenia odpowiednich instrumentów zapobiegawczych,

- inżynierii finansowej.

ROZDZIAŁ X

PRZEPISY WYKONAWCZE

Artykuł 34

Szczegółowe zasady stosowania tego tytułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

Zasady te mogą w szczególności definiować:

- warunki wsparcia inwestycji w gospodarstwach rolnych (art. 4-7), uwzględniając konieczne ograniczenia wynikające z zastosowania art. 6.
- okres i warunki poprawienia rentowności gospodarstwa rolnego oraz warunki użytkowania i przekazywania ziemi w przypadku wcześniejszej emerytury (art. 11 ust. 2),
- warunki przyznawania i obliczania dodatków wyrównawczych dla obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania, uwzględniając przypadek komunalnego użytkowania gruntów rolnych (art. 14 i 15) oraz wypłat rekompensacyjnych na obszarach podlegających ograniczeniom środowiskowym (art. 16),
- zasady regulujące przyznawanie zobowiązań agro - środowiskowych (art. 23 i 24),
- kryteria selekcji dla inwestycji mających na celu poprawę przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych (art. 27 ust. 2),
- zasady regulujące działania dotyczące leśnictwa (rozdział VIII).

Zgodnie z tą samą procedurą, Komisja może odstąpić, w stosunku do najbardziej odległych regionów, od przepisów art. 28 ust. 1 tiret drugie, pod warunkiem, że przetwarzane produkty są przeznaczone na rynek w tym regionie.

TYTUŁ III

ZASADY OGÓLNE, PRZEPISY ADMINISTRACYJNE I FINANSOWE

ROZDZIAŁ I

ZASADY OGÓLNE

Podrozdział I

Wsparcie z EFOGR

Artykuł 35

1. Wsparcie Wspólnoty dotyczące wcześniejszych emerytur (art. 10-12), obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszarów podlegających ograniczeniom środowiskowym (art. 13-21), agro - środowiska (art. 22-24) i zalesiania (art. 31), finansowane jest z EFOGR Sekcji Gwarancji w całej Wspólnocie.

2. Wsparcie Wspólnoty dla innych działań na rzecz rozwoju rolnictwa finansowane jest przez EFOGR:

- Sekcję Orientacji na obszarach objętych Celem 1,
- Sekcję Gwarancji na obszarach nie objętych Celem 1.

3. Wsparcie dla działań określonych w art. 33 tiret siódme i dziewiąte będzie finansowane przez EFOGR na obszarach zakwalifikowanych jako obszary Celu 1 i 2 oraz obszary przejściowe, o ile finansowanie ich nie jest zapewnione przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR).

Artykuł 36

1. W odniesieniu do wsparcia na rzecz rozwoju rolnictwa działania określone w art. 35 ust. 2:

- na obszarach objętych Celem 1, rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 stosuje się jako uzupełnione szczegółowymi zasadami zawartych w niniejszym rozporządzeniu,
- na obszarach objętych Celem 2, rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 stosuje się jako uzupełnione szczegółowymi zasadami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu, chyba, że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.

2. W odniesieniu do wsparcia działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez EFOGR Sekcją Gwarancji, stosuje się szczegółowe zasady rozporządzenia (WE) nr 1258/1999²⁰ i przepisy przyjęte przy jego wykonywaniu, chyba, że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.

Podrozdział II

Zgodność i spójność

Artykuł 37

1. Wsparcie na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przyznawane jest jedynie dla działań zgodnych z prawem wspólnotowym.

²⁰ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 103

2. Działania takie są zgodne z innymi politykami wspólnotowymi i przedsięwzięciami realizowanymi w ramach tych polityk.

W szczególności żadne działanie, które podlega zakresowi niniejszego rozporządzenia, nie jest uprawnione do wsparcia z innych systemów wsparcia wspólnotowego, jeżeli jest to niezgodne z warunkami szczegółowymi zawartymi w niniejszym rozporządzeniu.

3. Zapewnia się spójność z innymi wdrażanymi działaniami w ramach innych instrumentów wspólnej polityki rolnej, w szczególności między środkami na rzecz rozwoju rolnictwa z jednej strony a działaniami wdrażanymi w ramach organizacji wspólnego rynku oraz przedsięwzięciami na rzecz poprawy jakości w rolnictwie oraz zdrowia z drugiej strony, jak również między różnymi przedsięwzięciami wspierającymi rozwój rolnictwa.

Zatem, żadne wsparcie w ramach niniejszego rozporządzenia nie może być przyznane na rzecz:

- działań podlegających zakresowi systemu wsparcia w ramach organizacji wspólnego rynku, poza wyjątkami, uzasadnionymi kryteriami celu, które mogą być określone zgodnie z art. 50,
- działań wspierających projekty badawcze, w celu promowania produktów rolnych lub zwalczania chorób zwierząt.

4. Państwa Członkowskie mogą ustanowić dalsze, lub bardziej restrykcyjne warunki przyznawania wsparcia Wspólnoty na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, pod warunkiem jednak, że warunki te będą zgodne z celami i wymaganiami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 38

1. Płatności nie mogą być dokonywane w odniesieniu do tego samego działania na mocy niniejszego rozporządzenia oraz innego systemu wsparcia wspólnotowego.

2. Wsparcie kilku działań na mocy niniejszego rozporządzenia może być połączone jedynie pod warunkiem, że działania te są ze sobą spójne i zgodne. Jeżeli jest to konieczne, poziom wsparcia zostaje odpowiednio dostosowany.

Artykuł 39

1. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki dla zapewnienia zgodności i spójności środków wspierających rozwój rolnictwa zgodnie z przepisami ustanowionymi w niniejszym rozdziale.

2. Plany rozwoju wsi przedłożone przez Państwa Członkowskie zawierają ocenę zgodności i spójności wsparcia przewidzianych działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich oraz wskazanie jakie działania zostały podjęte w celu zapewnienia zgodności i spójności.

3. W miarę potrzeby, wsparcie działań podlega przeglądowi w celu zapewnienia zgodności i spójności.

ROZDZIAŁ II

PROGRAMOWANIE

Artykuł 40

1. Działania na rzecz rozwoju rolnictwa finansowane przez Sekcję Orientacji EFOGR stanowią część programowania dla regionów Celu 1 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1260/1999.

2. Działania na rzecz rozwoju rolnictwa inne niż te określone w art. 35 ust. 1, mogą tworzyć część programowania dla regionów Celu 2 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1260/1999

3. Inne działania na rzecz rozwoju rolnictwa, które nie tworzą części programowania zgodnie z ust. 1 i 2, stanowią przedmiot programowania rozwoju rolnictwa zgodnie z art. 41-44.

4. Odnośnie do właściwych działań na rzecz rozwoju rolnictwa, Państwa Członkowskie mogą przekazać do zatwierdzenia ogólne przepisy ramowe, które tworzą część programowania zgodnie z ust. 1-3, tak dalece jak jest to właściwe w celu utrzymania jednolitych warunków.

Artykuł 41

1. Plany rozwoju wsi są opracowane na poziomie geograficznym uznanym za najbardziej właściwy. Plany są przygotowywane przez właściwe władze wyznaczone i przedkładane Komisji przez Państwo Członkowskie, po skonsultowaniu ich z właściwymi władzami i organizacjami na właściwym szczeblu terytorialnym.

2. Działania na rzecz wsparcia rozwoju rolnictwa, które mają być podejmowane na jednym obszarze, są zintegrowane, w każdym przypadku, gdy będzie możliwe, w jeden plan. Tam gdzie potrzebne będzie ustanowienie kilku planów, wskazane są związki między działaniami zawartymi w tych planach, a także zapewniona zostanie ich zgodność i spójność.

Artykuł 42

Plany rozwoju wsi obejmują okres siedmiu lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2000 r.

Artykuł 43

1. Plany rozwoju wsi zawierają:

- opis ilościowy obecnej sytuacji pokazujący różnice, luki i potencjał rozwoju, zmobilizowane środki finansowe oraz główne wyniki działalności realizowanych w poprzednim okresie programowania w odniesieniu dostępnych wyników oceny,
- opis proponowanej strategii, jej cele ilościowe, wybrane priorytety rozwoju wsi oraz objęty obszar geograficzny,
- ocenę pokazującą oczekiwane skutki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, a także wpływ na zatrudnienie,
- ogólne, indykatywne zestawienie finansowe przedstawiające przewidywane środki finansowe krajowe lub wspólnotowe odpowiadające każdemu priorytetowi rozwoju wsi, przedłożone w kontekście planu, oraz tam gdzie plan obejmuje tereny rolnicze objęte Celem 2, wyszczególniającym kwoty indykatywne dla działań na rzecz rozwoju rolnictwa na tych obszarach z tytułu przepisów art. 33,
- opis środków rozważanych w celu wykonania planów, w szczególności systemów wsparcia, w tym punkty niezbędne dla oceny zasad konkurencji,
- w miarę potrzeb, informację o potrzebach działań obejmujących badania, projekty pokazowe, szkolenia lub pomoc techniczną, odnoszących się do przygotowania, wdrażania lub dostosowania danych działań,
- wyznaczanie właściwych władz i odpowiedzialnych organów,
- przepisy w celu zapewnienia skutecznego i właściwego wykonania planów, w tym monitorowania i oceny; definicję wskaźników ilościowych oceny; ustalenia dotyczące kontroli, sankcji i odpowiednie upowszechnianie,
- wyniki konsultacji i wyznaczenia stowarzyszonych władz i organów, jak również partnerów społecznych i ekonomicznych na właściwych szczeblach.

2. W swoich planach, Państwa Członkowskie:

- dostarczą na swoich terytoriach środków agro - środowiskowych, zgodnie ze swoimi specyficznymi potrzebami,
- zapewnią istnienie koniecznej równowagi między różnymi działaniami na rzecz wspierania.

Artykuł 44

1. Plany rozwoju wsi przedkładany jest nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja ocenia zaproponowane plany, aby ustalić czy są one zgodne z niniejszym rozporządzeniem. Na podstawie tych planów Komisja przyjmie programowanie rozwoju

rolnictwa zgodnie z procedurą określoną w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, w ciągu sześciu miesięcy od przekazania planów.

ROZDZIAŁ III

DZIAŁANIA DODATKOWE ORAZ INICJATYWY WSPÓLNOTOWE

Artykuł 45

1. Na podstawie art. 21 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 50 ust. 2 tego rozporządzenia, może rozszerzyć zakres wsparcia z Sekcji Orientacji EFOGR poza ten przewidziany w art. 35 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oraz zakres finansowania środków, uprawnionych na podstawie rozporządzeń Rady nr 1783/1999/WE²¹, nr 1784/1999/WE²² oraz nr 1263/1999/WE²³, mając na celu wykonanie wszystkich działań na rzecz rozwoju wsi w ramach inicjatywy wspólnotowej.
2. Z inicjatywy Komisji, EFOGR Sekcja Gwarancji może sfinansować badania związane z programowaniem rozwoju rolnictwa.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 46

1. Wsparcie wspólnotowe na rzecz rozwoju obszarów wiejskich z Sekcji Gwarancji EFUGR stanowi przedmiot planowania finansowego i księgowości w ujęciu rocznym. Planowanie finansowe stanowi część programowania rozwoju obszarów wiejskich (art. 40 ust. 3) lub programowania związanego z Celem 2.
2. Komisja dokonuje wstępnego przydziału Państwom Członkowskim, w podziale rocznym i stosując kryteria celu, które uwzględniają szczegółową sytuację oraz potrzeby, a także wysiłki, które mają być podjęte, w szczególności na rzecz środowiska, tworzenia miejsc pracy i zachowania krajobrazu.
3. Wstępny przydział jest dostosowany na podstawie rzeczywistych wydatków oraz zweryfikowanych prognoz wydatków przedkładanych przez Państwa Członkowskie, uwzględniając cele programu oraz uwzględnia także dostępne środki finansowe, a także będzie zgodny z intensywnością pomocy terenom wiejskim objętym Celem 2.

Artykuł 47

1. Przepisy finansowe ustanowione w art. 31, 32 (z wyjątkiem ust. 1 akapit piąty tego

²¹ Dz.U. L 213 z 13.08.1999, str. 1.

²² Dz.U. L 213 z 13.08.1999, str. 5.

²³ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 54.

artykułu),. 34, 38 i 39 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 nie mają zastosowania do wsparcia działań na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do Celu 2.

Komisja podejmie konieczne działania w celu zapewnienia skutecznego i spójnego wykonywania tych przedsięwzięć, które osiągną przynajmniej takie same normy jak te ustanowione w przepisach określonych w pierwszym akapicie, w tym zasadę jednej władzy zarządzającej.

2. W przypadku przedsięwzięć objętych programowaniem rozwoju rolnictwa, Wspólnota uczestniczy w finansowaniu, w zastosowaniu zasad ustalonych w art. 29 i 30 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- wkład Wspólnoty nie przekracza 50% całkowitych uprawnionych kosztów i, w zasadzie, jest równy przynajmniej 25% uprawnionych wydatków publicznych na obszarach nie objętych Celem 1 i Celem 2,
- dla inwestycji dochodowych, stosuje się wielkości zawarte w art. 29 ust. 4 lit. a) (ii) oraz (iii), a także lit. b) (ii) oraz (iii) rozporządzenia (WE) nr 1260/1999. Gospodarstwa rolne i leśne oraz przedsiębiorstwa zaangażowane w przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rolnych i leśnych są w tym zakresie przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 29 ust. 4 lit. b) (iii),
- wkład Wspólnoty w programowanie działań ustanowionych w art. 22-24 niniejszego rozporządzenia stanowi 75% na obszarach objętych Celem 1 oraz 50% na innych obszarach.

Do takich płatności będzie stosuje się art. 32 ust. 1 akapit piąty rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

3. Wypłaty pomocy finansowej z Sekcji Gwarancji EFOGR mogą mieć formę zaliczek na wdrażanie programów lub wypłat na pokrycie rzeczywiście poniesionych wydatków.

ROZDZIAŁ V

MONITOROWANIE I OCENA

Artykuł 48

1. Komisja i Państwa Członkowskie zapewniają skuteczne monitorowanie wykonywania programowania rozwoju wsi.

2. Takie monitorowanie przeprowadzane jest poprzez wspólnie uzgodnione procedury.

Monitorowanie przeprowadzane jest przez odniesienie do szczególnych wskaźników rzeczowych i finansowych wcześniej uzgodnionych i ustalonych.

Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji roczne sprawozdania okresowe.

3. W miarę potrzeb ustanawia się komitety monitorujące.

Artykuł 49

1. Oszacowanie przedsięwzięć objętych programami rozwoju obszarów wiejskich będzie wykonywane na podstawie zasad ustalonych w art. 40-43 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

2. Sekcja Gwarancji EFOGR może, w ramach środków finansowych przeznaczonych na programy, uczestniczyć w finansowaniu ocen odnoszących się do rozwoju rolnictwa w Państwach Członkowskich. Sekcja Gwarancji EFOGR może także z inicjatywy Komisji finansować oceny na poziomie wspólnotowym.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY WYKONAWCZE

Artykuł 50

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu zostają przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

Zasady te mogą w szczególności określać szczegóły:

- przedstawiania planów rozwoju wsi (art. 41-44),
- przeglądu dokumentów programowania rozwoju wsi,
- planowania finansowego, w szczególności dla zapewnienia dyscypliny budżetowej (art. 46) i udziału w finansowaniu (art. 47 ust. 2),
- monitorowania i oceny (art. 48-49),
- jak zapewnić spójność między działaniami na rzecz rozwoju rolnictwa a działaniami wspierającymi wprowadzonymi przez organizacje rynku (art. 37).

TYTUŁ IV

POMOC PAŃSTWA

Artykuł 51

1. Z zastrzeżeniem innych przepisów przewidzianych w niniejszym tytule, to dla pomocy przyznawanej przez Państwa Członkowskie na działania wspierające rozwoju

rolnictwa stosuje się art. 87-89 Traktatu.

Jednakże, art. 87-89 Traktatu nie mają zastosowania do wkładów finansowych dostarczonych przez Państwa Członkowskie na działania objęte wsparciem wspólnotowym w zakresie art. 36 Traktatu, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

2. Pomoc dla inwestycji w gospodarstwach rolnych przekraczająca wielkości procentowe, określone w art. 7, jest zakazana.

Zakaz ten nie ma zastosowania do pomocy inwestycjom odnoszących się do:

- inwestycji podejmowanych w przeważającym stopniu w interesie publicznym, odnoszącym się do zachowania tradycyjnego krajobrazu ukształtowanego przez działalność rolniczą i leśną lub przeniesieniem zabudowań gospodarskich,
- ochroną i poprawą stanu środowiska,
- poprawy warunków higieny w gospodarstwach hodowlanych oraz poprawy warunków utrzymania zwierząt.

3. Pomoc państwowa przyznana rolnikom w celu zrekompensowania naturalnych utrudnień na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania zakazana jest, jeśli nie spełnia warunków ustanowionych w art. 14 i 15.

4. Pomoc państwowa w celu wsparcia rolników, którzy podejmują zobowiązania agro-środowiskowe nie spełniające warunków ustanowionych w art. 22-24, jest zakazana. Jednakże, dodatkowa pomoc, przekraczająca najwyższe stawki ustalone zgodnie z art. 24 ust. 2, może być przyznana, jeśli jest to uzasadnione stosownie do ust. 1 niniejszego artykułu. W odpowiednio uzasadnionych, wyjątkowych przypadkach, może być udzielone odstępstwo w odniesieniu do minimalnego czasu trwania tych zobowiązań, jak ustanowiono w art. 23 ust. 1.

Artykuł 52

W zakresie art. 36 Traktatu, pomoc państwowa, która ma na celu dostarczenie dodatkowych środków finansowych na rzecz rozwoju rolnictwa, którym zostało przyznane wsparcie wspólnotowe, będzie podawana do wiadomości przez Państwa Członkowskie i zatwierdzana przez Komisję zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, jako część programowania, określonego w art. 40. Art. 88 ust. 3 zdanie pierwsze nie ma zastosowania do pomocy.

TYTUŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 53

1. Jeżeli jakieś szczególne działania będą konieczne w celu ułatwienia przejścia od

obowiązującego systemu do systemu ustanowionego niniejszym rozporządzeniem, działania takie są przyjmowane przez Komisję zgodnie z procedurami zawartymi w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

2. Działania takie są w szczególności przyjmowane w celu zintegrowania istniejących działań wsparcia wspólnotowego, przyjętych przez Komisję na okres kończący się po dniu 1 stycznia 2000 r. lub bez żadnego ograniczenia czasowego, ze wsparciem na rzecz rozwoju rolnictwa przewidzianym niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 54

1. Art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1696/71, z dnia 26 lipca 1971 r., w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu²⁴, otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

1. Rozporządzenie w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej stosują się do rynku produktów określonych w art. 1 ust. 1, od daty wdrożenia zawartych tu przepisów.

2. Pomoc określona w art. 8, jest przedmiotem częściowego finansowania przez Wspólnotę.

3. Państwa Członkowskie wypłacają producentom pomoc określoną w art. 12, między dniem 16 października a dniem 31 grudnia roku obrotowego, w odniesieniu do którego wystąpiono o pomoc.

4. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 20, przyjmuje przepisy w celu zastosowania niniejszego artykułu”.

2. Art. 6 rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93, z dnia 13 lutego 1993, w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów²⁵, otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. Przez pięć kolejnych lat od daty uznania, Państwa Członkowskie przyznają uznanym organizacjom producentów pomoc w celu zachęcenia ich tworzenia i pomoc w ich działalności administracyjnej.

2. Pomoc taka:

- w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku stanowi odpowiednio 5%, 5%, 4%, 3% i 2% wartości produkcji wprowadzonej do obrotu pod

²⁴ Dz.U. L 175 z 4.08.1971, str. 1. Rozporz_dzenie zmienione rozporz_dzeniem (WE) nr 1554/97 (Dz.U. L 208 z 2.08.1997, str. 1).

²⁵ Dz.U. L 47 z 25.02.1993, str. 1. Rozporz_dzenie zmienione rozporz_dzeniem (WE) nr 1637/98 (Dz.U. L 210 z 28.07.1998, str. 28).

auspicjami organizacji producentów,

- nie przekracza rzeczywistych kosztów utworzenia i działalności administracyjnej danej organizacji,
- wypłacana jest w ratach rocznych przez najwyżej siedem kolejnych lat od daty uznania,

Wartość produkcji w każdym roku jest określana na podstawie:

- rocznej wielkości rzeczywistego wprowadzenia do obrotu,
- średniej uzyskanej przez producenta.

3. Organizacje producentów wywodzące się z organizacji, których działalność jest już w dużym stopniu zgodna z warunkami stawianymi przez niniejsze rozporządzenie, są uprawnione do pomocy w ramach niniejszego artykułu tylko wówczas, jeśli powstały one z połączenia w celu bardziej skutecznego osiągnięcia celów określonych w art. 5. Jednakże, w takim przypadku, pomoc jest udzielona jedynie w odniesieniu do kosztów stworzenia organizacji (wydatki poniesione w związku z pracami przygotowawczymi i sporządzeniem podstawowego aktu założycielskiego i umowy spółki).

4. Pomoc określona w niniejszym artykule zgłaszana jest Komisji w sprawozdaniu Państw Członkowskich na zakończenie każdego roku finansowego”.

3. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r., w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw²⁶ wprowadza się następujące zmiany:

a) Art. 15 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W tych regionach Wspólnoty gdzie stopień zorganizowania producentów jest szczególnie niski, Państwa Członkowskie mogą być upoważnione, w przypadku właściwie umotywowanych wniosków, do wypłacenia organizacjom producentów krajowej pomocy finansowej równej połowie wkładu producentów. Pomoc ta jest dodatkową w stosunku do funduszu operacyjnego.

W przypadku Państw Członkowskich, w których organizacje producentów sprzedają mniej niż 15% produkcji owoców i warzyw i których produkcja owoców i warzyw stanowi przynajmniej 15% ich całkowitej produkcji rolnej, pomoc określona w akapicie pierwszym może być częściowo zwrócona przez Wspólnotę na wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego”.

b) Art. 52 otrzymuje brzmienie:

²⁶ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporz_dzenie zmienione rozporz_dzeniem (WE) nr 857/1999 (Dz.U. L 108 z 27.04.1999, str. 7).

„Artykuł 52

1. Wydatki związane z wypłatą rekompensaty wycofanej przez Wspólnotę oraz z finansowaniem przez Wspólnotę funduszu operacyjnego, szczególnych działań określonych w art. 17 i art. 53, 54 i 55, oraz kontroli ekspertów Państw Członkowskich udostępnianych Komisji z zastosowaniem art. 40 ust. 1, uważa się za interwencję w stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1258/1999*.

2. Wydatki związane z pomocą przyznaną przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 14 oraz z art. 15 ust. 6 akapit drugi, uważa się za interwencję w celu ustabilizowania rynków rolnych w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1257/1999. Są one uprawnione do częściowego finansowania przez Wspólnotę.

3. Komisja, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46, przyjmuje zasady stosowania ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Przepisy tytułu VI stosuje się bez uszczerbku dla wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r., w sprawie kontroli przez Państwa Członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej oraz uchylającego dyrektywę 77/435/EWG**.

* Dz.U. L 160 z 26.06.1999, s. 103.

** Dz.U. L 388 z 30.12.1989, s. 17. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3235/94 (Dz.U. L 338 z 28.12.1994, s. 16)”.
L 338 z 28.12.1994, s. 16)”.

Artykuł 55

1. Następujące rozporządzenia tracą moc:

- rozporządzenie (EWG) nr 4256/88,
- rozporządzenia (WE) nr 950/97, (WE) nr 951/97, (WE) nr 952/97 oraz rozporządzenie (EWG) nr 867/90,
- rozporządzenia (EWG) nr 2078/92, (EWG) nr 2079/92, (EWG) nr 2080/92
- rozporządzenie (EWG) nr 1610/89

2. Niniejszym skreśla się następujące przepisy:

- art. 21 rozporządzenia (EWG) nr 3763/91²⁷,
- art. 32 rozporządzenia (EWG) nr 1600/92²⁸,

²⁷ Dz.U. L 356 z 24.12.1991, str. 1.

²⁸ Dz.U. L 173 z 27.06.1992, str. 1.

- art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 1601/92²⁹,
- art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93³⁰,

3. Uchylone rozporządzenia i skreślone przepisy w ust. 1 i 2 są nadal stosowane w do działań zatwierdzonych przez Komisję w ramach tych rozporządzeń przed dniem 1 stycznia 2000 r.

4. Dyrektywy Rady i Komisji przyjmujące wykazy obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania lub zmieniające takie wykazy zgodnie z art. 21 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 950/97, pozostają w mocy, chyba, że zostaną dalej zmienione w ramach programów.

Artykuł 56

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się w odniesieniu do wsparcia wspólnotowego od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

W imieniu Rady

K. - H. FUNKE

Przewodniczący

²⁹ Dz.U. L 173 z 27.06.1992, str. 13.

³⁰ Dz.U. L 184 z 27.07.1993, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

TABELA KWOT

Art.	Przeznaczenie pomocy	Euro	
8 ust. 2	Pomoc przy rozpoczynaniu prowadzenia gospodarstwa	25 000	
12 ust. 1	Wcześniejsze przejście na emeryturę	15 000*	na osobę przekazującą gospodarstwo na rok
		150 000	całkowita kwota na osobę przekazującą gospodarstwo
		3 500	na robotnika na rok
		35 000	całkowita kwota na robotnika
15 ust. 3	Najniższy dodatek wyrównawczy	25**	na hektar ziemi użytkowanej rolniczo
	Najwyższy dodatek wyrównawczy	200	na hektar ziemi użytkowanej rolniczo
16	Najwyższa wypłata	200	na hektar
24 ust. 2	Uprawy jednoroczne	600	na hektar
	Specjalne uprawy wieloletnie	900	na hektar
	Inne formy użytkowania ziemi	450	na hektar
31 ust. 4	Najwyższa roczna premia dla pokrycia utraconych dochodów z powodu zalesiania		
	- dla rolników i ich stowarzyszeń	725	na hektar
	- dla każdej innej osoby prawa prywatnego	185	na hektar
32 ust. 2	Najwyższa wypłata	40	na hektar
	Najniższa wypłata	120	na hektar

* Najwyższa roczna wypłata może być zwiększona maksymalnie dwukrotnie uwzględniając strukturę ekonomiczną gospodarstwa i cel przyspieszenia dostosowania struktur rolniczych.

** Kwota ta może być zmniejszona uwzględniając szczególne położenie geograficzne lub strukturę ekonomiczną gospodarstw na określonych obszarach, oraz w celu uniknięcia wypłaty zbyt dużych kwot wyrównawczych zgodnie z art. 15 ust. 1, tiret drugie.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1258/99

z dnia 17 maja 1999 r.

w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁴,

a także mając na uwadze co następuje:

- 1) na podstawie rozporządzenia nr 25 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁵ Rada ustanowiła Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zwany dalej „Funduszem”, który stanowi część budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich; rozporządzenie to ustanowiło zasady, które powinny stosować się do finansowania wspólnej polityki rolnej;
- 2) na etapie jednolitego rynku i w świetle tego, że systemy cen są ujednoczone, a polityka rolna jest polityką wspólnotową, jej konsekwencje finansowe spadają na Wspólnotę; zgodnie z tą zasadą, jak stanowi art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 25, dopłaty eksportowe przy wywozie do państw trzecich, interwencja mająca na celu ustabilizowanie rynków rolnych, środki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, specjalne środki weterynaryjne ustanowione decyzją Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁶, środki przeznaczone do gromadzenia informacji na temat wspólnej polityki rolnej i niektóre działania oceniające powinny być finansowane z Sekcji Gwarancji Funduszu dla osiągnięcia celów określonych w art. 33 ust. 1 Traktatu;

¹ Dz.U. C 170 z 4.06.1998, str. 83.

² Opinia wydana dnia 6 maja 1999 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. C 407 z 28.12.1998, str. 222.

⁴ Dz.U. C 401 z 22.12.1998, str. 3.

⁵ Dz.U. L 30 z 20.04.1962, str. 991/60. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 728/70 (Dz.U. L 94 z 28.04.1970, str. 9).

⁶ Dz.U. L 224 z 18.08.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 94/370/WE (Dz.U. L 168 z 2.07.1994, str. 31).

- 3) Sekcja Orientacji Funduszu powinna finansować wydatki na niektóre środki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich w regionach, które pozostają opóźnione pod względem rozwoju, a także na wspólnotową inicjatywę w zakresie rozwoju obszarów wiejskich;
- 4) Komisja odpowiada za zarządzanie Funduszem, a w ramach komitetu Funduszu jest zapewniona ścisła współpraca między Państwami Członkowskim a Komisją;
- 5) odpowiedzialność za kontrolę wydatków Sekcji Gwarancji Funduszu spoczywa przede wszystkim na Państwach Członkowskich, które wyznaczają władze i organy uprawnione do realizacji wydatków; Państwa Członkowskie są obowiązane do wykonania tych zadań w sposób pełny i skuteczny; Komisja, odpowiadając za wykonanie budżetu Wspólnoty, ma obowiązek weryfikacji warunków realizacji płatności i kontroli; Komisja może finansować wyłącznie wydatki, w przypadku których warunki realizacji udzielają koniecznych gwarancji w zakresie zgodności z zasadami wspólnotowymi; w ramach zdecentralizowanego systemu zarządzania wydatkami wspólnotowymi sprawą o zasadniczym znaczeniu jest uprawnienie i umożliwienie Komisji, jako instytucji odpowiedzialnej za finansowanie, przeprowadzania wszelkich kontroli zarządzania wydatkami, jakie uzna ona za niezbędne, a także pełna i skuteczna przejrzystość i wzajemna pomoc między Państwami Członkowskimi a Komisją;
- 6) podczas rozliczania rachunków Komisja ma możliwość określenia w rozsądnym terminie sumy wydatków, jakie mają być zapisane do Sekcji Gwarancji w ogólnym rozliczeniu wyłącznie wtedy, gdy istnieje wystarczająca gwarancja, że krajowe kontrole są odpowiednie i przejrzyste, i że agencje płatnicze sprawdzają legalność i prawidłowość wniosków o płatność, które realizują; należy zatem umożliwić akredytację agencji płatniczych przez Państwa Członkowskie; w celu zapewnienia spójności standardów wymaganych do akredytacji w Państwach Członkowskich Komisja udziela wytycznych co do kryteriów, jakie należy zastosować; w tym celu należy przewidzieć, że tylko wydatki realizowane przez agencje płatnicze akredytowane przez Państwa Członkowskie powinny być finansowane; ponadto w celu zapewnienia przejrzystości kontroli krajowych, szczególnie w zakresie procedur dopuszczania, zatwierdzania i płatności, liczba władz i organów upoważnionych do wykonania tych zadań powinna, jeżeli to stosowne, być ograniczona z uwzględnieniem rozwiązań konstytucyjnych w każdym Państwie Członkowskim;
- 7) zdecentralizowane zarządzanie funduszami wspólnotowymi, szczególnie w następstwie reformy wspólnej polityki rolnej, prowadzi do wyznaczenia kilku agencji płatniczych; zatem w przypadkach, w których Państwo Członkowskie akredytuje więcej niż jedną agencję płatniczą, jest ono obowiązane wyznaczyć jeden organ kontaktowy w celu zapewnienia spójności zarządzania funduszami, umożliwienia łączności między Komisją a różnymi akredytowanymi agencjami płatniczymi oraz zapewnienia szybkiego dostępu do wymaganych przez Komisję informacji dotyczących działania wielu agencji płatniczych;

- 8) środki finansowe powinny być uruchamiane przez Państwa Członkowskie zgodnie z potrzebami agencji realizujących wydatki, podczas gdy Komisja wypłaca zaliczki w oparciu o zaksięgowanie wydatków dokonanych przez te agencje; w ramach środków w zakresie rozwoju obszarów wiejskich należy przewidzieć rzeczywiste wypłacanie zaliczek na wdrażanie programu; wypłaty tych zaliczek należy traktować zgodnie z mechanizmami finansowymi ustanowionymi dla zaliczek na podstawie wydatków dokonanych w okresie referencyjnym;
- 9) należy podjąć dwa rodzaje decyzji: jedną dotyczącą rozliczenia Sekcji Gwarancji Funduszu i drugą określającą konsekwencje, łącznie z korektą finansową, jakie należy wyciągnąć z wyników kontroli zgodności wydatków z zasadami wspólnotowymi;
- 10) kontrola zgodności i wypływające z niej decyzje o rozliczeniu nie będą już zatem związane z wykonaniem budżetu w danym roku budżetowym; należy określić maksymalny okres, do którego można zastosować konsekwencje wyciągane z kontroli zgodności; jednakże, wieloletni charakter środków w zakresie rozwoju obszarów wiejskich nie pozwala na stosowanie takiego okresu maksymalnego;
- 11) należy podjąć środki zapobiegające wszelkim nieprawidłowościom i określające sposób postępowania wobec tych nieprawidłowości, a także zapewniające odzyskanie sum straconych w wyniku tych nieprawidłowości lub zaniedbań; należy określić odpowiedzialność finansową za te nieprawidłowości lub zaniedbania;
- 12) należy poddać wydatki wspólnotowe ścisłemu nadzorowi; poza nadzorem prowadzonym przez Państwa Członkowskie z ich własnej inicjatywy, który pozostaje zasadniczy, należy przewidzieć weryfikację dokonywaną przez urzędników Komisji, której w tym celu należy zapewnić prawo do korzystania z pomocy Państw Członkowskich;
- 13) technologia informatyczna powinna być wykorzystywana tak dalece jak to możliwe w zakresie sporządzania informacji przesyłanych Komisji; podczas prowadzenia kontroli Komisja ma pełny dostęp do informacji o wydatkach zawartych w dokumentach i plikach elektronicznych;
- 14) zakres finansowania przez Wspólnotę powoduje konieczność regularnego informowania Parlamentu Europejskiego i Rady na drodze sprawozdań finansowych;
- 15) w celu uproszczenia zarządzania finansami pożądane jest, aby zbliżyć okres finansowania Funduszu do roku budżetowego określonego w art. 272 ust. 1 Traktatu; przeprowadzenie tej operacji wymaga uzyskania jasnego obrazu środków finansowych pozostających do dyspozycji pod koniec danego roku budżetowego; dlatego należy przewidzieć odpowiednie uprawnienia dla Komisji w celu dostosowania okresu finansowego Funduszu w przypadkach, gdy pozostające do dyspozycji środki finansowe są wystarczające;

- 16) rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁷ zostało kilkakrotnie w zasadniczy sposób zmienione; obecnie, gdy wprowadzane są nowe zmiany do wspomnianego rozporządzenia, pożądana jest, w celu wyjaśnienia sytuacji, zmiana wspomnianych przepisów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (zwany dalej „Funduszem”) stanowi część budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

Obejmuje on dwie sekcje:

- Sekcję Gwarancji,
- Sekcję Orientacji.

2. Sekcja Gwarancji finansuje:

- a) dopłaty eksportowe przy wywozie do państw trzecich;
- b) interwencję mającą na celu ustabilizowanie rynków rolnych;
- c) środki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich nie objęte programami celu 1 z wyjątkiem wspólnotowej inicjatywy na rzecz rozwoju obszarów wiejskich;
- d) finansowy wkład Wspólnoty do specjalnych środków weterynaryjnych, kontroli w dziedzinie weterynarii i programów zwalczania i monitorowania chorób zwierzęcych (środki weterynaryjne) oraz środków ochrony zdrowia roślin;
- e) środki przeznaczone do udzielania informacji na temat wspólnej polityki rolnej i niektóre działania oceniające dotyczące środków finansowanych z Sekcji Gwarancji Funduszu.

3. Sekcja Orientacji finansuje środki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, które nie są objęte ust. 2 lit. c).

4. Wydatki odnoszące się do kosztów administracyjnych i kadrowych ponoszonych przez Państwa Członkowskie i przez otrzymujących pomoc z Funduszu nie są pokrywane przez Fundusz.

⁷ Dz. U. L 94 z 28.04.1970, str. 13. Rozporz_dzenie ostatnio zmienione rozporz_dzeniem (WE) nr 1287/96 (Dz.U. L 125 z 8.06.1995, str. 1).

Artykuł 2

1. Dopłaty eksportowe przy wywozie do państw trzecich przyznawane zgodnie z zasadami wspólnotowymi w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych finansowane są na mocy art. 1 ust. 2 lit. a).
2. Interwencja mająca na celu ustabilizowanie rynków rolnych, podejmowana zgodnie z zasadami wspólnotowymi w ramach wspólnej organizacji rynków rolnych, finansowana jest na mocy art. 1 ust. 2 lit. b).
3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, ustala, w miarę konieczności, procedurę finansowania środków określonych w ust. 1 i 2.

Artykuł 3

1. Środki w zakresie rozwoju obszarów wiejskich nie objęte programami celu 1, podejmowane zgodnie z zasadami wspólnotowymi finansowane są na mocy art. 1 ust. 2 lit. c)
2. Środki weterynaryjne oraz środki w zakresie ochrony zdrowia roślin podejmowane zgodnie z zasadami wspólnotowymi, finansowane są na mocy art. 1 ust. 2 lit. d).
3. Środki informacyjne i działania oceniające podejmowane zgodnie z zasadami Wspólnoty finansowane są na podstawie art. 1 ust. 2 lit. e).
4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

Artykuł 4

1. Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji:
 - a) szczegółowe dane dotyczące władz lub organów, które akredytowało w celu realizacji wydatków określonych w art. 2 i 3, zwanych dalej „agencjami płatniczymi”,
 - b) jeżeli akredytowało więcej niż jedną agencję płatniczą, szczegółowe dane dotyczące urzędu lub organu, którego zadaniem jest po pierwsze gromadzenie informacji do dostarczenia Komisji i ich przesłanie do Komisji, a po drugie promowanie zharmonizowanego stosowania zasad wspólnotowych, zwanego dalej „organem koordynującym”.
2. Agencje płatnicze są władzami i organami Państw Członkowskich, które, w odniesieniu do płatności w dziedzinach, za które są odpowiedzialne, dają wystarczające gwarancje, że:
 - a) dopuszczalność wniosków i ich zgodność z zasadami wspólnotowymi są kontrolowane przed udzieleniem zezwolenia na płatność;

- b) dokonane płatności są poprawnie i w pełni zarejestrowane w księgach rachunkowych; i
- c) niezbędne dokumenty są przedłożone w terminie i w formie ustanowionej w zasadach wspólnotowych.

3. Agencje płatnicze są obowiązane przechowywać dokumenty potwierdzające dokonane płatności i dokumenty dotyczące przeprowadzenia kontroli administracyjnych i fizycznych. Jeśli odnośne dokumenty znajdują się w posiadaniu organów odpowiedzialnych za upoważnianie do realizacji wydatków, organy te są obowiązane przysyłać do agencji płatniczej raporty o liczbie przeprowadzonych kontroli, ich zakresie i środkach podjętych w świetle ich wyników.

4. Tylko wydatki dokonane przez akredytowane agencje płatnicze mogą być przedmiotem finansowania przez Wspólnotę.

5. Każde Państwo Członkowskie, uwzględniając swoje struktury konstytucyjne i instytucjonalne, ogranicza liczbę akredytowanych agencji płatniczych do minimum niezbędnego w celu realizacji wydatków określonych w art. 2 i 3 w zadowalających warunkach administracyjnych i rachunkowych.

6. Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji następujące dane dotyczące agencji płatniczych:

- a) ich nazwę i statut;
- b) warunki kontroli administracyjnej, rachunkowej i wewnętrznej, na których dokonuje się płatności w odniesieniu do wdrażania zasad wspólnotowych w ramach wspólnej polityki rolnej;
- c) akt akredytacji.

Komisja jest niezwłocznie informowana o wszelkich zmianach w tych danych.

7. Jeżeli jeden lub więcej warunków akredytacji nie jest spełniany lub przestaje być spełniany przez akredytowaną agencję płatniczą, akredytacja zostaje wycofana, chyba że agencja płatnicza dokona niezbędnego dostosowania w terminie, który wyznacza się w zależności od powagi problemu. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia o tym Komisję.

8. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 13.

Artykuł 5

1. Środki finansowe wymagane do pokrycia wydatków określonych w art. 2 i 3 są udostępniane Państwu Członkowskim przez Komisję w drodze zaliczki na podstawie wydatków dokonanych w okresie referencyjnym.

Wypłata zaliczki na wdrażanie programów w ramach środków w zakresie rozwoju obszarów wiejskich określonych w art. 3 ust. 1 może być przyznana przez Komisję na podstawie akceptacji danego programu i jest uważana za wydatek dokonany pierwszego dnia miesiąca następującego po decyzji o jej przyznaniu.

2. Do czasu wypłaty zaliczek na podstawie dokonanych wydatków środki finansowe niezbędne do pokrycia tych wydatków są uruchamiane przez Państwo Członkowskie zgodnie z potrzebami akredytowanych przez nie agencji płatniczych.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 13.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie przekazują Komisji w regularnych odstępach czasu następujące informacje dotyczące akredytowanych agencji płatniczych i organów koordynujących, odnoszące się do transakcji finansowanych przez Sekcję Gwarancji Funduszu:

- a) wykazy wydatków i szacunki potrzeb finansowych;
- b) roczne sprawozdania finansowe wraz z informacjami wymaganymi do rozliczenia i aprobaty w stosunku do kompletności, dokładności i prawdziwości przekazanych ksiąg.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności dotyczące aprobaty określonej w ust. 1 lit. b), przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

Artykuł 7

1. Komisja po konsultacji z Komitetem Funduszu podejmuje decyzje wymienione w ust. 2, 3 i 4.

2. Komisja podejmuje decyzję w sprawie comiesięcznych zaliczek na podstawie wydatków dokonanych przez akredytowane agencje płatnicze.

Wydatki za październik przypadają na październik, jeśli dokonuje się ich w dniach 1-15 października i na listopad, jeśli dokonuje się ich w dniach 16-31 października. Zaliczki są wypłacane Państwu Członkowskim nie później niż trzeciego dnia roboczego drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wydatków.

Dodatkowe zaliczki mogą być wypłacone, przy czym Komitet Funduszu jest o tym informowany podczas następnej konsultacji.

3. Komisja rozlicza rachunki agencji płatniczych przed dniem 30 kwietnia roku następującego po danym roku budżetowym na podstawie informacji określonych w art. 6 ust. 1 lit. b).

Decyzja w sprawie rozliczenia rachunków dotyczy kompletności, dokładności i prawdziwości przedłożonych ksiąg rachunkowych. Decyzja ta nie ma wpływu na podjęcie późniejszej decyzji na podstawie ust. 4.

4. Komisja podejmuje decyzję o wykluczeniu wydatków z finansowania wspólnotowego określonego w art. 2 i 3, jeśli stwierdzi, że wydatki te nie zostały dokonane zgodnie z przepisami Wspólnoty.

Przed podjęciem decyzji o odmowie finansowania, wyniki kontroli przeprowadzonych przez Komisję i odpowiedzi zainteresowanego Państwa Członkowskiego są przedmiotem pisemnej notyfikacji, po której obydwie strony dołożą starań w celu osiągnięcia porozumienia co do działań, jakie należy podjąć.

W przypadku, gdy porozumienie nie zostało osiągnięte, Państwo Członkowskie może zwrócić się o rozpoczęcie procedury mediacyjnej pomiędzy odpowiednimi stanowiskami w okresie czterech miesięcy; jej wyniki przedstawia się w sprawozdaniu wysyłanym do Komisji i rozpatrywanym przez nią przed podjęciem decyzji o odmowie finansowania.

Komisja dokonuje oszacowania kwot, które mają być wykluczone z uwzględnieniem w szczególności stwierdzonego stopnia niezgodności. Komisja uwzględnia naturę i powagę naruszenia przepisów oraz stratę finansową poniesioną przez Wspólnotę.

Odmowa finansowania nie może dotyczyć:

- a) wydatków określonych w art. 2, dokonanych wcześniej niż 24 miesiące przed pisemnym zawiadomieniem zainteresowanego Państwa Członkowskiego przez Komisję o wynikach kontroli;
- b) wydatków na środki lub działania określone w art. 3, w stosunku do których ostateczna płatność została zrealizowana wcześniej niż 24 miesiące przed pisemnym zawiadomieniem zainteresowanego Państwa Członkowskiego przez Komisję o wynikach kontroli.

Jednakże piąty akapit nie stosuje się do finansowych konsekwencji:

- a) nieprawidłowości określonych w art. 8 ust. 2;
- b) dotyczących pomocy krajowej lub wykroczeń, w stosunku do których zastosowano procedurę określoną w art. 88 i 226 Traktatu.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13. Zasady te dotyczą w szczególności postępowania w sprawie płatności zaliczek określonych w art. 5 ust. 1 akapit drugi zgodnie z ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu oraz procedurami decyzyjnymi określonymi we wspomnianych ust. 2, 3 i 4.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie, zgodnie przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi prawa krajowego, podejmują środki niezbędne do:

- a) upewnienia się, że transakcje finansowane przez Fundusz są rzeczywiście przeprowadzane i dokonywane w poprawny sposób;
- b) zapobiegania nieprawidłowościom i postępowania z nimi;
- c) odzyskiwania kwot straconych wskutek nieprawidłowości lub zaniedbań.

Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o środkach podjętych w tym celu, w szczególności o stanie procedur administracyjnych i sądowych.

2. W przypadku braku całkowitego odzyskania, skutki finansowe nieprawidłowości lub zaniedbań ponosi Wspólnota z wyjątkiem konsekwencji nieprawidłowości lub zaniedbań, które mogą obciążać władze administracyjne lub inne organy Państw Członkowskich.

Odzyskane sumy wypłacane są agencjom płatniczym i odejmowane przez nie od wydatków finansowanych przez Fundusz. Odsetki od odzyskanych sum lub wpłaconych z opóźnieniem wpłaca się do Funduszu.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, ustala ogólne zasady w celu stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie udostępniają Komisji wszystkie informacje niezbędne do właściwego funkcjonowania Funduszu i podejmują wszelkie stosowne środki w celu ułatwienia nadzoru, który Komisja może uznać za konieczny do podjęcia w ramach zarządzania finansowaniem przez Wspólnotę, łącznie z kontrolami na miejscu.

Państwa Członkowskie prześlą Komisji przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, które zostały przyjęte w celu zastosowania aktów prawnych Wspólnoty dotyczących wspólnej polityki rolnej w taki stopniu, w jakim akty te mają konsekwencje finansowe dla Funduszu.

2. Bez uszczerbku dla nadzoru przeprowadzanego przez Państwa Członkowskie zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi prawa krajowego, a także bez uszczerbku dla postanowień art. 248 Traktatu lub kontroli realizowanych na podstawie

art. 279 lit. c) Traktatu, upoważnieni przedstawiciele wyznaczeni przez Komisję do przeprowadzenia kontroli na miejscu winni mieć dostęp do ksiąg i wszystkich innych dokumentów, łącznie z informacjami sporządzonymi lub przechowywanymi w postaci elektronicznej, związanych z wydatkami finansowanymi przez Fundusz.

Mogą oni w szczególności skontrolować:

- a) czy praktyki administracyjne są zgodne z zasadami wspólnotowymi;
- b) czy wymagane dokumenty towarzyszące istnieją i czy pokrywają się z transakcjami finansowanymi przez Fundusz;
- c) warunki, w jakich są przeprowadzane i kontrolowane transakcje finansowane przez Fundusz.

Komisja przed przeprowadzeniem kontroli przekazuje właściwe zawiadomienie zainteresowanemu Państwu Członkowskiemu lub Państwu Członkowskiemu, na którego terytorium kontrola ma się odbyć. Urzędnicy zainteresowanego Państwa Członkowskiego mogą brać udział w kontroli.

Na wniosek Komisji i za zgodą Państwa Członkowskiego kontrole lub dochodzenia dotyczące transakcji określonych w niniejszym rozporządzeniu są prowadzone przez właściwe władze danego Państwa Członkowskiego. Urzędnicy Komisji mogą również w nich uczestniczyć.

Aby weryfikacja była bardziej skuteczna, Komisja za zgodą zainteresowanych Państw Członkowskich może zorganizować udział władz administracyjnych tych państw w niektórych kontrolach lub dochodzeniach.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, ustala w miarę konieczności ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu.

Artykuł 10

Przed dniem 1 lipca każdego roku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie finansowe w sprawie administrowania Funduszem podczas poprzedniego roku budżetowego i w szczególności na temat stanu jego zasobów finansowych oraz natury jego wydatków i warunków uzyskiwania wspólnotowego finansowania.

Artykuł 11

Komitet Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (zwany dalej „Komitetem Funduszu”) wspiera Komisję w zarządzaniu Funduszem zgodnie z art. 12-15.

Artykuł 12

Komitet Funduszu składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich i Komisji. Każde Państwo Członkowskie jest reprezentowane w Komitecie Funduszu przez nie więcej niż pięciu urzędników. Przewodniczącym Komitetu Funduszu jest przedstawiciel Komisji.

Artykuł 13

1. W przypadku konieczności zastosowania procedury ustalonej w niniejszym artykule sprawa zostaje przedłożona Komitetowi Funduszu przez przewodniczącego z jego inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię na temat projektu w terminie, który jego przewodniczący może wyznaczyć w zależności od pilności sprawy. Opinia wydawana jest większością określoną w art. 205 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada obowiązana jest przyjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w komitecie są wazone w sposób ustalony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja podejmuje środki, które stosuje się natychmiast.

b) Jednakże, jeśli środki te nie są zgodne z opinią wydaną przez Komitet Funduszu, Komisja niezwłocznie informuje o nich Radę. W tym przypadku:

- Komisja może opóźnić zastosowanie przyjętych przez nią środków na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc od daty przekazania takiej informacji;
- Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością, może podjąć odmienną decyzję w terminie określonym w poprzednim tiret.

Artykuł 14

1. Konsultacje z Komitetem Funduszu przeprowadza się:

a) w przypadkach, kiedy takie konsultacje są przewidziane przepisami;

b) w celu oceny środków Funduszu, jakie mają być włączone do szacunków Komisji odnośnie przyszłego roku budżetowego i, w razie konieczności, do dodatkowych szacunków;

c) w sprawie projektów sprawozdań do przedłożenia Radzie.

2. Komitet Funduszu może zbadać jakąkolwiek inną sprawę przedłożoną mu przez jego przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Jest on regularnie informowany o działalności Funduszu.

Artykuł 15

Komitet Funduszu zwołuje przewodniczący.

Obsługę Sekretariatu Komitetu Funduszu zapewnia Komisja.

Komitet Funduszu ustala swój regulamin.

Artykuł 16

1. Rozporządzenie (EWG) nr 729/70 traci moc.
2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia uznaje się za odniesienia do niniejszego rozporządzenia i należy je odczytywać zgodnie z tabelą korelacji podaną w Załączniku.

Artykuł 17

Art. 15 akapit trzeci i art. 40 decyzji 90/424/EWG skreśla się.

Artykuł 18

Środki niezbędne dla ułatwienia przejścia od rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu (EWG) nr 729/70 do rozwiązań ustanowionych niniejszym rozporządzeniem przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13.

Artykuł 19

Komisja może skreślić art. 7 ust. 2 akapit drugi, tiret pierwsze zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13, jeśli środki budżetowe przydzielone Sekcji Gwarancji Funduszu, które są dostępne na koniec danego roku budżetowego pozwoliłyby Funduszowi na finansowanie dodatkowych wydatków wynikających z tego skreślenia w tym roku budżetowym. Jeśli Komisja korzysta z tego prawa, może zgodnie z tą samą procedurą odłożyć do dnia 1 listopada początkową datę tych płatności dla środków, których realizacja zaczyna się pomiędzy dniem 16 a 31 października włącznie.

Artykuł 20

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wydatków dokonanych począwszy od dnia 1 stycznia 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 maja 1999 r.

W imieniu Rady

K.-H. FUNKE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 729/70	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2 lit. a) i b)	art. 1 ust. 2 lit. a) i b)
art. 1 ust. 4	art. 1 ust. 4
art. 2 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 2 ust. 2	art. 2 ust. 3
art. 3 ust. 1	art. 2 ust. 3
art. 3 ust. 2	art. 2 ust. 3
art. 3 ust. 3	—
art. 4 ust. 1 lit. a), akapit pierwszy	art. 4 ust. 1 lit. a)
art. 4 ust. 1 lit. a) akapit drugi	art. 4 ust. 2
art. 4 ust. 1 lit. a) akapit trzeci	art. 4 ust. 3
art. 4 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy	art. 4 ust. 1 lit. b)
art. 4 ust. 1 lit. b) akapit drugi	art. 4 ust. 4
art. 4 ust. 2	art. 4 ust. 5
art. 4 ust. 3	art. 4 ust. 6
art. 4 ust. 4	art. 4 ust. 7
art. 4 ust. 5 zdanie pierwsze	art. 5 ust. 1, akapit pierwszy
art. 4 ust. 5 zdanie drugie	art. 5 ust. 2
art. 4 ust. 6	art. 4 ust. 8 i art. 5 ust. 3
art. 5 ust. 1	art. 6 ust. 1
art. 5 ust. 2 lit. a)	art. 7 ust. 2
art. 5 ust. 2 lit. b)	art. 7 ust. 3
art. 5 ust. 2 lit. c)	art. 7 ust. 4
art. 5a	—
art. 6	—
art. 6a	—
art. 6b	—
art. 6c	—
art. 7	—
art. 8	art. 8
art. 9	art. 9

Rozporządzenie (EWG) nr 729/70	Niniejsze rozporządzenie
art. 10	art. 10
art. 11	art. 11
art. 12 ust. 1	art. 12
art. 12 ust. 2	—
art. 13	art. 13
art. 14	art. 14
art. 15	art. 15
art. 16	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 445/2002

z dnia 26 lutego 2002 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. dotyczące wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia¹, w szczególności jego art. 34, 45 i 50,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1750/1999 z dnia 23 czerwca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 dotyczącego wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)², ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1763/2001³ było ostatnio wielokrotnie w istotny sposób istotnie zmieniane; ponadto doświadczenie uzyskane podczas dwóch pierwszych lat programowania pokazuje, że są potrzebne dalsze wyjaśnienia, w szczególności dotyczące procedur zmiany dokumentów programowych oraz ogólne indykatywne zestawienie finansowe. Mając na względzie przejrzystość i racjonalność, rozporządzenie (WE) nr 1750/1999 powinno zostać gruntownie przekształcone;
- 2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 wprowadziło jednolite ramy prawne wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków EFOGR, w szczególności w jego tytule II wymienia się kwalifikowane środki wsparcia, ich cele oraz kryteria kwalifikacyjne; wspomniane ramy prawne mają zastosowanie do wspierania rozwoju obszarów wiejskich w całej Wspólnocie;
- 3) w celu uzupełnienia wspomnianych ram prawnych należy przyjąć szczegółowe zasady, uwzględniając doświadczenia uzyskane podczas wdrażania instrumentów na podstawie różnych rozporządzeń Rady, uchylonych przez art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999; zasady te powinny być zgodne z zasadą pomocniczości i proporcjonalności, a zatem powinny ograniczać się do tego, co jest niezbędne do osiągnięcia założonych celów;
- 4) pod względem kryteriów kwalifikacji, rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 ustanawia trzy podstawowe warunki odnośnie wspierania inwestycji w gospodarstwach rolnych i

¹ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 80.

² Dz.U. L 214 z 13.08.1999, str. 31.

³ Dz.U. L 239 z 7.09.2001, str. 10.

w zakładach przetwórstwa, a także wspierania młodych rolników. Termin, w którym te warunki muszą zostać spełnione, należy określić, włączając w przypadku pomocy inwestycyjnej określenie warunków dotyczących demonstracji ekonomicznej rentowności gospodarstwa rolnego, na podstawie stosownej oceny perspektyw tego gospodarstwa. Dla gospodarstw na obszarach wiejskich dotkniętych poważnymi problemami strukturalnymi spełnienie tych warunków może okazać się bardzo trudne. W przypadku małych inwestycji Państwa Członkowskie powinny przyznać gospodarstwom okres karencji, w którym spełnią one te warunki;

- 5) w odniesieniu do inwestycji w gospodarstwach rolnych i w zakładach przetwórczych wsparcie wspólnotowe jest uwarunkowane znalezieniem zwykłych rynkowych możliwości zbytu dla danych produktów. Należy ustanowić szczegółowe zasady oceny tych możliwości zbytu;
- 6) wspieranie kształcenia zawodowego nie powinno obejmować kształcenia rolniczego i leśniczego prowadzonego w zwykłym trybie;
- 7) w odniesieniu do warunków dotyczących pomocy dla przejścia na wcześniejszą emeryturę należy rozwiązać określone problemy związane z przekazywaniem gospodarstwa przez kilku przekazujących oraz z przekazywaniem gospodarstwa przez dzierżawcę rolnego;
- 8) na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania, dodatki wyrównawcze do gruntów użytkowanych wspólnie przez kilku rolników powinny być wypłacone każdemu rolnikowi użytkującemu te grunty proporcjonalnie do zakresu jego praw do użytkowania;
- 9) art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 przewiduje, że rolnicy mogą otrzymać pomoc mającą na celu zrównoważenie dodatkowych kosztów oraz utratę dochodu, jeśli posiadają oni gospodarstwa na obszarach o ograniczeniach środowiskowych na skutek stosowania ograniczeń na podstawie przepisów prawa wspólnotowego mających na celu ochronę środowiska naturalnego. Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego⁴ ma na celu ograniczenie istniejącego zanieczyszczenia wód przez azotany pochodzenia rolniczego i zapobieganie jego rozprzestrzenianiu się. Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” zawartą w art. 174 ust. 2 Traktatu, nie należy wyrównywać kosztów i utraty dochodu wynikających ze stosowania ograniczeń przewidzianych niniejszą dyrektywą, należy wykluczyć je z zakresu stosowania art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;
- 10) w odniesieniu do wsparcia agro-środowiskowego, minimalne warunki, które rolnicy muszą spełnić w związku z różnymi przedsięwzięciami agro-środowiskowymi powinny zapewniać zrównoważone stosowanie wsparcia agro-środowiskowego z uwzględnieniem jego celów i przyczyniać się w ten sposób do trwałego rozwoju obszarów wiejskich;
- 11) należy określić kryteria selekcji inwestycji mających na celu poprawę przetwarzania i obrotu produktów rolnych. Doświadczenie uzyskane wskazuje, że kryteria wyboru inwestycji powinny opierać się na szerszych zasadach niż zasady sektorowe;

⁴ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, str. 1.

- 12) najbardziej odległe regiony Wspólnoty należy zwolnić, pod określonymi warunkami, ze stosowania przepisu zawartego w art. 28 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, który wyklucza wspieranie inwestycji w przetwórstwie i obrocie produktami pochodzącymi z państw trzecich;
- 13) lasy wykluczone ze wsparcia na mocy art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 powinny zostać zdefiniowane bardziej szczegółowo;
- 14) należy ustanowić szczegółowe warunki wsparcia przyznawanego na zalesienie gruntów rolnych i płatności przyznawanych na działania podejmowane w celu utrzymania i poprawy ekologicznej stabilności lasów;
- 15) na mocy art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 przyznaje się wsparcie na inne środki związane z gospodarką rolną i jej przestawieniem oraz na działania dotyczące obszarów wiejskich pod warunkiem, że nie wchodzi one w zakres żadnych innych środków rozwoju obszarów wiejskich. Ze względu na dużą różnorodność środków, które mogłyby podlegać pod niniejszy artykuł, w pierwszym rzędzie należy pozostawić Państwom Członkowskim ustanawianie warunków wsparcia, jako części ich programowania;
- 16) należy ustanowić wspólne zasady dla kilku środków, zapewniające w szczególności wspólne normy dobrej gospodarki rolnej są stosowane w przypadkach, w których środki odnoszą się do tego kryterium, oraz gwarantujące taką elastyczność konieczną dla zobowiązań długoterminowych, jaka jest potrzebna w celu uwzględnienia zdarzeń mogących wpłynąć na związane z nimi zobowiązania, w sposób niezagrażający efektywnemu wdrażaniu różnych środków wsparcia;
- 17) należy wyraźnie rozgraniczyć finansowanie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich od finansowania wsparcia w ramach wspólnych organizacji rynków. Wszelkie wyjątki od zasady, według której środki wchodzące w zakres systemów wsparcia w ramach wspólnych organizacji rynków nie powinny kwalifikować się do wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, powinny być przedmiotem propozycji Państw Członkowskich w ramach ich programów rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z ich szczególnymi potrzebami i w oparciu o przejrzystą procedurę;
- 18) płatności dokonywane w związku ze wsparciem rozwoju obszarów wiejskich powinny być dokonywane w pełni na rzecz beneficjentów;
- 19) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1685/2000⁵ ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) 1260/1999 z 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych⁶, zmienionego przez rozporządzenie (WE) nr 1447/2001⁷ w sprawie kwalifikowania wydatków w ramach działań częściowo finansowanych przez Fundusze Strukturalne, a więc i przez Sekcję Orientacji EFOGR. W trosce o spójność, rozporządzenie 1685/2000 powinno również być stosowane do działań częściowo finansowanych przez Sekcję Orientacji EFOGR, z wyjątkiem przepisów przewidujących inaczej, zawartych w rozporządzeniu

⁵ Dz.U. L 193 z 29.07.2000, str. 39.

⁶ Dz.U. L 161 z 26.06.1999, str. 1.

⁷ Dz.U. L 198 z 21.07.2001, str. 1.

(WE) nr 1258/1999 z 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁸ lub w niniejszym rozporządzeniu;

- 20) Decyzja Komisji 1999/695/WE z dnia 8 września 1999 r. ustalająca zasady wskaźnikowego przyznawania pomocy Państwom Członkowskim w ramach Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej na rzecz środków rozwoju obszarów wiejskich, na okres 2000-2006⁹, zmieniona decyzją 2000/426/WE¹⁰ określa rodzaje wydatków w ramach alokacji dla Państw Członkowskich. Ponadto zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2603/1999 z dnia 9 grudnia 1999 r. ustanawiającego zasady przekazywania wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przewidzianego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999¹¹, ostatecznie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2055/2001¹², płatności wynikające z niektórych zobowiązań, przyjętych przed dniem 1 stycznia 2000 r. mogą zostać włączone, pod określonymi warunkami, w programowanie rozwoju obszarów wiejskich na okres 2000-2006. Zatem niezbędne jest wyszczególnienie, co zostało włączone w ogólną kwotę dla każdego planu rozwoju obszarów wiejskich w ramach jednolitego dokumentu programowego zatwierdzonego przez Komisję;
- 21) art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiający wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej¹³, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1244/2001¹⁴, stanowi, iż sumy nagromadzone jako kary za naruszenie wymogów ochrony środowiska lub za jego przekształcenie pozostają w dyspozycji Państw Członkowskich jako dodatkowe wsparcie Wspólnoty dla niektórych środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich. Należy dokładnie określić, czego dokładnie będzie dotyczyć zatwierdzenie Komisji w przypadku takich środków;
- 22) należy przyjąć szczegółowe zasady przedkładania planów rozwoju obszarów wiejskich oraz ich rewizji;
- 23) w celu ułatwienia sporządzania planów rozwoju obszarów wiejskich oraz ich rozpatrywania i zatwierdzania przez Komisję należy ustanowić wspólne reguły dotyczące struktury i zawartości tych planów na podstawie wymogów opisanych w szczególności w art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;
- 24) należy ustalić wymogi wprowadzania poprawek do dokumentów programowych rozwoju obszarów wiejskich w celu umożliwienia ich efektywnego i szybkiego rozpatrywania przez Komisję;
- 25) tylko te poprawki, które dotyczą istotnych zmian dokumentów programowania rozwoju obszarów wiejskich powinny podlegać procedurze właściwej dla komitetu zarządzającego. W stosunku do innych poprawek decyzje powinny podejmować Państwa Członkowskie i informować o nich Komisję;

⁸ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 103.

⁹ Dz.U. L 259 z 6.10.1999, str. 27.

¹⁰ Dz.U. L 165 z 6.07.2000, str. 33.

¹¹ Dz.U. L 316 z 10.12.1999, str. 26.

¹² Dz.U. L 277 z 20.10.2001, str. 12.

¹³ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 113.

¹⁴ Dz.U. L 173 z 27.06.2001, str. 1.

- 26) w celu objęcia wszystkich środków niezbędnych do wdrażania programu inicjatyw wspólnotowych w zakresie rozwoju obszarów wiejskich należy rozciągnąć zakres środków kwalifikujących się do pomocy z Sekcji Orientacji EFOGR poza to, co jest przewidziane w ramach rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;
- 27) należy ustanowić szczegółowe zasady w zakresie planowania finansowego i udziału w finansowaniu środków, finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR na mocy art. 35 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;
- 28) w związku z tym Państwa Członkowskie powinny regularnie przekazywać Komisji sprawozdania w sprawie stanu finansowania środków rozwoju obszarów wiejskich;
- 29) konieczne jest podjęcie kolejnych czynności zapewniających efektywne wykorzystanie funduszy przeznaczonych na wsparcie rozwoju obszarów wiejskich, w szczególności poprzez przyznanie przez Komisję początkowej zaliczki dla agencji płatniczych i jak również poprzez dostosowanie dotacji do potrzeb w świetle poprzednich wyników. W celu ułatwienia wdrażania środków inwestycyjnych należy przewidzieć przyznawanie zaliczek, pod określonymi warunkami, niektórym kategoriom beneficjentów;
- 30) w uzupełnieniu szczegółowych zasad ustanowionych przez niniejsze rozporządzenie należy stosować ogólne zasady dotyczące dyscypliny budżetowej, w szczególności zasady dotyczące niepełnych lub nieprawidłowych deklaracji ze strony Państw Członkowskich;
- 31) szczególne rozwiązania w zakresie finansowego zarządzania środkami rozwoju obszarów wiejskich będą podlegać rozporządzeniom wdrażającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999;
- 32) procedury i wymogi dotyczące monitorowania i oceny powinny być ustanowione w oparciu o zasady stosowane do innych środków wsparcia wspólnotowego, w szczególności tych przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1260/1999;
- 33) przepisy administracyjne powinny pozwolić na lepsze zarządzanie, monitorowanie i kontrolę wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich; dla uproszczenia, tam gdzie jest to możliwe, powinno być stosowane rozporządzenie Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiające zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy¹⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 495/2001¹⁶ oraz szczególne zasady jego stosowania ustanowione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2419/2001¹⁷, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2550/2001¹⁸;
- 34) należy przewidzieć system kar, zarówno na szczeblu Wspólnoty jak i Państw Członkowskich;
- 35) Komitet ds. struktury agrarnej i rozwoju wsi nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego;

¹⁵ Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1.

¹⁶ Dz.U. L 72 z 14.03.2001, str. 6.

¹⁷ Dz.U. L 327 z 12.12.2001, str. 11.

¹⁸ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 105.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ŚRODKI ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

SEKCJA 1

Inwestycje w gospodarstwach rolnych

Artykuł 1

1. Warunki wsparcia dla inwestycji ustanowione w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 muszą być spełnione w chwili podejmowania indywidualnej decyzji o przyznaniu wsparcia.

2. W przypadku, gdy inwestycje dokonywane są w celu stosowania się do nowowprowadzonych norm minimalnych w zakresie ochrony środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt, wsparcie może zostać przyznane w celu osiągnięcia tych nowych norm. W takich przypadkach można przyznać okres karencji na spełnienie tych minimalnych norm, gdy taki czas jest niezbędny dla rozwiązania określonych problemów w osiąganiu tych norm i pod warunkiem, że jest on zgodny z właściwymi przepisami szczególnymi.

3. W przypadku, gdy gospodarstwa położone są na obszarach wiejskich, gdzie problemy strukturalne powodowane przez bardzo mały rozmiar gospodarstw szczególnie utrudniają spełnienie wymogów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, Państwa Członkowskie przyznają tym gospodarstwom wsparcie na inwestycje, których ogólny koszt jest niższy niż 25 000 EUR, aby umożliwić im zastosowanie się do tych wymogów w okresie nieprzekraczającym trzech lat od daty decyzji o przyznaniu wsparcia.

Przepisy akapitu pierwszego stosuje się do dnia 31 grudnia 2002 r., bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 2

1. Do celów art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999, istnienie zwykłych rynkowych możliwości zbytu oceniane jest na właściwym poziomie z uwagi na:

- a) przedmiotowe produkty;
- b) rodzaje inwestycji;
- d) istniejącą i planowaną zdolność.

2. Uwzględnia się wszelkie ograniczenia produkcji lub limity wsparcia wspólnotowego w ramach wspólnych organizacji rynków.

3. Jeśli wspólna organizacja rynków wprowadza ograniczenia produkcji lub limity wsparcia wspólnotowego na poziomie indywidualnych rolników, gospodarstw lub zakładów

przetwarzania, wówczas nie uzyska wsparcia żadna inwestycja, która zwiększałaby produkcję ponad te ograniczenia i limity.

Artykuł 3

1. W przypadku, gdy inwestycje są prowadzone przez młodych rolników, maksymalny procent wielkości inwestycji kwalifikującej się, określony w art. 7 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999, może być stosowany w okresie do pięciu lat po podjęciu działalności.

2. Art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia stosuje się również do inwestycji prowadzonych przez młodych rolników w okresie pięciu lat od podjęcia przez nich działalności.

SEKCJA 2

Osiedlanie się młodych rolników

Artykuł 4

1. Warunki uruchomienia pomocy dla młodych rolników ustanowione w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 muszą być spełnione w chwili podjęcia indywidualnej decyzji o przyznaniu wsparcia. Rolnik, podejmujący działalność zgodnie z warunkami opisanymi w art. 5 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, który składa wniosek o pomoc nie później niż dnia 31 grudnia 2001 r., musi spełnić warunki wieku ustanowione w art. 8 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia 1257/1999 w chwili rozpoczęcia działalności.

2. Okres nieprzekraczający trzech lat od rozpoczęcia działalności może być przyznany w celu spełnienia wymogów odnoszących się do umiejętności i kompetencji zawodowych, rentowności ekonomicznej i minimalnych norm dotyczących ochrony środowiska, higieny i dobrostanu zwierząt, jeśli młody rolnik potrzebuje okresu dostosowawczego, w którym podejmie działalność lub zrestrukturyzuje gospodarstwa.

Artykuł 5

1. Decyzja indywidualna o przyznaniu pomocy przewidzianej w art. 8 rozporządzenia 1257/1999 zostaje podjęta nie później niż 12 miesięcy po podjęciu działalności tak jak określają przepisy obowiązujące w Państwach Członkowskich.

2. W przypadku młodych rolników, którzy podjęli działalność przed dniem 1 stycznia 2002 r., otrzymujących wsparcie po więcej niż 12 miesiącach podjęcia działalności zgodnie z ustaleniami w dokumentach programowych zatwierdzonych przez Komisję, Państwa Członkowskie mogą podjąć indywidualną decyzję o przyznaniu pomocy nie później niż do dnia 31 grudnia 2002 r.

3. W przypadku młodych rolników, którzy podjęli działalność w 1999, 2000 lub 2001 r. i nie otrzymali jeszcze wsparcia z powodów budżetowych lub administracyjnych, Państwa Członkowskie mogą podjąć indywidualną decyzję o przyznaniu wsparcia nie później niż do dnia 31 grudnia 2001 r. lub w okresie nie dłuższym niż 12 miesięcy po osiedleniu się.

SEKCJA 3

Kształcenie

Artykuł 6

Wspieranie szkoleń zawodowych nie obejmuje kursów lub szkoleń, które stanowią część zwykłych programów lub systemów kształcenia rolniczego lub leśniczego na poziomie średnim lub wyższym.

SEKCJA 4

Wcześniejsza emerytura

Artykuł 7

W przypadku, gdy gospodarstwo jest przekazywane przez kilku przekazujących, ogólne wsparcie ograniczone jest do sumy przewidzianej dla jednego przekazującego.

Artykuł 8

Niehandlowa gospodarka rolna kontynuowana przez przekazującego zgodnie z art. 11 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie kwalifikuje się do uzyskania wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej.

Artykuł 9

Dzierżawca rolny przekazuje dzierżawione grunty właścicielowi pod warunkiem, że upłynął okres dzierżawy i że spełnione są warunki dotyczące danego przejmującego ustanowione w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

Artykuł 10

Dzierżawione grunty mogą zostać objęte scalaniem lub zwykłą wymianą działek.

W takich przypadkach warunki stosowane w odniesieniu do dzierżawionych gruntów stosuje się do powierzchni równoważnej rolniczo do dzierżawionych gruntów.

Państwa Członkowskie mogą postanowić, że dzierżawione grunty są obejmowane przez organ, który zobowiązuje się do ich przekazania w późniejszym terminie przejmującemu, który spełnia warunki ustanowione w odniesieniu do wcześniejszej emerytury.

SEKCJA 5

Obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszary o ograniczeniach środowiskowych

Artykuł 11

Dodatki wyrównawcze przyznawane dla obszarów użytkowanych wspólnie przez kilku

rolników do celów wypasu zwierząt mogą być przyznane każdemu rolnikowi proporcjonalnie do zakresu użytkowania lub praw do użytkowania tych gruntów.

Artykuł 12

Wsparcie przewidziane w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie może równoważyć kosztów i utraty dochodu wynikających z wdrażania ograniczeń na podstawie dyrektywy 91/676/EWG.

SEKCJA 6

Środki agro- środowiskowe

Artykuł 13

Zobowiązania dotyczące ekstensyfikacji chowu zwierząt gospodarskich lub zróżnicowanego gospodarowania chowem zwierząt gospodarskich spełniają następujące warunki:

- a) gospodarowanie na użytkach zielonych jest kontynuowane;
- b) zwierzęta gospodarskie są rozmieszczane na obszarze gospodarstwa w taki sposób, aby cała powierzchnia pastwisk została utrzymana i aby zarazem uniknąć nadmiernego wypasania i niedostatecznej eksploatacji/użytkowania;
- c) zagęszczenie zwierząt gospodarskich musi być określone uwzględniając wszystkie wypasane zwierzęta gospodarskie utrzymywane w gospodarstwie lub, w przypadku zobowiązania mającego na celu ograniczenie wymywania substancji użyźniających, wszystkich zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie objętych danym zobowiązaniem.

Artykuł 14

1. Wsparcie może obejmować następujące zobowiązania:
 - a) hodowla zwierząt gospodarskich ras lokalnych, pochodzących z danego obszaru i zagrożonych wyginięciem;
 - b) zachowanie genetyczne zasobów roślinnych naturalnie dostosowanych do warunków lokalnych i regionalnych i zagrożonych erozją genetyczną;
2. Lokalne rasy i genetyczne zasoby roślinne muszą odgrywać rolę w zachowaniu środowiska naturalnego na obszarze, do którego stosuje się środki przewidziane w ust. 1.

Kwalifikujące się do wsparcia gatunki zwierząt gospodarskich jak i kryteria do określenia progu zagrożenia wyginięciem ras lokalnych są podane w tabeli zamieszczonej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Do celów określonych w art. 24 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nakłady kapitałowe są uznawane za niedochodowe pod warunkiem, że zwykle nie prowadzą

do żadnego znaczącego podniesienia wartości netto lub rentowności gospodarstwa.

Artykuł 16

Zobowiązania agro - środowiskowe przekraczające minimalny okres pięciu lat, określonych w art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie są przyjmowane na okres dłuższy niż okres, który jest rozsądnie potrzebny do urzeczywistnienia ich skutków środowiskowych. Nie jest on dłuższy niż 10 lat, z wyjątkiem przypadku szczególnych zobowiązań, dla których dłuższy okres uznawany jest za niezbędny.

Artykuł 17

Różne zobowiązania agro - środowiskowe mogą być łączone między sobą pod warunkiem, że się uzupełniają i są zgodne.

W przypadku takiego połączenia środków agro - środowiskowych poziom wsparcia uwzględnia utratę dochodu i dodatkowe koszty wynikające z połączenia.

Artykuł 18

1. Poziomem referencyjnym do wyliczania utraconego dochodu i dodatkowych kosztów wynikających z podjętych zobowiązań jest właściwy poziom zwykle stosowanej dobrej praktyki gospodarowania na obszarze, do którego stosują się dane środki agro - środowiskowe.

W przypadkach uzasadnionych sytuacją rolniczą i okolicznościami środowiskowymi, skutki ekonomiczne opuszczenia ziemi lub zaprzestania niektórych praktyk gospodarowania mogą być uwzględnione.

2. Płatności nie mogą być dokonywane na jednostkę produkcyjną, z wyjątkiem przypadku wsparcia na hodowlę zwierząt gospodarskich zagrożonych wyginięciem, które może być wypłacane na jednostkę hodowlaną lub na sztukę hodowanych zwierząt. W przypadkach, gdy zobowiązania wyrażane są zwykle w jednostkach innych niż jednostki powierzchni, Państwa Członkowskie mogą wyliczać płatności na podstawie tych jednostek.

3. W szczególnych przypadkach, określonych w ust. 2, Państwa Członkowskie zapewnią przestrzeganie maksymalnych rocznych sum kwalifikujących się jako wsparcie ze strony Wspólnoty zgodnie z Załącznikiem do rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999.

W tym celu Państwa Członkowskie mogą:

- a) ustalić limit w stosunku do liczby jednostek na hektar gospodarstwa, do którego stosują się zobowiązania agro - środowiskowe, lub
 - b) określić ogólną maksymalną kwotę w stosunku do każdego uczestniczącego gospodarstwa i zapewnić zgodność płatności dla każdego gospodarstwa z tym limitem.
4. Ograniczenia użycia nawozów, środków ochrony roślin lub innych nakładów stanowią podstawę płatności, jedynie jeśli ograniczenia te są technicznie i ekonomicznie mierzalne.

Artykuł 19

Państwa Członkowskie określają potrzeby, na podstawie obiektywnych kryteriów, w zakresie środków zachęcających zgodnie z art. 24 ust. 1 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

Środki zachęcające nie mogą przekroczyć 20% utraconego dochodu lub dodatkowych kosztów wnikających z podjętego zobowiązania, z wyjątkiem przypadku szczególnych zobowiązań, w odniesieniu do których wyższa stawka uznawana jest za niezbędną dla efektywnego stosowania środka.

Artykuł 20

Rolnik podejmujący zobowiązanie agro - środowiskowe w stosunku do części gospodarstwa spełnia co najmniej normy zwykle stosowanej dobrej praktyki w całym gospodarstwie.

Artykuł 21

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na przekształcenie jednego zobowiązania w inne zobowiązanie podczas okresu jego ważności pod warunkiem, że:

- a) jakakolwiek tego rodzaju zmiana stanowi niekwestionowaną korzyść dla środowiska;
- b) istniejące zobowiązanie jest znacząco wzmocnione; i
- c) zatwierdzony program obejmuje zobowiązania, których ono dotyczy.

Zobowiązanie agro- środowiskowe może zostać przekształcone w zobowiązanie obejmujące zalesianie użytków rolnych na mocy art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 pod warunkami wymienionymi w lit. a) i b) akapit pierwszy niniejszego ustępu. Zobowiązanie agro - środowiskowe wygasa, przy czym zwrot wydatków nie jest wymagany.

2. Państwa Członkowskie mogą pozwolić na dostosowanie zobowiązań agro - środowiskowych podczas okresu ważności zobowiązań pod warunkiem, że zatwierdzony program przewiduje zakres takich dostosowań i że dostosowanie jest należycie uzasadnione z uwzględnieniem celów zobowiązania.

SEKCJA 7

Poprawa przetwarzania i obrotu produktami rolnymi

Artykuł 22

Kwalifikujące się wydatki mogą obejmować:

- a) budowę i zakup mienia nieruchomego z wyjątkiem zakupu gruntów;
- b) nowe maszyny i sprzęt włącznie z oprogramowaniem komputerowym;
- c) koszty ogólne, takie jak wynagrodzenia za usługi architektoniczne, inżynierskie i

doradcze, badania wykonalności, zakup patentów i licencji.

Koszty określone w lit. c) akapit pierwszy są kosztami dodatkowymi w stosunku do kosztów, określonych w lit. a) i b) i są uważane za wydatki kwalifikujące się, gdy nie przekraczają pułapu 12% tych kosztów.

Artykuł 23

1. Do celów art. 26 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, istnienie zwykłych rynkowych możliwości zbytu oceniane jest na właściwym poziomie z uwagi na:

- a) przedmiotowe produkty;
- b) rodzaje inwestycji;
- c) istniejącą i planowaną zdolność.

2. Uwzględnia się wszelkie ograniczenia produkcji lub limity wsparcia wspólnotowego w ramach wspólnych organizacji rynków.

Artykuł 24

W regionach peryferyjnych wsparcie może być przyznane na inwestycje w przetwórstwie lub obrót produktami pochodzącymi z państw trzecich pod warunkiem, że przetworzone produkty przeznaczone są na rynek danego regionu.

W celu uzyskania zgodności z warunkiem ustanowionym w akapicie pierwszym, wsparcie jest ograniczone do potencjału przetwórczego, odpowiadającego potrzebom regionu pod warunkiem, że potencjał przetwórczy nie przekracza potrzeb regionu.

SEKCJA 8

Leśnictwo

Artykuł 25

Lasy wykluczone ze wsparcia na mocy art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 są to:

- a) lasy lub grunty zalesione przez władze centralne lub regionalne lub przez przedsiębiorstwa państwowe;
- b) lasy i inne zalesione grunty będące własnością państwa;
- c) lasy będące własnością osób prawnych, których co najmniej 50% kapitału należy do jednej z instytucji, określonych w lit. a) i b).

Artykuł 26

Grunty rolne kwalifikujące się do uzyskania wsparcia na zalesienie na mocy art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 są określane przez Państwo Członkowskie i obejmują w

szczegółności grunty orne, użytki zielone, pastwiska trwałe oraz grunty używane pod uprawy zboża, gdzie gospodarka rolna odbywa się w sposób stały.

Artykuł 27

1. Do celów art. 31 ust. 1 akapit drugi tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 określenie „rolnik” oznacza osobę, która poświęca zasadniczą część swojego czasu pracy na działalność rolniczą i uzyskuje z niej znaczną część swoich dochodów według szczegółowych kryteriów, które określa Państwo Członkowskie.

2. Do celów art. 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 określenie „gatunki szybkoorosnące uprawiane w krótkim okresie” oznacza gatunki, dla których czas rotacji, a mianowicie okres między dwoma zbiorami plonów w tym samym miejscu, jest krótszy niż 15 lat.

Artykuł 28

1. Wsparcie na mocy art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie może być przyznawane w stosunku do obszarów, dla których przyznane zostało wsparcie przewidziane w art. 31 niniejszego rozporządzenia.

2. Płatności mające na celu utrzymanie przecinek przeciwogniowych poprzez środki o charakterze rolniczym na podstawie art. 32 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie są przyznawane dla obszarów, które są przedmiotem wsparcia agro-środowiskowego.

Płatności te powinny być zgodne ze wszelkimi ograniczeniami produkcji lub limitami wsparcia wspólnotowego w ramach wspólnych organizacji rynków i uwzględniają płatności dokonane w ramach tych wspólnych organizacji rynków.

SEKCJA 9

Zasady wspólne dla większej liczby środków

Artykuł 29

Do celów art. 14 ust. 2 tiret trzecie i art. 23 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 określenie „zwykle stosowane dobre praktyki gospodarki rolnej” oznacza normy gospodarowania, których racjonalnie postępujący rolnik przestrzegałby w danym regionie.

Państwa Członkowskie ustalają sprawdzalne normy w swoich planach rozwoju obszarów wiejskich. Normy te prowadzą, co najmniej do przestrzegania ogólnych obowiązujących wymagań w dziedzinie środowiska naturalnego.

Artykuł 30

W przypadku, gdy podczas okresu ważności zobowiązania podjętego jako warunek przyznania wsparcia beneficjent przekazuje całość lub część swojego gospodarstwa innej osobie, ta ostatnia może przejąć zobowiązanie na pozostały okres. Jeśli zobowiązanie nie jest

przekazywane, beneficjent zwraca przyznane mu wsparcie.

Państwa Członkowskie mogą nie wymagać tego zwrotu, jeśli beneficjent, który wypełnił już znaczną część swojego zobowiązania, ostatecznie zaprzestaje działalności rolniczej a przejęcie zobowiązania przez następcę okazuje się niewykonalne.

Państwa Członkowskie mogą podjąć szczególne środki w przypadku niewielkich zmian w sytuacji gospodarstwa, aby zapobiec sytuacji, w której zastosowanie przepisu akapitu pierwszego doprowadziłoby do niewłaściwych skutków z punktu widzenia podjętego zobowiązania.

Artykuł 31

1. W przypadku, gdy podczas okresu ważności zobowiązania podjętego jako warunek przyznania wsparcia beneficjent zwiększa powierzchnię swojego gospodarstwa, Państwa Członkowskie mogą postanowić o rozszerzeniu zobowiązania o dodatkową powierzchnię, na pozostały okres ważności zobowiązania zgodnie z ust. 2 lub iż pierwotne zobowiązanie zostanie zastąpione przez nowe, zgodnie z ust. 3.

Zostaną ustalone przepisy dla przypadku zastąpienia, gdy powierzchnia objęta zobowiązaniem zostanie zwiększona w ramach tego samego gospodarstwa.

2. Rozszerzenie określone w ust. 1 może być przyznane wyłącznie pod następującymi warunkami:

- a) stanowi ono niekwestionowaną korzyść dla danego środka;
- b) jest ono uzasadnione ze względu na rodzaj zobowiązania, długość pozostającego okresu i wielkość dodatkowej powierzchni;
- c) nie utrudnia ono skuteczności weryfikacji zgodności z warunkami przyznania wsparcia.

Dodatkowa powierzchnia określona w lit. b) powinna być znacznie mniejsza niż powierzchnia początkowa lub nie większa niż dwa hektary.

3. Nowe zobowiązanie określone w ust. 1 obejmie całą powierzchnię na warunkach, co najmniej równie surowych, jak warunki pierwotnego zobowiązania.

Artykuł 32

W przypadku, gdy beneficjent nie jest w stanie nadal wypełniać podjętego zobowiązania ze względu na fakt, że gospodarstwo jest przedmiotem nowego podziału działek lub innych działań władz państwowych związanych ze scalaniem gruntów, Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne dla umożliwienia dostosowania zobowiązania do nowej sytuacji gospodarstwa. Jeśli dostosowanie takie okazuje się niemożliwe, zobowiązanie traci ważność, a zwrot nie jest wymagany w stosunku do okresu, w którym zobowiązanie było skuteczne.

Artykuł 33

1. Bez uszczerbku dla rzeczywistych okoliczności, które należy uwzględnić w

indywidualnych przypadkach, Państwa Członkowskie mogą uznać, w szczególności, następujące kategorie siły wyższej:

- a) śmierć rolnika;
- b) długoterminowa niezdolność rolnika do wykonywania zawodu;
- c) wywłaszczenie dużej części gospodarstwa, jeśli wywłaszczenie to nie mogło być przewidziane w dniu podjęcia zobowiązania;
- d) klęska żywiołowa poważnie dotykająca grunty rolne gospodarstwa;
- e) wypadek powodujący zniszczenie budynków dla zwierząt gospodarskich;
- f) epidemia dotykająca część lub całość należącego do rolnika zwierząt gospodarskich.

Państwa Członkowskie notyfikują Komisji kategorie, które uznają za siłę wyższą.

2. Przypadki siły wyższej wraz z odpowiednimi dowodami wystarczającymi dla właściwych władz są przedkładane na piśmie właściwej władzy w ciągu 10 dni roboczych od dnia, w którym rolnik jest w stanie dokonać tej czynności.

ROZDZIAŁ II

ZASADY OGÓLNE, PRZEPISY FINANSOWE I ADMINISTRACYJNE

SEKCJA 1

Zasady ogólne

Artykuł 34

Do celów art. 37 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 stosuje się art. 35-37 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

1. Środki ochrony środowiska wdrażane w ramach wspólnych organizacji rynków, środków jakości produktów rolniczych i zdrowotnych lub w ramach środków rozwoju obszarów wiejskich innych niż wsparcie agro-środowiskowe nie wykluczają wsparcia agro-środowiskowego na tę samą produkcję pod warunkiem, że wsparcie to stanowi uzupełnienie tych środków i jest z nimi zgodne.

2. W przypadku połączenia jak przewidziano w ust. 1, stosuje się następujące przepisy:

- a) środki agro-środowiskowe na gruntach odłogowanych na mocy art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999¹⁹ kwalifikują się do uzyskania wsparcia, jedynie jeśli zobowiązania wykraczają poza właściwe środki rolno - środowiskowe, określone w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;

¹⁹ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 1.

- b) w przypadku ekstensyfikacji produkcji wołowiny, pomoc uwzględnia płatności za ekstensyfikację dokonywane na mocy art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999²⁰;
 - c) w przypadku wsparcia obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i ograniczeniach środowiskowych, zobowiązania agro - środowiskowe uwzględniają warunki ustanowione dla wsparcia w odniesieniu do danych obszarów.
3. Do celów stosowania ust. 1 i 2, poziom wsparcia uwzględnia utracony dochód i specyficzne koszty dodatkowe wynikające z połączenia.

Artykuł 36

W żadnym przypadku to samo zobowiązanie nie może być przedmiotem płatności równocześnie w ramach wsparcia agro - środowiskowego i w ramach innego programu pomocowego Wspólnoty.

Artykuł 37

Wszelkie wyjątki, określone w art. 37 ust. 3 akapit drugi tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 Państwa Członkowskie proponują w swoich planach rozwoju obszarów wiejskich lub dokumentach programowania przygotowanych dla celu 1 lub 2 jak przewiduje art. 18 ust. 1 i art. 19 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

Artykuł 38

Płatności w ramach środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich są dokonywane na rzecz beneficjentów w pełnej wysokości.

Artykuł 39

Rozporządzenie 1685/2000 stosuje się do środków zawartych w programowaniu określonym w art. 40 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, chyba że określono inaczej w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999, nr 1258/1999 i w niniejszym rozporządzeniu.

SEKCJA 2

Programowanie

Artykuł 40

Plany rozwoju obszarów wiejskich, określone w rozdziale II tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 są przedkładane zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 41

1. Zatwierdzenie dokumentów programowych określonych w art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 określa ogólną kwotę wsparcia Wspólnoty.

²⁰ Dz.U. L 160 z 26.06.1999, str. 21.

Kwota ta zawiera:

- a) wydatki odnoszące się do środków przedstawionych zgodnie z nowym programowaniem rozwoju obszarów wiejskich, w tym wydatki na ocenę zgodnie z art. 49 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;
- b) wydatki ponoszone zgodnie z poprzednimi środkami towarzyszącymi, objętymi rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2078/92²¹, (EWG) nr 2079/92²² i (EWG) nr 2080/92²³, jak również wydatki poniesione zgodnie ze środkami objęte wcześniejszymi rozporządzeniami, uchylonymi przez wyżej wymienione rozporządzenia;
- c) wydatki poniesione na środki na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2603/1999.

2. Poza przepisami ust. 1, zatwierdzenie może obejmować również alokację i wykorzystanie sum pozostających, udostępnionych Państwom Członkowskim jako dodatkowe wsparcie wspólnotowe zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999.

Jednakże sumy te nie są zawarte w ogólnej sumie wspólnotowego wsparcia, określonej w ust. 1.

3. Zatwierdzenie może obejmować pomoc państwa, mającą na celu dostarczenie dodatkowego finansowania środkom rozwoju obszarów wiejskich, tylko w przypadku, gdy pomoc państwa jest określona zgodnie z pkt. 16 załącznika II.

Artykuł 42

Państwa Członkowskie udostępniają opinii publicznej dokumenty programowe rozwoju obszarów wiejskich.

Artykuł 43

W przypadku, gdy środki na rozwój obszarów wiejskich są przedstawiane w formie ogólnych rozporządzeń ramowych, plany rozwoju obszarów wiejskich zawierają odpowiednie odniesienie do tych rozporządzeń.

Art. 40-42 stosuje się również w przypadku określonym w akapicie pierwszym.

Artykuł 44

1. Zmiany prowadzone do dokumentów programowych rozwoju obszarów wiejskich i do jednolitych dokumentów programowych celu 2 w przypadku środków na rozwój obszarów wiejskich finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR są należycie uzasadnione i w szczególności podają następujące informacje:

- a) przyczyny i trudności we wdrażaniu, uzasadniające dostosowanie dokumentów

²¹ Dz.U. L 215 z 30.07.1992, str. 85.

²² Dz.U. L 215 z 30.07.1992, str. 91.

²³ Dz.U. L 215 z 30.07.1992, str. 96.

programowych;

- b) oczekiwane wyniki zmian;
- c) wpływ na finansowanie i weryfikację zobowiązań.

2. Komisja działając zgodnie z procedurami określonymi odpowiednio, w art. 50 ust. 2 i art. 48 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 zatwierdza zmiany wnoszone do dokumentów programowych rozwoju obszarów wiejskich i do jednolitych dokumentów programowych celu 2 w przypadku środków rozwoju obszarów wiejskich finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR, gdy mają one związek z:

- a) priorytetami;
- b) głównymi cechami środków wsparcia podanymi w załączniku II, włącznie ze zmianami poziomu wkładu Wspólnoty;
- c) ogólną kwotą wsparcia wspólnotowego;
- d) całkowitym budżetem jakiegokolwiek środka, zmieniającym go o więcej niż 10% w stosunku do kwoty przewidzianej dla całego okresu programowania, przy czym wyliczeń dokonuje się na podstawie dokumentów programowych zatwierdzonych przez Komisję;
- e) dodatkowym finansowaniem w postaci pomocy państwa do jakiegokolwiek środka zmieniającym je o więcej niż 10% w stosunku do kwoty zapewnionej na dany środek w całym okresie programowania, przy czym wyliczeń dokonuje się na podstawie dokumentów programowania zatwierdzonych przez Komisję.

Lit. d) i e) nie dotyczą środków całkowitego budżetu stanowiących mniej niż 5% ogólnej sumy przyznanej programowi na cały okres programowania.

3. Zmiany przedkładane są Komisji jako jedna propozycja na program nie więcej niż jeden raz w roku.

4. Informacja o zmianach o charakterze finansowym, których nie obejmują ust. 2 lit. d)-e) jest przekazywana Komisji do wiadomości w planowym terminie.

5. O wszelkich innych zmianach, niż wymienione w ust. 2 i 4, Komisja jest informowana, co najmniej dwa miesiące przed ich wejściem w życie.

Artykuł 45

W przypadku późniejszej zmiany wspólnotowej legislacji, dokumenty programowe rozwoju obszarów wiejskich i jednolite dokumenty programowe celu 2 są zmieniane zgodnie z późniejszymi zmianami legislacji wspólnotowej.

Art. 44 ust. 3 nie stosuje się do tych korekt.

W przypadku, gdy zmiany dokumentów programowych rozwoju obszarów wiejskich i

jednolitych dokumentów programowych celu 2 ograniczają się do uzgodnienia dokumentu z nową legislacją wspólnotową, Komisja jest informowana o takich zmianach.

SEKCJA 3

Środki dodatkowe i inicjatywy Wspólnoty

Artykuł 46

Zakres pomocy z Sekcji Gwarancji EFOGR na środki podejmowane w ramach inicjatywy Wspólnoty na rzecz rozwoju obszarów wiejskich jest rozszerzony na całą Wspólnotę, a jej finansowanie jest rozszerzone na środki kwalifikujące się w na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1783/1999²⁴ i (WE) nr 1784/1999²⁵.

SEKCJA 4

Przepisy finansowe

Artykuł 47

1. Państwa Członkowskie przedkładają Komisji nie później niż dnia 30 września każdego roku następujące informacje odnośnie do każdego dokumentu programowego rozwoju obszarów wiejskich i odnośnie do każdego jednolitego dokumentu programowego celu 2 w przypadku finansowania środków rozwoju obszarów wiejskich przez Sekcję Gwarancji EFOGR:

- a) zestawienie wydatków poniesionych podczas bieżącego roku budżetowego oraz wydatków pozostających do wydatkowania do końca bieżącego roku objętych wsparciem Wspólnoty jak określa art. 41 ust. 1; oraz
- b) poprawione prognozy takich wydatków na następne lata budżetowe do końca danego okresu programowego zgodnie z przydziałem dla każdego Państwa Członkowskiego.

Informacje te są przekazywane w postaci tabeli stosowanej w modelu komputerowym dostarczonym przez Komisję.

2. Bez uszczerbku dla ogólnych zasad przyjętych w zakresie dyscypliny budżetowej, w przypadku, gdy informacje, które Państwa Członkowskie są zobowiązane przekazywać Komisji zgodnie z ust. 1 są niekompletne lub termin ich przedstawienia jest niedotrzymany, Komisja zmniejsza zaliczki na podstawie okresowej i jednolitej w chwili zapisywania w na kontach wydatków rolnych.

Artykuł 48

1. Dla miesiąca, w którym jest przyjmowana decyzja zatwierdzająca dokumenty programowe rozwoju obszarów wiejskich lub jednolity dokument programowy celu 2, w przypadku finansowania środków rozwoju obszarów wiejskich przez Sekcję Gwarancji EFOGR, agencje płatnicze mogą zapisać na rachunkach wydatków zaliczkę nieprzekraczającą

²⁴ Dz.U. L 213 z 13.08.1999, str. 1.

²⁵ Dz.U. L 213 z 13.08.1999, str. 5.

12,5% średniego rocznego udziału EFOGR, uwzględnioną w dokumentach programowych, obejmującą wydatki ustalone w art. 41 ust. 1.

Zaliczkę stanowi kapitał obrotowy, który w zasadzie może być odzyskany dopiero na zakończenie okresu programowego w odniesieniu do każdego dokumentu programowego, lub, gdy zagregowana suma wydatków poniesionych przez EFOGR i kwoty zaliczek jest równa ogólnemu udziałowi EFOGR przewidzianemu w dokumentach programowych.

2. Dla Państw Członkowskich, których walutą nie jest euro, zaliczki zgodnie z ust. 1 są zapisywane na kontach z datą wpisania, z zastosowaniem przelicznika obowiązującego w przedostatnim dniu roboczym Komisji w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym agencja płatnicza wpisuje tę zaliczkę na kontach.

Artykuł 49

1. W stosunku do każdego Państwa Członkowskiego wydatki deklarowane na dany rok finansowy są finansowane w granicach kwot notyfikowanych Komisji na podstawie art. 47 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy, które są pokryte środkami przewidzianymi w budżecie na dany rok budżetowy.

2. Jeśli ogólna suma prognoz notyfikowanych zgodnie z art. 47. ust. 1 lit. b) akapit pierwszy przekracza środki zapisane w budżecie na dany rok budżetowy, maksymalne kwoty wydatków finansowane przez każde Państwo Członkowskie zostają ograniczone przy użyciu formuły stosowanej do ustanowienia odpowiednich rocznych alokacji określonych w decyzji 1999/695/WE.

Jeśli po tej redukcji środki przyznane są dostępne, ponieważ przewidywania niektórych Państw Członkowskich były poniżej ich rocznych alokacji to suma nadwyżki zostaje przydzielona proporcjonalnie Państwom Członkowskim odpowiednio do ich rocznych alokacji po upewnieniu się, że przewidywane sumy dla poszczególnego Państwa Członkowskiego, o których mowa w akapicie pierwszym nie są przekroczone. Komisja notyfikuje Państwom Członkowskim w ten sposób dostosowane przewidywania w miesiącu następującym po przyjęciu budżetu na dany rok budżetowy.

3. W przypadku, gdy wydatki faktycznie poniesione przez Państwo Członkowskie w jakimkolwiek roku budżetowym przekraczają sumy notyfikowane zgodnie z art. 47. ust. 1 lit. b) akapit pierwszy lub sumy wynikające ze stosowania ust. 2 niniejszego artykułu, wydatki przekraczające w bieżącym roku budżetowym są brane pod uwagę jako podstawa proporcjonalna podziału alokacji, które pozostają dostępne po zwrocie pozostałym Państwom Członkowskim poniesionych wydatków.

4. W przypadku, gdy wydatki faktycznie poniesione przez Państwo Członkowskie w danym roku budżetowym są mniejsze niż 75% kwot, określonych w ust. 1, wydatki, które mają być uznane na następny rok budżetowy są zmniejszane o jedną trzecią różnicy między tym progiem, lub kwotami wynikającymi ze stosowania ust. 2 jeśli są one niższe, a rzeczywistymi wydatkami poniesionymi podczas danego roku budżetowego.

Zmniejszenie to nie jest uwzględniane przy ustalaniu rzeczywistych wydatków w roku budżetowym następującym po roku, w którym zmniejszenie zostało zastosowane.

5. Ust. 4 nie stosuje się do pierwszej deklaracji wydatków poniesionych w roku budżetowym 2000 zgodnie z dokumentami programowymi rozwoju obszarów wiejskich lub zgodnie z jednolitym dokumentem programowym celu 2 w przypadku środków rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z Sekcji Gwarancji EFOGR.

Artykuł 50

Art. 47-49 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do wydatków poniesionych zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999.

Artykuł 51

Wspólnota bierze udział w finansowaniu ocen w Państwach Członkowskich na mocy art. 49 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999, w przypadku, gdy takie oceny w rzeczywistości przyczyniają się do oceny na poziomie wspólnotowym dzięki ich zakresowi, w szczególności poprzez ich odpowiedzi na wspólne kwestionariusze oceniające i ich jakość.

Udział Wspólnoty nie przekracza 50% pułapu, który z wyjątkiem przypadków należycie uzasadnionych, wynosi 1% ogólnych kosztów programu rozwoju obszarów wiejskich. Dla każdego programu rozwoju obszarów wiejskich, co najmniej 40% współfinansowania dotyczy oceny *ex post*.

Artykuł 52

1. Beneficjenci środków wsparcia inwestycji na podstawie rozdziału I, VII, VIII i IX tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 mogą wnioskować o zaliczki do właściwych agencji płatniczych, jeśli taka możliwość jest zawarta w dokumencie programowym. Jeśli chodzi o beneficjentów sektora publicznego, zaliczki te mogą być przyznane gminom, stowarzyszeniom gmin i jednostkom podlegającym prawu publicznemu.

2. Kwota zaliczki nie przekracza 20% ogólnych kosztów inwestycji, a jej wypłacenie podlega ustanowieniu gwarancji bankowej odpowiadającej 110% sumy zaliczki.

Jednakże, w przypadku beneficjentów sektora publicznego wymienionych w ust. 1, agencje płatnicze mogą przyjąć pisemne gwarancje od ich władz, zgodnie z przepisami stosowanymi w Państwach Członkowskich, gwarancje te pokrywają sumę równą procentowi wymienionemu w akapicie pierwszym, pod warunkiem, że władze te podejmują się zapłacić sumę pokrytą przez ich gwarancję w przypadku, gdy uprawnienia do zapłaconej zaliczki nie zostały ustalone.

3. Gwarancja jest zwalniana, gdy tylko właściwa agencja stwierdzi, że suma rzeczywistych wydatków poniesionych na inwestycję przekracza kwotę zaliczki.

4. Agencje płatnicze są zobowiązane do deklarowania Sekcji Gwarancji EFOGR kwot odpowiadających współfinansowaniu Wspólnoty:

- a) wypłaconych zaliczek;
- b) rzeczywistych wydatków wypłaconych beneficjentom, pomniejszonych o kwotę zaliczek już wypłaconych.

SEKCJA 5

Monitorowanie i ocena

Artykuł 53

1. Zgodnie z art. 48 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 roczne sprawozdania z postępów są przedkładane Komisji do dnia 30 kwietnia każdego roku i obejmują poprzedni rok kalendarzowy.

Sprawozdania z postępów zawierają następujące informacje:

- a) wszelkie zmiany ogólnych warunków dotyczących wdrażania środka, a szczególności wszelkie znaczące trendy społeczno - ekonomiczne lub zmiany polityki krajowej, regionalnej lub sektorowej;
- b) postępy w realizacji środków i priorytetów w odniesieniu do ich operacyjnych i specjalnych celów wyrażone w postaci wskaźników ilościowych;
- c) działania podjęte przez organ zarządzający i komitet monitorujący, jeśli istnieją przepisy ustanawiające taki komitet, w celu zapewnienia wysokiej jakości i skuteczności wdrażania, w szczególności:
 - (i) środki monitorowania, kontrola finansowa i ocena, włącznie z procedurami gromadzenia danych;
 - (ii) wykaz głównych problemów napotkanych w zarządzaniu środkiem i wszelkich podjętych kroków;
- d) środki podjęte w celu zapewnienia zgodności z polityką Wspólnoty.

2. Wskaźniki określone w ust. 1 lit. b) akapit drugi powinny być zgodne w miarę możliwości z zaleceniami dotyczącymi wspólnych wskaźników określonych we wskazówkach opracowanych przez Komisję. W przypadku, gdy dodatkowe wskaźniki potrzebne są do skutecznego monitorowania postępów w osiągnięciu celów zawartych w dokumentach programowych rozwoju obszarów wiejskich, zostaną one również dołączone.

Artykuł 54

1. Oceny wykonywane są przez niezależne instytucje oceniające, zgodnie z uznanymi praktykami oceny.

2. Oceny stanowią w szczególności odpowiedzi na wspólne kwestionariusze oceniające sporządzone przez Komisję we współpracy z Państwami Członkowskimi, z załączonymi z zasady kryteriami i wskaźnikami dotyczącymi osiągnięć.

3. Organ odpowiedzialny za zarządzanie programem rozwoju obszarów wiejskich gromadzi odpowiednie zasoby potrzebne do wykonania ocen, wykorzystania wyników monitorowania, oraz uzupełnienia w razie konieczności dodatkowymi informacjami.

Artykuł 55

1. Ocena *ex ante* polega na analizie różnic, luk i możliwości bieżącej sytuacji, ocenie zgodności proponowanej strategii z sytuacją i celami i dotyczy spraw poruszonych we wspólnym kwestionariuszu oceniającym. Obejmuje ocenę oczekiwanego oddziaływania wybranych priorytetów działania i określa ilościowo ich cele, w przypadku, gdy to możliwe. Polega również na sprawdzeniu zaproponowanych rozwiązań wdrożeniowych i ich spójności ze wspólną polityką rolną i innymi politykami.
2. Ocena *ex ante* należy do zakresu zadań organów opracowujących plan rozwoju obszarów wiejskich i stanowi jego część.

Artykuł 56

1. Ocena średniookresowa i ocena *ex post* dotyczą szczegółowych spraw pojawiających się w danym dokumencie programowym rozwoju obszarów wiejskich i odpowiednich punktów kwestionariuszy oceniających na właściwym poziomie wspólnotowym. Te ostatnie obejmują warunki życia i strukturę ludności wiejskiej, zatrudnienie i dochody z działalności gospodarstw lub z działalności poza gospodarstwem, struktury rolne, towary rolne, jakość, konkurencyjność, zasoby leśne i środowisko naturalne.

Jeśli dane pytanie wspólnego kwestionariusza oceniającego jest uznawane za niewłaściwe w stosunku do danego dokumentu programowego rozwoju obszarów wiejskich, fakt ten należy uzasadnić.

2. Ocena średniookresowa odnosi się do kwestionariusza oceniającego i polega w szczególności na zbadaniu wstępnych osiągnięć, ich znaczenia i zgodności z dokumentem programowym rozwoju obszarów wiejskich oraz stopnia, w jakim cele zostały osiągnięte. Obejmuje również ocenę wykorzystania środków finansowych oraz monitorowania i wdrażania.

Ocena *ex post*, odnosząca się do kwestionariusza oceniającego, zwraca szczególną uwagę na wykorzystanie środków finansowych oraz skuteczność i skuteczności pomocy i jej oddziaływania, formułuje także wnioski dotyczące polityki rozwoju obszarów wiejskich, włącznie z jej wkładem do wspólnej polityki rolnej.

3. Ocena średniookresowa i ocena *ex post* są dokonywane w porozumieniu z Komisją w ramach zakresu odpowiedzialności organu zarządzającego programem rozwoju obszarów wiejskich.
4. Jakość poszczególnych ocen jest przedmiotem oceny ze strony organu zarządzającego programem rozwoju obszarów wiejskich, komitetu monitorującego, jeśli taki istnieje, oraz przez Komisję z wykorzystaniem uznanych metod. Wyniki ocen zostają udostępnione opinii publicznej.

Artykuł 57

1. Sprawozdanie z oceny średniookresowej jest przekazywane Komisji nie później niż do dnia 31 grudnia 2003 r. Organ odpowiedzialny za zarządzanie programem rozwoju obszarów

wiejskich informuje Komisję w raporcie z oceny o zastosowaniu się do zaleceń. Komisja przygotowuje syntezę na poziomie wspólnotowym po otrzymaniu poszczególnych sprawozdań z oceny. W razie konieczności ocena średniookresowa jest uaktualniana do dnia 31 grudnia 2005 r.

2. Sprawozdanie z oceny *ex post* przekazywane jest do Komisji nie później niż dwa lata po zakończeniu okresu programowania. W ciągu trzech lat od zakończenia okresu programowania i po otrzymaniu poszczególnych sprawozdań z oceny, Komisja przygotowuje streszczenia sprawozdania na poziomie wspólnotowym.

3. Sprawozdania z oceny wyjaśniają zastosowane metody, włącznie z ich wpływem na jakość danych i wyników badań. Sprawozdania obejmują opis kontekstu i zawartości programu, informacje finansowe, odpowiedzi wraz z użytymi wskaźnikami na wspólny kwestionariusz oceniający i na kwestionariusze opracowane na poziomie krajowym i regionalnym, a także wnioski i zalecenia. Ich struktura stosuje się w miarę możliwości do wspólnej struktury sprawozdań określonych w wytycznych przygotowanych przez Komisję.

SEKCJA 6

Wnioski, kontrole i sankcje

Artykuł 58

1. Wnioski o przyznanie wsparcia na rozwój obszarów wiejskich dotyczące powierzchni lub zwierząt, które składane są oddzielnie od wniosków o pomoc na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001, wskazują wszystkie powierzchnie i zwierzęta należące do danego gospodarstwa, właściwe do celów kontroli wniosków w ramach danego środka, włącznie z tymi, dla których nie wnioskuje się o wsparcie.

2. W przypadku, gdy środki wsparcia rozwoju obszarów wiejskich dotyczą powierzchni, działki powinny zostać zidentyfikowane indywidualnie. Podczas okresu ważności zobowiązania, działki, których dotyczy wsparcie, nie mogą być przedmiotem wymiany, za wyjątkiem przypadków specjalnych przewidzianych w dokumencie programowym.

3. W przypadku, gdy wniosek o płatność jest połączony z wnioskiem o płatności obszarowe w ramach zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, Państwo Członkowskie zapewnia, aby działki, dla których wnioskuje się o wsparcie w ramach rozwoju obszarów wiejskich, były przedmiotem odrębnych deklaracji.

4. Działki i zwierzęta powinny być zidentyfikowane zgodnie z art. 4 i 5 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92.

5. W przypadku, gdy wsparcie ma charakter wieloletni, płatności następujące po roku, w którym został złożony wniosek, są uiszczane na podstawie rocznego wniosku o wsparcie z wyjątkiem przypadku, gdy Państwo Członkowskie wprowadziło procedurę pozwalającą na skuteczną roczną weryfikację zgodnie z art. 59 ust. 1.

Artykuł 59

1. Wstępne wnioski o udział w systemie i kolejne wnioski o płatności są sprawdzane w

sposób zapewniający rzeczywistą weryfikację i zgodność z warunkami przyznawania pomocy.

Państwa Członkowskie określają odpowiednie metody i sposoby kontroli każdego środka wsparcia, a także osoby podlegające kontrolom.

We właściwych przypadkach Państwa Członkowskie wykorzystują zintegrowany system zarządzania i kontroli ustanowiony rozporządzeniem (EWG) nr 3508/92.

2. Kontrole przeprowadzane są poprzez kontrole administracyjne i kontrole na miejscu.

Artykuł 60

Kontrole administracyjne powinny być wyczerpujące i obejmować ponowne kontrole, we właściwych przypadkach, między innymi wobec danych pochodzących ze zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli. Odnoszą się do powierzchni i zwierząt objętych danym środkiem wsparcia w celu uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych płatności pomocy finansowej. Kontrolowana jest również zgodność ze zobowiązaniami długoterminowymi.

Artykuł 61

Kontrole na miejscu dokonywane są zgodnie z tytułem III rozporządzenia (WE) nr 2419/2001. Obejmują one, co najmniej 5% beneficjentów rocznie w odniesieniu do wszystkich typów środków rozwoju obszarów wiejskich określonych w dokumentach programowych.

Kontrole na miejscu są rozkładane w ciągu roku zgodnie z analizą ryzyka przedstawioną dla każdego środka rozwoju obszarów wiejskich.

Wszystkie zobowiązania i obowiązki beneficjenta, które mogą być sprawdzone podczas wizytacji, są przedmiotem kontroli.

Artykuł 62

1. Art. 30-32 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 stosuje się do płatności obszarowych,

Art. 36, 38 i 40 niniejszego rozporządzenia stosuje się do płatności od sztuki bydła.

2. Art. 44 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001 stosuje się do obydwu typów wsparcia, określonych w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. W przypadku zaistnienia nienależnych płatności, indywidualny beneficjent środka rozwoju obszarów wiejskich jest zobowiązany do zwrotu kwoty zgodnie z art. 49 rozporządzenia (WE) nr 2419/2001.

Artykuł 63

1. Każdy beneficjent, który złożył fałszywą deklarację, powstałą w wyniku poważnego zaniedbania, zostaje wykluczony ze wszystkich środków rozwoju obszarów wiejskich w ramach odpowiednich rozdziałów rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, na dany rok

kalendarzowy.

Gdy fałszywa deklaracja została złożona celowo, beneficjent zostanie wykluczony również na rok następny.

2. Kary przewidziane w ust. 1 stosuje się bez uszczerbku dla dodatkowych kar przewidzianych w przepisach krajowych.

Artykuł 64

Państwa Członkowskie ustanawiają system kar nakładanych w przypadkach naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, a także podejmują wszelkie środki niezbędne dla ich wykonania. Przewidziane kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 65

1. Rozporządzenie (WE) nr 1750/1999 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktowane są tak jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytywane są zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

2. Rozporządzenia i decyzje uchylone rozporządzeniem (WE) nr 1750/1999 są nadal stosowane do działań zatwierdzonych przez Komisję przed dniem 1 stycznia 2000 r. na podstawie rozporządzeń, określonych w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999.

Artykuł 66

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2002 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

(art. 14)

Kwalifikowane gatunki zwierząt gospodarskich	Progi, poniżej których rasy lokalne są uważane za zagrożone wyginięciem (liczba samic hodowlanych) ¹
Bydło	7 500
Owce	10 000
Kozy	10 000
Koniowate	5 000
Świnie	15 000
Drób	25 000

¹ Liczba obliczona dla wszystkich Państw Członkowskich odnosząca się do samic hodowlanych tej samej rasy dla reprodukcji czystej krwi, wpisanych do rejestru uznanego przez Państwo Członkowskie (np. księga hodowlana lub księga stada).

ZAŁĄCZNIK II

PLANY ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

1. Tytuł planu rozwoju obszarów wiejskich

2. Państwo Członkowskie i region administracyjny (jeśli dotyczy)

3.1. Obszar geograficzny objęty planem

(Art. 41 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

3.2. Regiony sklasyfikowane w ramach celu 1 i 2

(Art. 40 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

Określić:

- Regiony należące do celu 1 i regiony należące do celu 1 w sytuacji przejściowej. Stosuje się to wyłącznie do środków towarzyszących (wcześniejsza emerytura, dodatki wyrównawcze, środki agro - środowiskowe i zalesianie gruntów rolnych na mocy art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999),
- Regiony należące do celu 2. Stosuje się do:
 - 1) środków towarzyszących,
 - 2) innych środków, które nie stanowią części programowania w ramach celu 2.

4. Planowanie na odpowiednim poziomie geograficznym.

(art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

Jeśli wyjątkowo więcej niż jeden plan rozwoju obszarów wiejskich będzie stosowany w regionie, wskazać:

- wszystkie właściwe plany,
- dlaczego nie jest możliwe połączenie środków w jednym planie,
- relacje między środkami w ramach różnych planów i szczegóły dotyczące sposobów zapewnienia zgodności i spójności między poszczególnymi planami.

5. Ilościowy opis bieżącej sytuacji.

(art. 43 ust. 1 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

1) Opis bieżącej sytuacji

Opisać, używając danych ilościowych, bieżącą sytuację obszaru geograficznego z

podkreśleniem silnych stron, różnic, luk i potencjału w zakresie rozwoju obszarów wiejskich. Opis ten powinien dotyczyć zarówno sektora rolnego i leśnego (włącznie z rodzajem i zakresem trudności w gospodarce rolnej na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania), gospodarki wiejskiej, sytuacji demograficznej, zasobów ludzkich i zatrudnienia oraz stanu środowiska naturalnego.

2) *Oddziaływanie poprzedniego okresu programowania*

Opisać oddziaływanie środków finansowych EFOGR, przeznaczonych na rozwój obszarów wiejskich w ramach poprzedniego okresu programowania i w ramach środków towarzyszących od roku 1992. Przedstawić wyniki oceny.

3) *Inne informacje*

Kiedy właściwe, opisać również środki dodatkowe uzupełniające wspólnotowe środki na rozwój obszarów wiejskich i środki towarzyszące, które oddziaływały na dany obszar objęty programem.

6. **Opis proponowanej strategii, jej celów ilościowych, wybranych priorytetów rozwoju obszarów wiejskich i objętego nimi obszaru geograficznego.**

(art. 43 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

1) *Proponowana strategia, cele ilościowe, wybrane priorytety*

Odnosnie do zidentyfikowanych silnych stron, różnic, luk i potencjału danego obszaru opisać w szczególności:

- priorytetowe działania,
- odpowiednią strategię osiągnięcia celów,
- cele operacyjne i oczekiwane oddziaływanie, ujęte ilościowo, jeśli jest to możliwe, w tym także z punktu widzenia zarówno monitorowania, jak i szacunków, które mogą być użyte do oceny,
- zakres, w jakim strategia uwzględnia specyficzne cechy danego obszaru,
- w jaki sposób zostanie zastosowane podejście zintegrowane,
- zakres, w jakim strategia uwzględnia włączenie kobiet i mężczyzn,
- zakres, w jakim strategia uwzględnia wszystkie odpowiednie obowiązki wynikające z polityki ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, włącznie z tymi, które dotyczą zrównoważonego rozwoju, jakości i zużycia wody, zachowania różnorodności biologicznej, w tym zachowania pewnych gatunków roślin uprawnych i globalnego ocieplenia.

2) *Opis innych środków i ich wyników*

Gdzie właściwe, opis zawiera wszystkie środki podjęte poza planem rozwoju obszarów wiejskich (inne środki wspólnotowe lub krajowe, takie jak obowiązkowe zasady, kodeksy praktyk i środki pomocy państwa) oraz zakres zaspokojenia przez nie zidentyfikowanych potrzeb.

3) *Obszary objęte specjalnymi środkami lokalnymi*

Opisać w odniesieniu do środków określonych w pkt. 8, które nie są stosowane w całym regionie wskazanym w pkt. 3, strefę ich stosowania.

W szczególności określić:

- przyjęty wykaz obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania dla danego obszaru,
- wszelkie zmiany wykazu obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania wraz z odpowiednim uzasadnieniem (art. 55 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999),
- obszary objęte ograniczeniami środowiskowymi wraz z odpowiednim uzasadnieniem.

4) *Harmonogram i rozpoczęcie działań*

Proponowany harmonogram wdrażania różnych środków, oczekiwane rozpoczęcie i czas wdrażania (patrz także pkt 8).

7. **Ocena ukazująca oczekiwane oddziaływanie gospodarcze, środowiskowe i społeczne.**

(art. 43 ust. 1 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

Szczegółowe informacje zgodne z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

8. **Ogólne indykatywne zestawienie finansowe (rok budżetowy EFOGR).**

(art. 43 ust. 1 tiret czwarte rozporządzenia (WE) nr 1257/99)

	Rok 1			...Rok 7			Łącznie		
	Wydatki publiczne ¹	Udział UE ²	Udział sektora prywatnego ³	Wydatki publiczne ¹	Udział UE ²	Udział sektora prywatnego ³	Wydatki publiczne ¹	Udział UE ²	Udział sektora prywatnego ³
Łącznie N									
Inne środki									
Ocena									
Poprzednie środki przed 1992 r.									
Środki przejściowe ⁴									
Łącznie inne środki									
Ogólny plan N									

¹ Kolumna planowanych (publicznych) wydatków, przewidzianych dla orientacji.

² Kolumna wkładu Wspólnoty planowanego dla każdego środka. Wkład Wspólnoty odnoszący się do wydatków do zapłacenia jest obliczany stosując wskaźniki i ustalenia ustanowione w programie dla każdego środka. Wkład Wspólnoty może być liczony w odniesieniu do kwalifikowanych wydatków publicznych (kolumna 2 / kolumna 1) lub ogólnych kosztów kwalifikowanych (kolumna 2 / (kolumna 1 + kolumna 3)).

³ Kolumna na planowane (sektor prywatny) wydatki, przewidziane dla orientacji, gdy taki udział jest przewidziany dla środka.

⁴ Art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2603/99. Państwa Członkowskie muszą określić kryteria, jasno identyfikujące wydatki objęte programowaniem.

Wniosek o środki przyznane wynikające z przekształcenia

	Rok 1		Rok 2...		...Rok 7		Łącznie	
	Wydatki publicz- ne	Udział UE	Wydatk i publicz ne	Udział UE	Wydatki publicz- ne	Udział UE	Wydatki publicz- ne	Udział UE
Wcześniejsze emerytury								
Agro-środowi - skowy								
Zalesianie								
Obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania								
Łącznie przekształcenie								

notabene: W przypadku, gdy środek obejmuje więcej niż jeden priorytet, Państwo Członkowskie dostarcza, do celów zarządzania finansami, dodatkową tabelę scalającą wszystkie wydatki w odniesieniu do określonego środka. Ta dodatkowa tabela jest zgodna ze strukturą tabeli powyżej i porządkiem wykazu poniżej.

- Różne środki zdefiniowane są następująco:
 - a) inwestycje w gospodarstwach rolnych;
 - b) pomoc młodym rolnikom w osiedlaniu się;
 - c) kształcenie;
 - d) wcześniejsza emerytura;
 - e) obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszary z ograniczeniami środowiskowymi;
 - f) agro - środowiskowe;
 - g) poprawa przetwarzania i obrotu produktami rolnymi;
 - h) zalesianie użytków rolnych;
 - i) inne środki dotyczące leśnictwa;
 - j) melioracja;
 - k) scalanie;

- l) ustanawiające ulgę dla gospodarstw rolnych i usługi w zakresie prowadzenia gospodarstwa rolnego;
 - m) obrót produktami rolnymi o wysokiej jakości;
 - n) podstawowe usługi dla ludności i gospodarki wiejskiej;
 - o) renowacja i rozwój obszarów wiejskich, ochrona i zachowanie dziedzictwa obszarów wiejskich;
 - p) różnicowanie działalności rolniczej i działania związane z rolnictwem w celu zapewnienia działalności wielokierunkowej i alternatywnych źródeł dochodu;
 - q) zarządzanie zasobami wodnymi w rolnictwie;
 - r) rozwój i poprawa infrastruktury związanej z rozwojem rolnictwa;
 - s) wspomaganie turystyki i rzemiosła;
 - t) ochrona środowiska naturalnego w połączeniu z rolnictwem, zarządzanie leśnictwem i zachowanie krajobrazu oraz poprawa dobrostanu zwierząt;
 - u) odnowienie rolniczego potencjału produkcyjnego zniszczonego przez klęski żywiołowe i wprowadzenie właściwych środków zapobiegawczych;
 - v) inżynieria finansowa.
- zasoby Sekcji Gwarancji EFOGR na środki wsparcia dostosowania i rozwoju obszarów wiejskich (art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/99) na obszarach celu 2 (obszary wiejskie): EUR....mln (% ogółem zgodnie z art. 33).”

9. Opis środków zmierzających do wdrożenia planów.

(art. 43 ust. 1 tiret piąte rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

Dla każdego punktu podać:

A. główne cechy środków wsparcia,

B. pozostałe informacje.

1) *Wymagania ogólne*

A. Główne cechy środków wsparcia:

- wykaz środków w porządku przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999;
- wskazanie artykułu (i ustępu), pod który podlega każda płatność z

tytułu środków rozwoju obszarów wiejskich. W przypadku, gdy powołuje się na dwa lub więcej artykułów płatność musi być podzielona na elementy składowe.

B. Pozostałe informacje:

Brak

2) *Wymogi dotyczące jednego lub kilku środków*²⁶

A. Główne cechy:

- wkład Wspólnoty w oparciu o koszt całkowity albo wydatki publiczne;
- intensywność pomocy i/lub zastosowane kwoty i różnice (rozdziały I-VIII);
- wyjątki, określone w art. 37 ust. 3 akapit drugi tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

B. Pozostałe informacje:

- szczegóły dotyczące warunków kwalifikacji,
- kryteria wykazywania rentowności gospodarczej (rozdziały I, II, IV i VII),
- zwykle stosowane dobre praktyki gospodarki rolnej (rozdziały V i VI),
- minimalne standardy dotyczące środowiska, higieny i ochrony zwierząt (rozdziały I, II i VII),
- poziom umiejętności zawodowych i wymaganych kompetencji (rozdziały I, II i IV),
- wystarczająca ocena istnienia zwykłych rynkowych możliwości zbytu dla danych produktów (rozdziały I i VII) zgodnie z art. 6 i 26 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999,
- opis wszystkich trwających kontraktów (z poprzedniego okresu), włącznie z warunkami finansowymi oraz stosowanymi do nich procedurami/zasadami.

3) *Informacje wymagane w odniesieniu do szczególnych środków*

Ponadto wymagane są następujące szczegółowe informacje o środkach według poszczególnych rozdziałów:

²⁶ Odniesienia do rozdziałów oznaczają odniesienia do rozdziałów rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

I. Inwestycje w gospodarstwach rolnych

A. Główne cechy:

- podstawowe sektory produkcji i rodzaje inwestycji.

B. Pozostałe informacje:

- maksymalne limity całkowitych kwot inwestycji kwalifikujących się do uzyskania wsparcia,
- rodzaje pomocy,
- tam, gdzie to ma zastosowanie, opis obszarów wiejskich napotyających trudności strukturalne określonych w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

II. Ułatwienie młodym rolnikom osiedlania się

A. Główne cechy:

Brak.

B. Pozostałe informacje:

- długość okresu przyznanego młodym rolnikom na spełnienie kryteriów kwalifikacji w ramach dozwolonego okresu trzech lat na mocy z art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia,
- limit wiekowy;
- warunki stosujące się do młodych rolników nieosiedlających się jako jedyni kierownicy gospodarstw lub osiedlających się jako członkowie stowarzyszeń lub spółdzielni, których głównym celem jest prowadzenie gospodarstwa rolnego;
- rodzaj pomocy na osiedlenie się.

III. Kształcenie

A. Główne cechy:

Brak.

B. Pozostałe informacje:

- kwalifikujące się środki i beneficjenci,
- zapewnienie, że do finansowania nie proponowano systemów i

programów kształcenia w zwykłym trybie.

IV. Wcześniejsza emerytura

A. Główne cechy:

Brak.

B. Pozostałe informacje:

- szczegółowy opis warunków dotyczących przekazującego, przejmującego, pracownika najemnego i dzierżawionych gruntów, w szczególności użytkowania gruntów zachowywanych przez przekazującego na cele niehandlowe i czas przyznany na poprawę rentowności,
- rodzaj pomocy, włącznie z opisem metody użytej do obliczania maksymalnych kwot współfinansowania na jedno gospodarstwo i uzasadnienie odpowiednie dla każdego typu beneficjenta;
- opis krajowych systemów emerytalnych i wcześniejszej emerytury;
- szczegóły dotyczące okresu przyznawania pomocy.

V. Obszary o mniej korzystnych warunkach gospodarowania i obszary o ograniczeniach środowiskowych

A. Główne cechy:

- kwoty pomocy:
 1. dla płatności na mocy art. 13 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1257/1999: uzasadnienie zróżnicowania pomocy przy użyciu kryteriów zawartych w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
 2. dla dodatków wyrównawczych na mocy art. 13 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1257/1999: propozycje przekroczenia maksymalnej kwoty, która może być współfinansowana zgodnie z art. 15 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 muszą zawierać odpowiednie uzasadnienie. Określić, w jaki sposób zapewnione zostanie przestrzeganie górnego limitu dodatków wyrównawczych w tych przypadkach i wyjaśnić procedurę administracyjną zapewniającą zgodność z maksymalną kwotą, której współfinansowanie powinno zostać zapewnione,
 3. dla dodatków wyrównawczych na mocy art. 13 lit. b) i

art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999: szczegółowe wyliczenia rolnicze wskazujące: a) utracony dochód i koszty poniesione w wyniku ograniczeń środowiskowych, b) założenia rolnicze wykorzystane jako punkt odniesienia.

B. Pozostałe informacje:

- szczegóły dotyczące warunków kwalifikacji, w szczególności:
 1. definicji powierzchni minimalnej;
 2. opisu właściwego mechanizmu przeliczeniowego używanego w przypadku wspólnych pastwisk.
- zmiany wykazów obszarów o mniej korzystnych warunkach gospodarowania przyjętych lub zmienionych dyrektywami Rady i Komisji oraz wykazy obszarów o ograniczeniach środowiskowych

VI. Środki agro - środowiskowe

A. Główne cechy:

- uzasadnienie zobowiązań na podstawie ich przewidywanego oddziaływania,
- wykaz lokalnych ras zwierząt gospodarskich zagrożonych wyginięciem oraz liczba samic hodowlanych dla danego obszaru. Liczba ta powinna być potwierdzona przez odpowiednio uznaną jednostkę techniczną lub organizację/stowarzyszenie hodowców, które powinny prowadzić księgę hodowlaną lub księgę stada. Organizacje te powinny dysponować odpowiednimi umiejętnościami i wiedzą w zakresie identyfikacji danych ras zwierząt,
- w odniesieniu do genetycznych zasobów roślinnych, zagrożonych genetyczną erozją, dowody genetycznej erozji w oparciu o naukowe wyniki i wskaźniki występowanie rodzimych/prymitywnych (lokalnych) odmian, zróżnicowanie ich populacji i przeważające dobre praktyki gospodarki rolnej na poziomie lokalnym;
- szczegółowe informacje dotyczące obowiązków rolników i wszystkich innych warunków zobowiązania, włącznie z zakresem i procedurami dostosowań trwających kontraktów,
- szczegółowe wyliczenia rolnicze wskazujące: a) utracony dochód i koszty poniesione w związku z dobrymi praktykami gospodarki rolnej, b) założenia agrotechniczne wykorzystane

jako punkt odniesienia, c) poziom środków zachęcających i uzasadnienie środków zachęcających w oparciu o obiektywne kryteria.

B. Inne elementy:

- opis zasięgu środka ukazujący zakres stosowania zgodnie z potrzebami, stopień osiągania celów w geograficznym, sektorowym, itd. ujęciu zasięgu,
- w odniesieniu do wszystkich zobowiązań agro - środowiskowych razem, należy wskazać możliwości ich łączenia oraz zapewnić spójność zobowiązań.

VII. Poprawa przetwarzania i obrotu produktami rolnymi;

A. Główne cechy:

- sektory podstawowej produkcji rolniczej

B. Pozostałe informacje:

- kryteria pozwalające na wykazanie korzyści ekonomicznych dla producentów rolnych.

VIII. Leśnictwo

A. Główne cechy:

definicje:

- „grunty rolne” w odniesieniu do art. 26 niniejszego rozporządzenia,
- „rolnik” w odniesieniu do art. 27 niniejszego rozporządzenia,
- przepisy zapewniające, że planowane środki są dostosowane do warunków lokalnych i zgodne ze środowiskiem naturalnym oraz w odpowiednich przypadkach zachowują równowagę między leśnictwem a populacją zwierząt dziko żyjących,
- umowy kontraktowe między regionami a potencjalnymi beneficjentami dotyczące środków określonych w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

B. Pozostałe informacje:

- opis kwalifikujących środków i beneficjentów,
- powiązanie między projektowanymi środkami a

krajowymi/niższego szczebla programami leśnymi lub równoważnymi instrumentami,

- istnienie planów ochrony lasów ustanowionych w legislacji wspólnotowej dotyczącym obszarów sklasyfikowanych jako lasy wysokiego lub średniego zagrożenia pożarowego oraz zgodność projektowanych środków z tymi planami ochrony.

IX. Promowanie dostosowania i rozwoju obszarów wiejskich

A. Główne cechy:

- opis i uzasadnienie działań proponowanych w ramach każdego środka.

B. Pozostałe informacje:

- określenie inżynierii finansowej zgodnej z ogólnymi kryteriami kwalifikacyjnymi.

10. **Potrzeby w zakresie badań, projektów pokazowych, kształcenia lub pomocy technicznej (w odpowiednich przypadkach).**

(art. 43 ust. 1 tiret szóste rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

11. **Wyznaczenie właściwych władz i odpowiedzialnych organów.**

(art. 43 ust. 1 tiret siódme rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

12. **Przepisy zapewniające efektywne i poprawne wdrożenie planów, włącznie z monitorowaniem i oceną, definicja ilościowych wskaźników do celów oceny, rozwiązania w zakresie kontroli i sankcji oraz odpowiednia reklama.**

(art. 43 ust. 1 tiret ósme rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

1) *Szczegółowe informacje na temat wdrażania artykułów 52-57 niniejszego rozporządzenia*

Powinny one obejmować w szczególności:

- możliwości przyznawania zaliczek niektórym beneficjentom w ramach środków inwestycyjnych,
- opis kręgów płatności pomocy finansowej dla końcowych beneficjentów,
- rozwiązania w zakresie monitorowania i oceny programu, w szczególności systemu i procedury gromadzenia, organizowania i koordynacji danych dotyczących wskaźników finansowych, materialnych i wskaźników oddziaływania,

- rolę, skład i zasady proceduralne wszelkich komitetów monitorujących,
- kodyfikację. Kodyfikacja ta jest zgodna z wzorem dostarczonym przez Komisję.

2) *Szczegółowe informacje na temat wdrażania art. 58-64 niniejszego rozporządzenia.*

Powinny zawierać specjalne środki kontroli mające na celu weryfikację treści wniosku i zgodności z warunkami wsparcia oraz specjalne zasady dotyczące kar.

3) *Szczegółowa informacja na temat zgodności z ogólnymi kryteriami kwalifikującymi ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 1685/2000*

Art. 39 niniejszego rozporządzenia

13. Wyniki konsultacji i wskazanie włączonych władz i organów oraz partnerów gospodarczych i społecznych

(art. 43 ust. 1 tiret dziewiąte rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

1) Opisać:

- partnerów gospodarczych i społecznych i inne odpowiednie organy krajowe, z którymi przeprowadza się konsultacje zgodnie z krajowymi przepisami i praktykami;
- władze sektora rolnego i sektora ochrony środowiska oraz organy, które należy włączyć w szczególności w opracowywanie, wdrażanie, monitorowanie, ocenę i rewizję środków agro - środowiskowych i innych środków mających na celu ochronę środowiska, zapewniając w ten sposób równowagę między tymi środkami a innymi środkami rozwoju obszarów wiejskich.

2) Podsumować wyniki konsultacji i wskazać zakres uwzględnienia uzyskanych opinii i porad.

14. Równowaga między różnymi środkami wsparcia.

(art. 43 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

1. Opisać w odniesieniu do mocnych stron, potrzeb i potencjału:

- równowagę między różnymi środkami rozwoju obszarów wiejskich;
- zakres, w jakim środki agro - środowiskowe stosują się na całym terytorium.

2. Opis ten odnosi się w zależności od danego przypadku do:

- środków podjętych poza ramami rozporządzenia (WE) nr 1257/1999,

- środków podjętych lub przewidzianych w odrębnych planach rozwoju obszarów wiejskich

15. **Zgodność i spójność**

(art. 37 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

A. Główne cechy:

- 1) Ocena zgodności i spójności z:
 - innymi politykami Wspólnoty i środkami wdrażanymi w ich ramach, w szczególności z polityką konkurencji,
 - innymi instrumentami wspólnej polityki rolnej, w szczególności, jeśli przewidziane są wyjątki w stosunku do art. 37 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999,
 - innymi środkami wsparcia w ramach planów rozwoju obszarów wiejskich,
 - ogólnymi kryteriami kwalifikującymi.
- 2) W odniesieniu do środków, określonych w art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, zapewnić i w przypadkach szczególnych wykazać, że:
 - środki podejmowane na podstawie tiret szóstego, siódmego i dziewiątego niniejszego artykułu nie podlegały finansowaniu przez EFRR na obszarach wiejskich objętych celem 2 i na obszarach w sytuacji przejściowej,
 - środki nie wchodziły w zakres jakiegokolwiek innego środka, określonego w tytule II rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

B. Dodatkowe informacje:

Ocena obejmuje w szczególności rozwiązania mające na celu zapewnienie właściwej koordynacji z różnymi władzami odpowiedzialnymi za:

- środki rozwoju wprowadzane w ramach organizacji rynków,
- wszelkie środki rozwoju obszarów wiejskich przewidziane w ustawodawstwie krajowym.

16. **Dodatkowa pomoc państwa.**

(art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999)

A. Główne cechy:

Określić środki, w stosunku do których zostanie przyznane dodatkowe finansowanie w postaci pomocy państwa (art. 52 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999). Orientacyjna tabela powinna przedstawiać sumy dodatkowego wsparcia przyznawanego w stosunku do każdego ze środków, których to dotyczy, podczas każdego roku objętego planem.

B. Pozostałe informacje:

Brak.

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1750/1999
-	art. 1
art. 1	art. 2
art. 2	art. 3
art. 3	art. 4
art. 5	art. 5 tiret pierwsze, drugie i trzecie
art. 4	art. 5 tiret czwarte i piąte
art. 6	art. 6
art. 7	art. 7
art. 8	art. 8
art. 9	art. 9
art. 10	art. 10
art. 11	art. 11
art. 12	art. 11a
art. 13	art. 12
art. 14	art. 13
art. 15	art. 14
art. 16	art. 15
art. 17	art. 16
art. 18 ust. 1 i 2	art. 17 ust. 1 i 2 tiret pierwsze
art. 18 ust. 3	art. 17 ust. 2 tiret drugie
art. 18 ust. 4	art. 17 ust. 3
art. 19	art. 18
art. 20	art. 19
art. 21	art. 20
art. 22	art. 21
art. 23	art. 22
art. 24	art. 23
art. 25	art. 24
art. 26	art. 25
art. 27	art. 26
art. 28	art. 27
art. 29	art. 28
art. 30	art. 29 ust. 1
art. 31	art. 29 ust. 2
art. 32	art. 29 ust. 3

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1750/1999
art. 33	art. 30
art. 34	art. 31 ust. 1
art. 35 ust. 1	art. 31 ust. 2 tiret pierwsze
art. 35 ust. 2	art. 31 ust. 2 tiret drugie
art. 35 ust. 3	art. 31 ust. 2 tiret trzecie
art. 36	art. 31 ust. 2 tiret czwarte
art. 37	art. 31 ust. 3
art. 38	art. 32
art. 39	art. 32a
art. 40	art. 33 ust. 1
art. 41 ust. 1	art. 33 ust. 2
art. 41 ust. 2	art. 33 ust. 2 lit. a)
art. 41 ust. 3	art. 33 ust. 3
art. 42	art. 33 ust. 4
art. 43	art. 34
art. 44 ust. 1	art. 35 ust. 1
art. 44 ust. 2	art. 35 ust. 2 tiret pierwsze i drugie
art. 44 ust. 3	art. 35 ust. 2 tiret trzecie
art. 44 ust. 5	art. 35 ust. 2 tiret czwarte
art. 45 tiret pierwsze i drugie	art. 35 ust. 3
art. 46	art. 36
art. 47	art. 37
art. 48	art. 38
art. 49 ust. 1	art. 39 ust. 1
art. 49 ust. 2	art. 39 ust. 1 lit. a)
art. 49 ust. 3	art. 39 ust. 2
art. 49 ust. 4	art. 39 ust. 3
art. 49 ust. 5	art. 39 ust. 4
art. 50	art. 39a
art. 51	art. 40
art. 53	art. 41
art. 54	art. 42
art. 55	art. 43
art. 56	art. 44
art. 57	art. 45
art. 58	art. 46
art. 59	art. 47 ust. 1 i 2
art. 60	art. 47 ust. 3

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 1750/1999
art. 61	art. 47 ust. 4
art. 62	art. 48 ust. 1
art. 64	art. 48 ust. 2
art. 63	art. 48 ust. 3
-	art. 49 ust. 1
art. 65	art. 49 ust. 2
załącznik I	-
załącznik II	Załącznik
załącznik III	-

26. 31999 R 1257: Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80).

1. Po rozdziale IX tytułu II dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IXa

SZCZEGÓLNE ŚRODKI DLA NOWYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

PODROZDZIAŁ I

DODATKOWE WSPARCIE MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WSZYSTKICH NOWYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

ARTYKUŁ 33a

Postanowienia ogólne

Niniejszy podrozdział ustanawia warunki udzielania tymczasowego dodatkowego wsparcia uzupełniającego wsparcie udzielane zgodnie z rozdziałami I do IX na rzecz środków przejściowych w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich w Republice Czeskiej, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech, Malcie, w Polsce, Słowenii i na Słowacji (dalej jako „nowe Państwa Członkowskie”) w celu zaspokojenia szczególnych potrzeb nowych Państw Członkowskich w okresie programowania w latach 2004-2006.

ARTYKUŁ 33b

Wsparcie dla gospodarstw niskotowarowych, w trakcie restrukturyzacji

1. Wsparcie dla gospodarstw niskotowarowych, w trakcie restrukturyzacji sprzyjać będzie osiągnięciu następujących celów:

- a) zmniejszeniu problemów okresu przejściowego wynikających z faktu, iż sektor rolniczy oraz gospodarka wiejska nowych Państw Członkowskich wystawione są na konkurencję w ramach jednolitego rynku;
- (b) ułatwienia i zachęcania do restrukturyzacji gospodarstw, które nie są jeszcze ekonomicznie żywotne.

Dla celów niniejszego artykułu pojęcie „gospodarstw niskotowarowych” oznacza gospodarstwa, produkujące głównie na własne potrzeby ale również sprzedające część swojej produkcji.

2. Warunkiem uzyskania wsparcia jest przedstawienie przez rolnika biznes planu, który:
 - (a) wykazuje przyszłą ekonomiczną żywotność gospodarstwa;
 - (b) zawiera szczegółowy opis wymaganych inwestycji;
 - (c) zawiera określenie celów pośrednich i końcowych.
3. Zgodność z biznes planem, o którym mowa w ust. 2 sprawdzana jest po upływie trzech lat. Jeżeli cele określone w planie nie zostały osiągnięte w chwili kontroli po trzech latach, dalsza pomoc nie zostanie udzielona. Nie wymaga się jednak zwrotu środków już otrzymanych.
4. Wsparcie jest wypłacane corocznie w formie stałych płatności, do maksymalnej dopuszczalnej kwoty określonej w załączniku II, przez okres nieprzekraczający pięciu lat.

ARTYKUŁ 33c

Wsparcie dla dostosowania do standardów wspólnotowych

1. Wsparcie może być udzielane celem pomocy rolnikom w nowych Państwach Członkowskich w dostosowaniu do standardów ustanowionych przez Wspólnotę w dziedzinie środowiska naturalnego, zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i roślin, warunków utrzymania zwierząt oraz bezpieczeństwa pracy aż do chwili gdy wymagany standard ma zostać osiągnięty.

2. Warunkiem uzyskania wsparcia przez rolników jest:

- (a) korzystanie ze wsparcia na inwestycje, zgodnie z rozdziałem I, w wyniku których odpowiedni standard zostanie osiągnięty; lub
- (b) przedstawienie planu ulepszenia i/lub zmian w gospodarce rolnej wymaganych w celu osiągnięcia zgodności z odpowiednimi minimalnymi standardami, przygotowanego lub poświadczonego przez osobę o uznanych kwalifikacjach.

Wsparcie jest dostępne wyłącznie dla rolników, którzy mogą wykazać, iż ich gospodarstwo jest ekonomicznie żywotne lub też stanie się ekonomicznie żywotne z końcem okresu otrzymywania wsparcia.

3. Wsparcia udziela się corocznie według stawki malejącej, obniżanej do zera w równych ratach. Wsparcie jest płatne aż do chwili, gdy wymagany standard ma zostać osiągnięty lecz nie dłużej niż przez okres 5 lat.

Płatność ustala się na poziomie nie powodującym nadmiernej kompensacji. Przy ustalaniu poziomu rocznego wsparcia, brane są pod uwagę utracone dochody oraz koszty związane z dodatkowymi inwestycjami i nakładem pracy.

Maksymalna dopuszczalna kwota wsparcia wspólnotowego w pierwszym roku jest określona w załączniku II. Jeżeli wsparcie nie może zostać obliczone na podstawie obszaru, można przyjąć inne właściwe kwoty w ramach procesu programowania.

ARTYKUŁ 33d

Grupy producentów

1. Wsparcie o jednolitej stawce udzielone jest w celu ułatwienia tworzenia i administracyjnego funkcjonowania grup producentów, których celem jest:

- (a) przystosowanie produkcji i jej wielkości, producentów, którzy są członkami takich grup, do wymogów rynku;

- (b) wspólne wprowadzanie produktów na rynek, w tym przygotowanie do sprzedaży, centralizację sprzedaży i dostawę do odbiorców hurtowych; oraz
- (c) ustanowienie wspólnych zasad w sprawie informacji o produkcji, w szczególności o zbiorach i jej dostępności.

2. Wsparcie udzielane jest wyłącznie grupom producentów formalnie uznanych przez właściwe organy nowych Państw Członkowskich pomiędzy dniem przystąpienia a końcem okresu programowania, na mocy prawa krajowego lub prawa wspólnotowego.

3. Wsparcie udzielane jest w formie rocznych płatności przez okres pierwszych pięciu lat od dnia uznania grupy producentów. Jest ono obliczane na podstawie rocznej sprzedanej produkcji grupy i nie przekracza:

- (a) 5%, 5%, 4%, 3% oraz 2% wartości produkcji do wysokości 1 000 000 EUR, wprowadzonej do obrotu odpowiednio w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku, oraz
- (b) 2,5%, 2,5%, 2,0%, 1,5% oraz 1,5% wartości produkcji przekraczającej 1 000 000 EUR, wprowadzonej do obrotu odpowiednio w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku.

W każdym przypadku, wsparcie nie przekracza maksymalnych dopuszczalnych kwot wyszczególnionych w załączniku II.

W przypadku Malty możliwe jest ustanowienie minimalnej pomocy dla sektora produkcji gdzie całkowita produkcja jest niezmiernie mała. Komisja określa sektor, do którego powyższa pomoc ma zastosowanie oraz jej wysokość.

ARTYKUŁ 33e

Pomoc techniczna

1. Możliwe jest udzielenie wsparcia dla przygotowania, monitorowania, oceny i kontroli, które są niezbędne do wprowadzenia w życie zapisów zawartych w dokumentach dotyczących programowania rozwoju obszarów wiejskich.

2. Środki, o których mowa w ust. 1 obejmują w szczególności:

- (a) badania;
- (b) działania w zakresie pomocy technicznej, wymiany doświadczeń oraz informacji skierowanych do partnerów, beneficjentów i całego społeczeństwa;
- (c) instalację, eksploatację i interoperacyjność skomputeryzowanych systemów zarządzania, monitorowania i oceny;
- (d) doskonalenie metod oceny i wymianę informacji dotyczących praktyki w tej dziedzinie.

ARTYKUŁ 33f

Środki typu Leader+

1. Wsparcie może być udzielone na rzecz środków związanych z nabywaniem umiejętności mających na celu przygotowanie społeczności wiejskich do tworzenia i wprowadzania w życie strategii rozwoju wsi.

Środki te mogą obejmować w szczególności:

- (a) wsparcie techniczne dla tworzenia opracowań dotyczących obszarów lokalnych oraz rozpoznania stanu określonego terytorium biorących pod uwagę potrzeby wyrażane przez społeczność lokalną;
- (b) informowanie i szkolenie społeczeństwa celem zachęcania do wzięcia aktywnego udziału w procesie rozwoju;
- (c) tworzenie reprezentatywnego partnerstwa na rzecz lokalnego rozwoju;
- (d) sporządzanie zintegrowanych strategii rozwoju;
- (e) finansowanie badań i przygotowanie wniosków o otrzymanie wsparcia.

2. Wsparcie może być udzielane na rzecz przyjmowania zintegrowanych strategii rozwoju obszarów wiejskich, o charakterze pilotażowym, przygotowanych przez lokalne grupy działania, zgodnie z zasadami ustanowionymi w pkt 12 i 14 noty Komisji skierowanej do Państw Członkowskich z dnia 14 kwietnia 2000 r., ustanawiającej wytyczne dla Inicjatywy Wspólnoty na rzecz rozwoju obszarów wiejskich (Leader +)*. Wsparcie to ogranicza się do regionów, w których już istnieje wystarczający potencjał administracyjny i doświadczenie związane z rozwojem lokalnych obszarów wiejskich.

3. Lokalne grupy działania, o których mowa w ust. 2, mogą kwalifikować się do uczestnictwa we współpracy międzyterytorialnej i transgranicznej zgodnie z zasadami ustanowionymi w pkt 15 do 18 noty Komisji, o której mowa w ust. 2.

4. Nowym Państwom Członkowskim oraz lokalnym grupom działania przyznaje się dostęp do Obserwatorium Obszarów Wiejskich, o którym mowa w pkt. 23 noty Komisji wymienionej w ust. 2.

ARTYKUŁ 33g

Doradztwo rolnicze i upowszechnianie wiedzy rolniczej

Oprócz środka, o którym mowa w trzecim tiret art. 33, udziela się wsparcia na rzecz świadczenia usług doradczych oraz usług upowszechniania wiedzy rolniczej.

ARTYKUŁ 33h
Uzupełnienia do płatności bezpośrednich

1. Na zasadzie wyjątkowej i tymczasowej, wsparcie może być udzielane na rzecz rolników kwalifikujących się do uzyskania dodatkowych krajowych bezpośrednich płatności lub pomocy zgodnie z art. 1c rozporządzenia (WE) nr 1259/1999** wyłącznie w latach 2004-2006.
2. Wsparcie udzielone rolnikowi odnośnie do lat 2004, 2005, 2006 nie przekroczy różnicy pomiędzy:
 - (a) poziomem płatności bezpośrednich mających zastosowanie w nowych Państwach Członkowskich na odpowiedni rok zgodnie z art. 1a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 lub art.1b ust. 2 tego rozporządzenia; oraz
 - (b) 40% poziomu płatności bezpośrednich mających zastosowanie we Wspólnocie, w kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r., w odpowiednim roku.
3. Udział Wspólnoty we wsparciu udzielonym na mocy niniejszego artykułu w nowym Państwie Członkowskim odnośnie do każdego z lat 2004, 2005 i 2006 nie przekroczy 20% odpowiedniej rocznej przydzielonej dla tego państwa kwoty. Jednakże nowe Państwo Członkowskie może zastąpić tę 20% roczną stawkę następującymi stawkami: 25% na rok 2004, 20% na rok 2005 oraz 15% na rok 2006.

4. Wsparcie udzielone rolnikowi na mocy niniejszego artykułu liczy się:

- (a) w przypadku Cypru, jako dodatkową krajową pomoc bezpośrednią dla celów stosowania całkowitych kwot, o których mowa w art. 1c ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999;
- (b) w przypadku każdego innego Państwa Członkowskiego, jako dodatkowe krajowe płatności bezpośrednie lub pomoc, w zależności od tego co ma zastosowanie, dla celów stosowania maksymalnych poziomów wyznaczonych w art. 1c ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1259/1999.

PODROZDZIAŁ II

DODATKOWE WSPARCIE MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO MALTY

ARTYKUŁ 33i

Uzupełnienie pomocy państwa na Malcie

1. Na Malcie wsparcie może być udzielone na rzecz beneficjentów szczególnej tymczasowej pomocy państwa zgodnie ze Specjalnym Programem Polityki Rynkowej dla Rolnictwa Maltańskiego (SMPPMA) ustanowionym w pkt 1 sekcja A rozdział 4 „Rolnictwo” załącznika XI do niniejszego Aktu.

2. W drodze odstępstwa od art. 33h ust. 3, całkowity udział Wspólnoty we wsparciu udzielonym na rzecz Malty na mocy niniejszego artykułu i art. 33h odnośnie do każdego z lat 2004, 2005 i 2006 nie przekroczy 20% rocznej kwoty przydzielonej na ten rok. Jednakże Malta może zastąpić tę 20% roczną stawkę następującymi stawkami: 25% na rok 2004, 20% na rok 2005 oraz 15% na rok 2006.

3. Wsparcie udzielone na mocy niniejszego artykułu liczy się jako specjalna tymczasowa pomoc państwa w ramach SMPPMA dla celów stosowania maksymalnych kwot ustanowionych w tym programie.

ARTYKUŁ 33j

Rolnicy pracujący w pełnym wymiarze czasu na Malcie:

Udziela się szczególnego tymczasowego wsparcia na rzecz rolników pracujących w pełnym wymiarze czasu, aby umożliwić im dostosowanie się do zmian na rynku wynikających ze zniesienia systemu opłat z dniem przystąpienia.

Wsparcie wypłacane jest co roku według stawki malejącej przez okres pięciu lat. Przewiduje się trzy rodzaje płatności:

(a) płatność na hektar gruntów nawadnianych;

(b) płatność na hektar gruntów nienawadnianych;

(c) płatność według sztuki zwierząt w gospodarstwach hodowlanych.

Płatność ustanawia się w stosunku do oczekiwanego spadku dochodów gospodarstw wynikającego ze zniesienia systemu opłat, a co za tym idzie obniżenia cen produktów rolnych. Płatność ustala się na poziomie niepowodującym nadmiernej kompensacji, w szczególności w odniesieniu do pomocy państwa na rzecz poszczególnych produktów udzielonej w ramach SMPPMA.

Komisja przyjmuje maksymalne dopuszczalne kwoty na gospodarstwo rolne w trzech kategoriach płatności.

PODROZDZIAŁ III

ODSTĘPSTWA

ARTYKUŁ 33k

Postanowienia ogólne

W niniejszym podrozdziale ustanawia się przypadki, w których nowe Państwa Członkowskie mogą odstąpić od kryteriów kwalifikacji otrzymania wsparcia w stosunku do środków określonych w rozdziałach I, IV, V i VII.

ARTYKUŁ 33l

Odstępstwa mające zastosowanie do wszystkich nowych Państw Członkowskich

1. W drodze odstępstwa od przepisów pierwszego tiret art. 5, udziela się wsparcia gospodarstwom rolnym, w stosunku do których jest możliwe wykazanie uzyskania trwałej konkurencyjności z końcem okresu realizacji inwestycji.

2. W drodze odstępstwa od przepisów drugiego akapitu art. 7, całkowita kwota wsparcia dla inwestycji w gospodarstwach rolnych, wyrażona jako procent wielkości kwalifikującej się inwestycji, jest ograniczona do maksymalnie 50% oraz, w mniej uprzywilejowanych obszarach, do 60%. Jeżeli inwestycje są podejmowane przez młodych rolników, w rozumieniu rozdziału II, ten udział procentowy może osiągnąć maksymalnie 55% oraz w mniej uprzywilejowanych obszarach 65%.

3. W drodze odstępstwa od drugiego tiret art. 26 ust. 1, udziela się wsparcia na rzecz inwestycji dokonywanych przez przedsiębiorstwa, którym przyznano okresy przejściowe po przystąpieniu celem dostosowania do minimalnych standardów dotyczących środowiska naturalnego, higieny oraz warunków utrzymania zwierząt. W tym wypadku, przedsiębiorstwo osiągnie zgodność ze standardami do końca określonego okresu przejściowego lub też z końcem okresu inwestycji, cokolwiek nastąpi wcześniej.

4. W drodze odstępstwa od art. 29 ust. 5, klasyfikacja obszarów z punktu widzenia ryzyka wystąpienia pożarów lasów zostanie przedstawiona jako część strategii rozwoju obszarów wiejskich.

ARTYKUŁ 33m

Odstępstwa mające zastosowanie do poszczególnych nowych Państw Członkowskich

1. W drodze odstępstwa od drugiego tiret art. 11 ust. 1, rolnicy na Litwie, którym przyznano kwoty mleczne, kwalifikują się do skorzystania z programu wcześniejszej emerytury, pod warunkiem, iż mają mniej niż 70 lat w chwili przekazania.

Do wielkości wsparcia mają zastosowanie maksymalne kwoty wskazane w załączniku I do niniejszego rozporządzenia a wsparcie to oblicza się w stosunku do wielkości kwoty mlecznej oraz całkowitej działalności rolnej gospodarstwa.

Kwoty mleczne przyznane osobie przekazującej przenosi się do krajowej rezerwy kwot mlecznych bez żadnych dodatkowych płatności wyrównawczych.

2. W drodze odstępstwa od art. 21, Malta może przekroczyć 10% limit ustanowiony w stosunku do łącznej powierzchni obszarów, o których mowa w art. 20.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 24 ust. 2, maksymalne kwoty roczne wyznaczone dla wsparcia wspólnotowego ustanowione w załączniku I mogą zostać podwyższone w przypadku środka mającego na celu utrzymanie i zachowanie murów z kamieni na Malcie. Komisja ustanawia maksymalną kwotę na hektar płatne zgodnie z tym odstępstwem.

3. W drodze odstępstwa od art. 31 ust. 1, wsparcie może być udzielone Estonii na rzecz zalesiania porzuconych gruntów rolniczych pod warunkiem iż grunty te użytkowane były w ciągu ostatnich pięciu lat. W takim wypadku, wsparcie może jedynie obejmować, oprócz kosztów sadzenia, roczną premię na hektar, o której mowa w pierwszym tiret drugiego akapitu art. 31 ust. 1.

* Dz.U. C 139 z 18.5.2000, str. 5

** Rozporządzenie Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 113). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1244/2001 (Dz.U. L 173 z 27.6.2001, str. 1)”

2. W artykule 34 na końcu drugiego akapitu dodaje się następujące tiret:

„– warunki dotyczące szczególnych środków dla nowych Państw Członkowskich (rozdział IXa)”

3. W artykule 42 dodaje się następujący ustęp:

„Dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji plany rozwoju obszarów wiejskich obejmują okres trzech lat począwszy od 1 stycznia 2004 r.”

4. W artykule 44 ustęp 1 dodaje się następujący akapit:

„Dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji plany rozwoju obszarów wiejskich przedstawiane są przed upływem sześciu miesięcy po dniu przystąpienia.”

5. W artykule 44 ustęp 2 dodaje się następujący akapit:

„Dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, Komisja zatwierdzi dokumenty dotyczące programów rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 w ciągu sześciu miesięcy od przedstawienia planów, z zastrzeżeniem, iż koniec okresu półrocznego przypada po dniu przystąpienia.”

6. Po rozdziale IV tytułu III dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IVa

SZCZEGÓLNE PRZEPISY DLA NOWYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

ARTYKUŁ 47a

1. Wsparcie Wspólnoty udzielane w nowych Państwach Członkowskich na rzecz:

- (a) środków, o których mowa w art. 35 ust. 1 oraz w drugim tiret art. 35 ust. 2;
- (b) gospodarstw niskotowarowych (art. 33b);
- (c) zgodności ze standardami wspólnotowymi (art. 33c);
- (d) grup producentów (art. 33d);
- (e) pomocy technicznej (art. 33e);
- (f) uzupełnienia płatności bezpośrednich (art. 33h);

(g) uzupełnienia pomocy państwa na Malcie (art. 33i);

(h) rolników pracujących w pełnym wymiarze czasu na Malcie (art. 33j);

finansowane jest z Sekcji Gwarancji (EFOGR), na warunkach określonych w niniejszym artykule.

2. Wsparcie wspólnotowe udzielone na rzecz środków typu Leader+ (art. 33f) w obszarach objętych celem 2 jest finansowane z Sekcji Orientacji EFOGR.

3. Następujących przepisów nie stosuje się:

(a) Art. 149 do 153 rozporządzenia Rady (WE) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich *,

(b) Art. 35 ust. 1 i 2 drugie tiret, art. 36 ust. 2 i art. 47 niniejszego rozporządzenia.

ARTYKUŁ 47b

1. Wspólnota bierze udział w finansowaniu zgodnie przepisami ustanowionymi w art. 29 do 32 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999.

Jednakże finansowy udział Wspólnoty może wynieść 80% w obszarach objętych celem 1.

W drodze odstępstwa od art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, wydatki kwalifikują się do otrzymania wsparcia jedynie w przypadku gdy zostały rzeczywiście wypłacone na rzecz beneficjenta jednego ze środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich po 31 grudnia 2003 r. i po dacie przedstawienia Komisji planu rozwoju obszarów wiejskich. Późniejsza z tych dat stanowi punkt początkowy względem kwalifikowania się wydatków.

2. Stosuje się przepisy rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej** z wyjątkiem art. 5 i art. 7 ust. 2.

* Dz.U. L 248 z 16.9. 2002, str. 1

** Dz.U. L 160 z 26.6. 1999, str. 103.”

7. W artykule 49 ustęp 2 dodaje się następujący akapit:

„Dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, Sekcja Gwarancji EFOGR może uczestniczyć w finansowaniu ocen związanych z rozwojem obszarów wiejskich zgodnie z przepisami rozdziału IVa. Wydatki związane z oceną „ex ante” kwalifikują się do otrzymania wsparcia wyłącznie pod warunkiem, iż były dokonywane począwszy od 1 stycznia 2004 r.”

8. W artykule 50 ustęp 2 dodaje się następujący akapit:

„W drodze odstępstwa od przepisów pierwszego akapitu, szczególne przepisy finansowe mające zastosowanie do nowych Państw Członkowskich, jak również mechanizmy wymagane do ułatwienia wprowadzenia tych przepisów finansowych, w tym takie, które są wymagane, aby rozwiązać szczególne problemy praktyczne, przyjmuje się zgodnie z procedurą wynikającą z art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.”

9. W artykule 8 ustęp 2 pierwsze tiret, artykule 12 ustęp 1, artykule 15 ustęp 3, artykule 16 ustęp 3, artykule 31 ustęp 4 i w tytule Załącznika, wyraz „Załącznik” zastępuje się wyrazami „załącznik I”

10. Następujący załącznik dodaje się jako załącznik II:

„ZAŁĄCZNIK II

Tabela z kwotami szczególnych środków dla nowych Państw Członkowskich

Artykuł	Dotyczy:	EUR	
Artykuł 33b	Gospodarstwa niskotowarowe	1 000 ¹	na gospodarstwo/na rok
Artykuł 33c	Zgodność ze standardami wspólnotowymi	200	na hektar w pierwszym roku;
Artykuł 33d	Grupy producentów	100 000 100 000 80 000 60 000 50 000	w pierwszym roku w drugim roku w trzecim roku w czwartym roku w piątym roku

¹ W przypadku Polski maksymalna dopuszczalna kwota nie może przekroczyć 1250 EUR.

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
**WSPIERANIU ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH
ZE ŚRODKÓW POCHODZĄCYCH Z SEKCJI GWARANCJI
EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU ORIENTACJI I GWARANCJI ROLNEJ
ORAZ O ZMIANIE INNYCH USTAW**

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 1 lipca 2003 r.

Obszar Negocjacyjny: „Rolnictwo”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej:
Rozdział 7

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela korelacji)
4.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 3 lipca 2003 r.
5.	Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej: <ul style="list-style-type: none">☐ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia;☐ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej;☐ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 445/2002 z dnia 26 lutego 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR);☐ Załącznik II Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, w części zawierającej zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia.